கழக வெளியீடு: கஅசு

காரியாசான்

இயற்றிய

சிறுபஞ்ச மூலம்

வித்துவான் பு சி புன்னைவனநாத முதலியாரவர்கள்

எழுதிய

விளக்கவுரையுடன்

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்

திருநெல்வேலி-6, சென்னை-1

1960

புலவரகம் சிதம்பரநாதன் புன்னைவனநாத முதலியார் (1889)

© THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,

First Edition: 1936
Reprints: 1944, Oct. 1949, Feb. 1955,
Aug. 1960

O31,1C64
Ko

Vinodan Press 33, Jones Street, Madras-1

நூன்முகம்

தமிழ்மொழி பல்லாயிரம் யாண்டுகளாகத் தோற்றமுற்றிலங்கும் உயர்தனிச் செம்மொழி. இதனைச் சங்கம் நிறுவிப் போற்றி வளர்த்த பெருமை பாண்டியர்க்கே யுரியது. பாண்டியர் நிறீஇய முச்சங்கங்களிற் கடைச்சங்க மிருந்து தமிழாராய்ந்தார், சிறுமேதாவியார், மருதனிளநாகனார், பெருங்குன்றூர்கிழார், நக்கீரனார் முதலானவர். அவர்கள் பாடியன கூத்தும், வரியும், பேரிசையும், சிற்றிசையும், பத்துப்பாட்டும், எட்டுத்தொகையும், பதினெண் கீழ்க்கணக்கும் என்றித் தொடக்கத்தன. இவற்றுள், பத்துப் பாட்டும் எட்டுத்தொகையும் மேற்கணக்கைச் சார்ந்தவை.

> '' அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
> அறம்பொருள் இன்பம் அடுக்கி அவ்வத்
> திறம்பட உரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும் ''

என்ற பன்னிருபாட்டியற் சூத்திர மேற்கோளுக்கிணங்கக் குறைந்த அடிகளையுடைய செய்யுட்களான் அறம் பொருள் இன்பம் இவற்றைத் தழுவி அமைந்தநூல் கீழ்க்கணக்காகும். கணக்கு — நூல். கீழ்க்கணக்கு பெரும்பான்மை ஐம்பதிற் குறைந்தும் ஐந்நூற்றின் மிக்கும் வரும். இனியது, இன்னா, கார், களவழி நான்கும் ஐம்பதிற் குறைந்து வந்தன. முப்பாலாகிய திருக்குறள் ஐந்நூற்றின் மிக்கு வந்தது. இக் கீழ்க்கணக்கு நூல்களையே '' தாயபனுவல் '' என்னும் பெயராற் கூறுவர் எனவும், இவை அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்றற்கும் இலக்கணம் சொல்லுப எனவும், இடையிடை அவையன்றியுந் தாஅய்ச்செல்வது முண்டெனவும், இச்செய்யுட்கள் அடி நிமிராது இரண்டடி முதல் ஆறடி யிறுதியாக வருவனவெனவும், அவை பல எழுத்தினான் அகன்று காட்டாது சில எழுத்தினான் வருவன எனவும்,

> '' வனப்பியல் தானே வகுக்குங் காலைச்
> சின்மென் மொழியால் தாய பனுவலோ
> டம்மை தானே அடிநிமிர் பின்றே ''

என்ற தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம். செய்யுளியல் உ௫ ஆம் சூத்திரத்துப் பேராசிரியரும், நச்சினார்க்கினியரும் உரைத்தவான் உணர்ந்துகொள்க.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களாவன :—

" நாலடி நான்மணி நானாற்பது ஐந்திணைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி—மாமூலம்
மெய்ந்நிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு "

என்ற பாட்டிற் கண்டபடி (1) சமண முனிவர்கள் இயற்றிய நாலடியார், (2) விளம்பிநாகனார் இயற்றிய நான்மணிக்கடிகை, (3) பூதஞ்சேந்தனார் இயற்றிய இனியவை நாற்பது, (4) கபிலர் பாடிய இன்னாநாற்பது,(5) மதுரைக்கண்ணங்கூத்தனார் இயற்றிய கார்நாற்பது, (6) பொய்கையார் பாடிய களவழி நாற்பது (7) மாறன்பொறையனார் இயற்றிய ஐந்திணை ஐம்பது, (8) கண்ணஞ் சேந்தனார் பாடிய திணைமொழி ஐம்பது, (9) மூவாதியார் இயற்றிய ஐந்திணை எழுபது, (10) கணிமேதாவியார் இயற்றிய திணைமாலை நூற்றைம்பது, (11) திருவள்ளுவனாரியற்றிய திருக்குறள், (12) நல்லாதனார் இயற்றிய திரிகடுகம், (13) பெருவாயின் முள்ளியார் பாடிய ஆசாரக்கோவை, (14) முன்றுறையரையனார் பாடிய பழமொழி, (15) காரியாசான் பாடிய சிறுபஞ்சமூலம், (16) மாறோக்கத்து முள்ளிநாட்டு நல்லூர்க் காவிதியார் மகனார் புல்லங்காடனார் இயற்றிய கைந்நிலை, (17) கூடலூர் கிழார் இயற்றிய முதுமொழிக் காஞ்சி, (18) கணிமேதாவியார் இயற்றிய ஏலாதி என்பன.

இவ்வெண்பாப் பழம் பிரதிகளுள் "இன்னிலைய காஞ்சியுடனேலாதி" என்பவே, " நன்னிலையதாகுங் கணக்கு." "ஐந்தொகை முப்பால்." " நன்னிலைய வாங்கீழ்க்கணக்கு" எனச் சிறிது சிறிது வேறுபட்டுக் காணப்படுதலின், சிலர் இன்னிலை யென்று பொய்கையார் பாடிய 46 வெண்பாக்களடங்கிய நூலை மேர்குறித்த கைந்நிலைக்குப் பதிலாகக் கூறுவர். கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பதினெட்டு இவையே என்று இன்னும் வரையறுக்கப்படாமை வியப்பே.

மருத்துவ நூலிற் கூறப்பட்ட கண்டங்கத்தரிவேர், சிறுவழுதணைவேர், சிறுமல்லிவேர், நெருஞ்சிவேர், பெருமல்லிவேர் ஆகிய

பஞ்சமூலங்கள் மக்கள் பிணிகளைத் தீர்ப்பதுபோல, இந்நூல் தன்னில் அமைந்த ஒவ்வொரு செய்யுட்களிலும் அடங்கிய ஐந்தைந்து பொருள்களாலும் தன்னைப் படித் துணர்கின்றவர் பிறவி நோயைப் போக்கத்தக்க நல்லொழுக்க நெறிகளை விளக்கிக் காட்டவல்லது.

இந்நூல் இயற்றியவர் காரியாசான். இவர் ஆசிரியர். மாக்காயனார், இவை இந்நூற் பாயிரச் செய்யுளால் விளங்கும். இந் நூலாசிரியர் சைனமதத்தவராவர்.

இந்நூல் பாயிரச் செய்யுள் உள்பட 100 செய்யுட்கள் கொண்டது. இவற்றில்,

" வைதா ரொருவ னினிதீய வாழ்த்திய
தெய்தா வுரையை யறிவானே—னெய்த
லறிவறி யாவாண் டெனவுரைப்பார் வாயுட்
டறிவெறியார் தக்காரே தாம் "

" நெடியமண் ணைன் றுராஅ யத்தன்
தெய்வந் தணிப்பா னிவையென்னும் பெற்றனைத்
தெய்வமாத் தேறுமாற் றேந்து "

என்ற இரண்டு செய்யுட்களின் மூலமட்டும் வழுச்செறிந்து சிதைந்து பொருள் கண்டுகொள்ளக்கூடாத முறையில் அமைந்துள்ளன. இந்நூலில் பதிப்பித்துள்ள பழைய பொழிப்புரை கொண்டு இற்றைக்கு அறுபதாண்டுகட்குமுன் யுவ ஆண்டில் வெளியான பதிப்பிலும் இதே பாடங் காணப்படுகின்றது. ஆதலின் எங்கேனும் கிடைக்கும் சிறு பஞ்சமூலம் ஏட்டுச் சுவடியில் இவ்விரண்டு பாடல்களின் மூலமும் உரையும் காணப்படுமேல் அவற்றை அடுத்த பதிப்பில் வெளியிடக் காத்திருக்கின்றோம். அச்சிட்டு வெளியாயுள்ள செய்யுள் மூலங்களிற் கண்ட பாடபேதங்கள் சில புறத்திரட்டுப் போன்ற நூல்களிற் கண்ட செய்யுட் பாடத்துக்கேற்பத் திருத்தியமைக்கப்பெற்றுள்ளன. இப்பொழுது எழுதப்பெற்றுள்ள உரை பெரும்பாலும் செந்தமிழ் நடையில் விளக்கமான முறையில் அமைக்கப்பெற்றிருப்பதும் பொழிப்புரை, கருத்துரை, விளக்கவுரைகளும் ஏற்றவாறு அமைக்கப்பெற்

திருப்பதுங் கற்போர்க்கு இன்பத்தை யெளிதில் ஊட்டுமென்

பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களில் தக்க உரையெழுதப் பெறுமலிருக்கும் நூல்கட்கும் இதுபோல் விளக்கவுரை யெழுதித் தரக்கேட்டு, அங்ஙனமே எழுதியவற்றை யச்சிட்டுத் தமிழுலகிற் குதவி வருந் திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்க்கு எமது உளமார்ந்த நன்றியை வணக்கத்துடன் தெரிவிக்கின்றனம்.

இந்நூல் அச்சிடப்படுங் காலத்து ஒப்புநோக்கித் திருத்தம் புரிந்துதவிய திருச்சி அரசினர் மகமதிய உயர்தரப் பாடசாலைத் தமிழாசிரியர் திரு. அ. நடராச பிள்ளையவர்கட்கு எம் உளமார்ந்த நன்றி உரித்தாகும்.

இவ்விளக்கவுரை தமிழ்க்கலைப் பயிற்சி கருதும் அறிஞர்கட்கும், பள்ளி மாணவர்கட்கும் பெரிதும் பயன்படுமாதலின் தமிழகத்தார் இத்தகைய வெளியீடுகளை விருப்புடன் ஏற்றுப் போற்றுவார்களாக. இறைவன் திருவருள் முன்னிற்க.

"புலவரகம்"
பாளையங்கோட்டை,
25—9—1936.

இங்ஙனம்,
பு. சி. புன்னைவனநாதன்,
தமிழாசிரியர்.

ஓம்

சிறுபஞ்சமூலம்

மூலமும் விளக்கவுரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

முழுதுணர்ந்து மூன்றொழித்து மூவாதான் பாதம்
பழுதின்றி ஆற்றப் பணிந்து—முழுதேத்தி
மண்பாய ஞாலத்து மாந்தர்க் குறுதியா
வெண்பா உரைப்பன் சில.

(பதவுரை.) முழுது உணர்ந்து-எல்லாவற்றையும் அறிந்து, மூன்று ஒழித்து-காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் முக்குற்றங்களையும் நீக்கி, மூவாதான்-மூப்பில்லாதவனாகிய கடவுளின், பாதம்-திருவடிகளை, பழுது இன்றி-குற்றம் இல்லாமல், ஆற்ற-மிகுதியாக, பணிந்து-வணங்கி, முழுது ஏத்தி-(அவனுடைய மங்கள குணங்கள்) முழுவதும் போற்றி, மண்-மண்ணானது, பாய-பரவியிருக்கின்ற, ஞாலத்து - இப்பூமியிலுள்ள, மாந்தர்க்கு - மக்கட்கு, உறுதியா-நன்மை யுண்டாகுமாறு, சில வெண்பா-சில வெண்பாச் செய்யுட்களால் ஆகிய சிறு பஞ்ச மூலம் என்னும் இந்நூலை, உரைப்பன்-யான் சொல்வேன்; (என்றவாறு.)

(பழைய பொழிப்புரை.) காமாதி மூன்றையு மொழித்து முற்றுமுணர்ந்து, மூப்பில்லாதான் பாதம் மனக்குற்ற நீக்கி மிகவும் வணங்கிப் பல குணங்களைப் புகழ்ந்து மண்பரந்த வுலகில் மக்கட்கெல்லாம் உறுதியாகிய பொருள்மேற் றொடுத்து வெண்பாவாகிய சில செய்யுட்களை யுரைப்பேன்.

(கருத்துரை.) நிலைபெற்ற கடவுளின் அடிகளை வணங்கிப் போற்றி இந்நிலவுலகினர்க்கு நன்மையுண்டாகுமாறு இந்நூலை யான் கூறுவேன்.

இச்செய்யுளில் கடவுள் வணக்கமும் செயப்படு பொருளும் உரைக்கப்படுகின்றன வாதலின், இது சிறப்புப்பாயிரம் எனப் படும். ஆசிரியர், தாம் எடுத்துக்கொண்ட நூல் இடையூறின்றி இனிது முடிதற்பொருட்டு ஆன்றோர் முறைப்படி இக்கடவுள் வாழ்த்துக் கூறினர்.

முழுதுணர்தல்-எல்லாம் அறிதல். மூவாதான் - மூ என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர். மூவாதான் என்றமையால் கடவுளின் என்று மொருபடித்தாயிருக் குந் தன்மை யுணரப்படும். பழுது-வழிபாடு செய்தலின் தவறு தல். பணிதல்-தன் முயற்சியின்றி யடங்குதல். உறுதி-அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய உறுதிப் பொருள்கள். சில வெண்பா என்பது, கருவியாகு பெயராய்ச் சில வெண்பாக்களாகிய நூலை யுணர்த்திற்று. உறுதியாக என்பது உறுதியா எனக் ககரந் தொக்கு நின்றது. பாய-இறந்தகாலப் பெயரெச்சம், 'சிறுபஞ்ச மூலம்' என்ற இந்நூற் பெயர்க்கேற்ப இதன் ஒவ்வொரு செய்யுளி லும் ஐந்து பொருள்கள் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். அம்முறைப் படி, இக் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளிலும் முக்குற்ற மொழித்த லில் மூன்றும் முழுதுணர்தல் ஒன்றும், மூவாமை ஒன்றும் ஆக ஐந்து பொருள்கள் அமைந்திருத்தல் காண்க. (க)

நூல்

ஒத்த ஒழுக்கம் கொலைபொய் புலால்களவோ(டு)
ஒத்த விவையல வோர்நாளிட்(டு)—ஒத்த
உறுபஞ்ச மூலந்தீர் மாரிபோல் கூறீர்
சிறுபஞ்ச மூலஞ் சிறந்து.

(ப-ரை.) ஒத்த - பொருந்திய, ஒழுக்கம் - நன்னடக்கை, கொலை-கொல்லுதல், பொய்-இல்லது கூறல், புலால்-புலால் உண் ணுதல், களவு ஓடு-திருட்டு ஆகிய இவற்றுடனே, ஒத்த-பொருந் திய, இவை அல-இவற்றுக்கு எதிரிடையாகி, ஓர்-ஒரு, நால்இட்டு-(கொல்லாமை, பொய் கூறாமை, புலாலுண்ணாமை, கள்ளாமை என்னும்) நான்கையுஞ் சேர்த்து, ஒத்த-உலகிற் பொருந்திய, உறு-மிகுதியாகிய, பஞ்சமூலம்-சிறுவிலைக் காலத்தின் காரணத்தை, தீர்-அகற்றுகின்ற, மாரிபோல்-மழையைப்போல, சிறு பஞ்சமூலம்-

(நோய்களை யகற்றும்) சிறு பஞ்சமூலங்களைப்போன்ற இந்நூலை, சிறந்து-சிறப்புற்று, கூறீர் - (கல்வியறிவாளரே! நீங்கள் மக்கள் தீய குணங்களை நீக்கி நற்குணங்களைப் பெருக்குமாறு) சொல்லக் கடவீர் (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பொருந்திய வொழுக்கங் கொலை பொய் புலால் களவோடொத்த விவையன்றி யிவற்றுக்கு மறுதலையாகிய நான்குமென்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்துமகப்பட மிக்க பஞ்சத்தின் மூலத்தைத் தீர்க்கும் மாரிபோலச் சிறு பஞ்சமூல மென்னு மருந்தாகக் கூறீர் மிக்கு.

(க-ரை.) பஞ்சத்தைத் தீர்க்கும் மழையைப்போல மக்கள் வினைகளைத் தீர்க்கும் இச்சிறு பஞ்சமூலம் என்க.

இந்நூலில் ஒழுக்கம் கொலையின்மை முதலிய ஐந்தைப்பற்றிய பொருள்களே வருதலால், இவ்வைந்தையுஞ் சேர்த்துச் சிறுபஞ்ச மூலங் கூறீர் என்றார். கொல்லாமை, பொய்யாமை, புலாலுண்ணாமை, கள்ளாமை முதலியனவும் ஒழுக்கத்தில் அடங்குமெனினும், சிறந்த அறங்களாக நிற்பதால் அவை நான்கையுந் தனித்தனி அறமாகக்கொண்டு மற்ற அறங்களை யெல்லாம் ஒன்றாக்கி இவ்வைந்தையுஞ் சேர்த்து சிறு பஞ்சமூலமெனக் கூறினார். சிறு பஞ்சமூலம்-உவமையாகுபெயர். சிறுபஞ்ச மூலங்களாவன-சிறிய ஐந்து வேர்கள்; அவை கண்டங்கத்தரி வேர், சிறுவழுதுணை வேர், சிறுமல்லி வேர், பெருமல்லி வேர், நெருஞ்சில் வேர். இந்நூலிலுள்ள ஒவ்வொரு வெண்பாவும் உயிர்க்குறுதி பயக்கும் ஐவைந்து பொருள்களை யுடைமையால். இந்நூலும் சிறுபஞ்சமூலம் எனப்படலாயிற்று, ஒழுக்கமும், ஓர் நாலும் எனக் கூட்டுக. உறு-மிகுதி; உரிச்சொல். தீர்மாரி-வினைத்தொகை. அல-எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர். கூறீர் என்பதற்கு நீங்கள் என்பது வினை முதலாக வருவிக்கப்பட்டது. (உ)

பொருளுடையான் கண்ணதே போகம் அறனும்
அருளுடையான் கண்ணதே ஆகும்—அருளுடையான்
செய்யான் பழிபாவம் சேரான் புறமொழியும்
உய்யான் பிறர்செவிக்கு உய்த்து.

(ப-ரை.) போகம்-உலக இன்பமானது, பொருள் உடையான் கண்ணதே ஆகும்-செல்வப் பொருளுடையவனிடத் துண்டாகும். அறனும் - நல்லொழுக்கமும், அருள் உடையான் கண்ணதே ஆகும்-இரக்கமுள்ளவனிடத்திலுள்ளதாகும், அருள் உடையான்-அத்தகைய அருளையுடையவன், பழி செய்யான்-பழிக்கப்படுந் தீய செயல்களைச் செய்யான், பாவம் சேரான் - தீவினையைச் செய்ய மனத்திலும் நினையான், புறமொழியும்-புறங்கூற்றுச் சொற்களையும், பிறர் செவிக்கு-மற்றையவர் காதுகளில், உய்த்து-செலுத்தி, உய்யான்-பிழைக்கமாட்டான் : (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பொருளுடையான் கண்ணதேயாகும் இன்பம் ; அறவினையும் உயிர்கள்மேல் அருளுடையான் மாட்டேயாகும்; அவ்வருளுடையான் பழியைச் செய்யான், பாவத்தை யடையான், பிறர் செவியின்கட் செலுத்திப் பிறரைப் பழிபடக் கூறும் புறமொழிகளையும் நடத்தான்.

(க-ரை.) பொருளுள்ளவனுக்கு இன்பம் பெருகும், அருளுள்ளவனுக்கு அறம் விளையும்; அருளுள்ளவன் பழியையும், தீவினையையும், புறங்கூறுதலையுஞ் செய்யான்.

'பொருளுடையான் கண்ணதே போகம்,' என்றதனாற் போகத்தைத் தரக்கூடிய பொருளைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாததென்பது பெறப்படும். 'அருளிலார்க் கவ்வுலக மில்லை' என்ற குறட்பொருள், 'அறனும் அருளுடையான் கண்ணதேயாகும்,' என்பதில் அடங்கியுள்ளது. அறன் ; அறம் என்பதன் போலி. ஆகும் என்பது தீபகமாகஇரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. செவிக்கு : ஏழனுருபு நான்கனுருபாக மயங்கிவந்த உருபுமயக்கம். செவியிற்கு என்றும் பாடம். (ரு)

கற்புடைய பெண்ணமிர்து கற்றடங்கி னனமிர்து
நற்புடைய நாடமிர்து நாட்டுக்கு—நற்புடைய
மேகமே சேர்கொடி வேந்தமிர்து சேவகனும்
ஆகவே செய்யின் அமிர்து.

(ப-ரை.) கற்பு உடைய பெண்-கற்புள்ள பெண்ணானவள் அமிர்து - தன் கணவனுக்கு அமிர்தம் போல்வாள், கற்று - (அறிவு நூல்களைக்) கற்று, அடங்கினான் - (அவற்றின் வழியில்)

அடங்கிநிற்பவன், அமிர்து - (உலகத்தார்க்கு) அமிர்தம் போல்வான், நற்பு உடைய நாடு - நன்மையுள்ள நாடு, அமிர்து - (அந்நாட்டரசனுக்கு) அமிர்தம் போன்றது. நாட்டுக்கு - (அந்த) நாட்டுக்கு நற்புடைய மேகமே சேர்கொடி வேந்து- நன்மையைச் செய்கின்ற மேகத்தை யளாவுகின்றகொடியையுடைய அரசன், அமிர்து - அமிர்தம்போல் இன்பஞ் செய்வான், சேவகனும்-(அவ்வேந்தனது) சேவகனும், ஆகவே செய்யின் - (அவ்வேந்தனுக்கு) நன்மையானவற்றையே செய்வானாயின், அமிர்து - அவ்வேந்தனுக்கு அமிர்தம் போல்வான் : (எ – று.)

(ப - பொ - ரை.) கற்புடைய பெண் தனது கொழுநற்கு அமிர்தோடொக்கும், கற்றுவைத்துப் பொறிகளைந்தையும் அடக்கினன் உலகத்தாருக்கு அமிர்தோ டொக்கும். நற்செய்கைகளையுடைய நாடுகள் அந்நாடாளும் அரசர்க்கு அமிர்தோடொக்கும், அந்நாட்டிற்கு மழைபோல் நன்மையைச் செய்யும் மேகத்தைச் சேர்ந்த கொடி வேந்தனமிர்தோ டொக்கும், அவன் சேவகனும் அவ்வரசர்க்கு நன்மையாகவே செய்யின் அமிர்தோடொக்கும்.

(க. ரை,) கற்புடைப் பெண், கற்றடங்கினன், நாடு, வேந்து, சேவகன் இவர்கள் முறையே கணவன் முதலியவர்களுக்கு அமிர்தம் போல் நின்று உதவுவார்கள்.

கற்பு-கணவன் முதலானோரிடத்து நடக்கவேண்டிய முறைமைகள் எல்லாவற்றையுங் கற்றல்: தொழிற்பெயர். அடங்குதலாவது உளம் உரை செயல்கள் அடங்கப்பெறுதல். மேகம்சேர் என்பதற்கு மேகத்தின் தன்மையெனின், மேகம் பொருளாகு பெயர். நற்பு-நன்மை என்னும் பண்படி விகாரம். ஆகவே என்பதை ஆகு+அவே என்று பிரித்து நன்மையாகின்ற அத்தொழில்களையே எனக்கூறுதலு முண்டு. அமிர்து - மரணத்தினின்று தவிர்ப்பது இது சாவா மருந்து, மூவா மருந்து எனப்படும். (ச)

கல்லாதான் தான்காணும் நுட்பமும் காதிரண்டும்.
இல்லாதாள் ஏக்கழுத்தஞ் செய்தலும்—இல்லாதான்
ஒல்லாப் பொருளில்லார்க்கு ஈத்தளி யான் என்றலும்
நல்லவர்கள் கேட்பின் நகை.

(ப - ரை.) கல்லாதான் - (ஆசிரியரிடத்துக் கற்கவேண்டிய முறைப்படியே) கல்லாதவனாகிய ஒருவன், தான்காணும்-தானே ஆராய்ந்து காண்கின்ற. நுட்பமும்-நுண்பொருளும். காது இரண்டும்-இரண்டுகாதுகளும், இல்லாதாள்-இல்லாதவளாகிய ஒருத்தி. ஏக்கழுத்தம் செய்தலும் - (தான் மிக்க அழகுடையவளென்று) இறுமாப்படைதலும், இல்லாதான் - கையிற் பொருளில்லாதவன், இல்லார்க்கு-தன்னைப்போற் பொருளற்ற வறியவர்கட்கு, ஒல்லாப் பொருள்-அவர்களின் விருப்பந் தணிவதற்குப் பொருந்தாத பொருளை, ஈத்து-கொடுத்து, அளியான்-(தான் வறியவரிடத்து மிகவும்) அருளுடையவன், என்றலும்-என்று தற்பெருமை சொல்லுதலும், நல்லார்கள்-அறிவுடையவர்களாகிய நல்லவர்கள், கேட்பின்-கேட்டால், நகை-அவர்கட்குச் சிரிப்பை உண்டாக்கும்; (எ - று-)

(ப-பொ-ரை,) கல்லாதா னொருவன் தான் ஆராய்ந்து காணும் நுண்மைப் பொருளும், காதிரண்டும் இல்லாதாள் அழகுடையேன் என்றெடுத்த முகத்தினளா யொழுகலும், பொருளில்லாதவன் இல்லாதார்க் கீத்தறியா னென்றலும். ஒருவன் தான் தனக்கியன்ற பொருளன்றி யியலாத பொருளை ஈயாதானென்றலும் அறிவுடைய நல்லோர் கேட்பின் நகையாம்.

(க-ரை,) கல்லாதான் நுட்பம் முதலானவை அறிஞர்க்கு நகைப்பினையே விளைவிக்கும்.

ஆசிரியனிடத்து நூல்களை முறைபெறக் கல்லாதவன் நுண்பொருளாய்ந்து நுவலப்புகின், நேர் பொருளன்றி இடக்கர்ப் பொருளையே விவரிக்கமுற்பட்டு அறிஞர் இகழ்ச்சிக்கு உரியவனாவன் என்க. "கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங், கொள்ளா ரறிவுடையார்." என்ற குறளும், "கற்றதூஉமின்றிக் கணக்காயர் பாடத்தாற், பெற்றதாம் பேதையோர் சூத்திரம். மற்றதனை, நல்லா ரிடைப்புக்கு நாணாது சொல்லித்தன், புல்லறிவு காட்டி விடும்" என்ற நாலடியும் மேற்படி பொருளை வலியுறுத்துவனவாம். காதுகளே பெண்கள் முகத்துக்கு நகையணிந்து அழகு செய்யும் சிறப்புறுப்பாகும். கல்லாதான் நுட்பம், காதில்லாள் இறுமாப்பு, இல்லாதான் ஒல்லாப் பொருளீதல். அளியானென்றல், நல்லார் கேட்டு நகைத்தல் ஆகிய ஐந்து பொருள்களும் இச்செய்யுளில்

அமைந்திருத்தல் காண்க. நுட்பம் - குணவாகுபெயர். ஏக்கழுத்தம்-இறுமாப்பு. "எள்ளுநர்கட் கேக்கழுத்தம் போல இனிதன்றே," (காந்தரு. ௪) என்னும் சிந்தாமணி அடியின் பொருளை நோக்குக. அளியான்-தன்மையிற் படர்க்கை வந்த இடவழுவமைதி. காதிரண்டும்-உம்மை முற்றுப்பொருள். (௫)

உடம்பொழிய வேண்டின் உயர்தவம் ஆற்றீண்டு
இடம்பொழிய வேண்டுமேல் ஈகை—மடம்பொழிய
வேண்டின் அறிமடம் வேண்டேல் பிறர்மனை
யீண்டின் இயையுந் திரு.

(ப - ரை.) உடம்பு-உடலெடுத்தல், ஒழிய வேண்டின் — உன்னை விட்டு நீங்கவேண்டுமாயின், உயர் தவம்-உயர்ந்ததவத்தை, ஆற்று-செய்வாயாக, ஈண்டு-இவ்வுலகத்தில், இடம் நீ இருக்கும் இடமானது. பொழியவேண்டுமேல் - புகழான மேன்மையடைய வேண்டுமானால், ஈகை ஆற்று-(இரப்பவர்க்கு வேண்டியவற்றைக்) கொடுத்தலைச் செய்வாயாக, மடம் பொழிய வேண்டின் - மெல்லிய ஈரம் தனக்குள்ளே நிறைய வேண்டினுயாயின், அறிமடம்-அறிவின் கண் அடங்கி யொழுகுக, பிறர்மனை வேண்டேல்-பிறர் மனைவியை விரும்பாதொழிக, ஈண்டின்-சிறிதாயினும் வருவாய் நாடோறும் பொருந்துமாயின், திரு இயையும்-செல்வம் வந்து தானே நிறையும்; (எ-று)

(ப-பொ-ரை.) பிறப்பான் வரும் உடம்பை நீக்க வேண்டினுயின் உயர்தவத்தைத் செய்க, இவ்வுலகத்தி னிடமெல்லாந் தன் புகழால் நிறைய வேண்டினுயின் ஈகையைச் செய்க, மெல்லிய ஈரம் தனக்கு நிறைய வேண்டினுயின் அறிவின் கண் அடங்கி யொழுகுக, பிறர் மனையாளை விரும்பாதொழிக, சிறிதாயினும் வருவாய் நாடோறும் ஈண்டிற் செல்வம் ஒருவற்கே கூடும்.

(க-ரை) பிறவி யொழியத் தவமும், புகழ்நிறைய ஈகையும், உள்ளம் தூய்மையாய் நிரம்ப அறிந்தும் அறியாமையும், பிறர்மனை நயவாமையும், வருவாய் நாடோறும் சிறிதாகச் சேர உண்டாகும் செல்வமும் ஒருவற்கு வேண்டற்பாலனவாம்.

'ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்லது, ஊதிய மில்லை உயிர்க்கு' என்றமையால் ஈகை ஆற்று எனப்பட்டது. மடம் என்பது,

மென்மை. ஈண்டு மென்மையின் பயனாகிய இணக்கத்தை யுணர்த்துகின்றது. தான் கூறுவது அறியமாட்டாதாரிடத்து, அவரறியாமையைக் கூறின் அவரோடிணங்குதற்குத் தடையுண்டாமாதலின், "மடம் பொழிய வேண்டி னறிமடம்" என்றார். அறிமடமாவது-தான் கூறுவது அறியும் அறிவில்லார் மாட்டு அவரறிய மாட்டாமையைத் தானறிந்தும் அறியாதான்போன்றிருத்தல். அவர் அறியாமையை அவருக்குத் தெரிவிப்பின் பயனில்லை என்றவாறு யிற்று. பாவங்களிற் கொடியது பிறர்மனை விரும்பல்: ஆதலின் பிறர்மனை வேண்டேல் என்றார். வள்ளுவரும். "பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கும், இகவாவா மில்லிறப்பான் கண்." என்றனர். ஆற்று என்பது தீபகமாக மூன்றிடங்களிலும் கூட்டப்பட்டது. மனை-மனையாள்; இடவாகு பெயர். (ஏ)

படைதனக்கு யானை வனப்பாகும் பெண்ணின்
இடைதனக்கு நுண்மை வனப்பாம்—நடைதனக்குக்
கோடா மொழிவனப்புக் கோற்கதுவே சேவகர்க்கு
வாடாத வன்கண் வனப்பு.

(ப-ரை.) படை தனக்கு - நால்வகைப்படைக்கு, யானை வனப்பு ஆகும்-யானைப்படையே அழகாகும், பெண்ணின்-பெண்ணினுடைய, இடைதனக்கு-இடைக்கு, நுண்மை-நுட்பமானது, வனப்பு ஆம்-அழகாகும், நடைதனக்கு-ஒருவனுடைய ஒழுக்கத்திற்கு, கோடா மொழி-நடுநிலை தவறாத சொல்லே. வனப்பு-அழகாகும், கோற்கு-செங்கோலுக்கும், அதுவே- அந்தக் கோடா மொழியே அழகாகும், சேவகர்க்கு-போர் வீரர்க்கு, வாடாத-கெடாத, வன்கண்-வீரமானது, வனப்பு-அழகாகும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) படைக்கு வனப்பாவது யானை, பெண்ணிடைக்கு வனப்பாவது நுண்மை, ஒழுக்கத்துக்கு வனப்பாவது ஒருவர்க்காகப் பாங்குரையாமை, செங்கோலுக்கு வனப்பாவது ஒருவர்க்காகப் பாங்குரையாமை, சேவகர்க்கு வனப்பாவது கெடாத வன்கண்மை.

(க-ரை.) சேனைக்கு யானைப்படையும், பெண்கள் இடைக்குச் சிறுமையும், ஒழுக்கத்துக்கும் அரசன் செங்கோலுக்கும் நடுவுநிலை பிறழாத சொல்லும், படை வீரர்க்கு அஞ்சாமையும் அழகாகும்.

கரி, பரி, தேர், காலாள் என்ற நால்வகைச் சேனையில் கரிப் படை சிறந்ததாதலின், 'படைதனக்கு யானை வனப்பாகும்' என்றார். சேவர்க்கு எதிரிகளால் உடற்கு ஊறுவந்தகாலத்தும் குறையாத வீரத்தன்மையே அழகாதலின். 'சேவர்கட்கு வாடாத வன்கண் வனப்பு' என்றார். படைதனக்கு, இடைதனக்கு முதலியவற்றி லுள்ள தனக்கு என்பதில் தன், அ-சாரியைகள். நுண்மை-பண்புப் பெயர். ஆகும்-இசை யெச்சம் கோல்-செங்கோல்; உவமையாகு பெயராய்க் கண்ணோடாது குடிகள் யாவரிடத்தும் முறை செய்தலை யுணர்த்தியது. வன்கண்மை என்பது வன்கண் என மையீறு கெட்டு நின்றது. (எ)

பற்றினன் பற்றற்றான் நூல்தவசி எப்பொருளும்
முற்றினன் ஆகும் முதல்வன்நூல்—பற்றினல்
பாத்துண்பான் பார்ப்பான் பழியுணர்வான்சான்றவன்
காத்துண்பான் காணன் பிணி.

(ப-ரை.) பற்று அற்றான் - எல்லாப் பொருள்களிலுங் கலந்து நின்றே அவற்றிற் சார்பில்லாதவனாகிய கடவுளாற் செய் யப்பட்ட, நூல்-முதனூலை, பற்றினன் - கடைப்பிடித்து ஒழுகு கின்றவன், தவசி-வீடு பேற்றை விரும்பி நோற்பவனாவான், எப்பொ ருளும் - எல்லாப் பொருளையும், முற்றினன் – முற்றவுணர்ந்தவன், முதல்வன் ஆகும் - எல்லார்க்கும் தலைவனாவன், நூல் பற்றினல்- நூல்களிற் கூறப்பட்ட அறங்களைக் கைக் கொள்வதனால், பாத்து உண்பான் - தன் மனைக்கு வரும் விருந்தினர் முதலியவர்களை யுண் பித்துத் தானும் உண்கின்றவன், பார்ப்பான்-அந்தணனாவான், பழி உணர்வான்-பழிக்கு ஏதுவான செயல்களை அறிந்து விலக்குவோன் சான்றவன்-அறிவானிறைந்த பெரியோனாவான், காத்து-உடற்குப் பொருந்தாத உணவுகளை மறுத்து, உண்பான்-உண்பவன், பிணிகா ணன்-நோய் கொள்ளான் ; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பற்றற்றானாற் சொல்லப்பட்ட நூலைப் பற்றினன் தவசியாவான், எப்பொருளையு முற்றவறிந்தான் முதல்வனாவான். நூலின்கட் சொன்னபடியே பகுத்துண்பான் பார்ப்பானாவான், பழியை யுணர்வான் சான்றானாவான், தனக்கு

நுகர்தலாகாதென்று சொல்லியவற்றை நுகராதே காத்துநுகர்வான் பிணிகாணுன்.

(க - ரை.) கடவுள் நூலுணர்ந்தொழுகுபவன் தவமுடையன், எல்லா முணர்ந்தவன் தலைவன். பிறர்க்குப் பகுத்துக் கொடுத்துண்பவன் அந்தணன். பழியை விலக்கி யொழுகுபவன் பெரியோன். நல்லன தெரிந்துண்பவன் நோயறியான்.

பற்றற்றான் - தொடர்பற்றவனாகிய முழுமுதற் கடவுள். 'பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை.' என்றார் திருவள்ளுவர். பற்றற்றான் நூல் என்பது இறைவன் ஓதிய வீட்டு நூல். எப்பொருளையும் உணர்ந்தவன் பலரையும் நல்லாற்றுப் படுத்துந் திறனுடையனாக வே அவனை யாவருந் தலைமகனாகக் கொண்டு போற்றுவார் என்பரர். 'எப்பொருளும் முற்றினானுக்கு முதல்வன்;' என்றார். பழியை யறிந்து நீக்குவோன் எல்லாராலும் பாராட்டப்படுஞ் சிறப்புடையவனாதலிற் சான்றோன் எனப்பட்டான். "அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல. துய்க்க துவரப் பசித்து." "மாறுபா டில்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின், ஊறுபா டில்லை உயிர்க்கு." என்னுங் குறட் பொருளுணர்ந்து கொள்ளத்தகாத வுணவை நீக்கிக் கொள்ளத் தக்கவுணவைக் கொள்வோன் நோயற்று வாழ்வான் என்பார். 'காத்துண்பான் காணுன்பிணி.' என்றார். பாத்து-பகுத்து என்பதன் மரூஉ. காத்தல்-தடுத்தல், மறுத்தல். (அ)

கண்வனப்புக் கண்ணோட்டங் கால்வனப்புச் செல்லாமை
எண்வனப்பு இத்துணையாம் என்றுரைத்தல்—பண்வனப்புக்
கேட்டார்நன் றென்றல் கிளர்வேந்தன் தன்னாடு
வாட்டான்நன் றென்றல் வனப்பு.

(ப-ரை.) கண் வனப்பு - கண்ணுக்கு அழகாவது. கண்ணோட்டம்-பிறர்மேற் கண்ணோடுதலாம். கால் வனப்பு - கால்களுக்கு அழகாவது. செல்லாமை - பிறரிடத்தில் இரக்கப் போகாமையாம். எண் வனப்பு-ஆராய்ச்சிக்கு அழகாவது. இத்துணை ஆம் என்று உரைத்தல்-பொருளை அறுதியிட்டு முடிவு செய்தலாம். பண் வனப்பு-இசைக்கு அழகாவது. கேட்டார் - அதனைக் கேட்டவர்கள். நன்று என்றல்-இது நல்லது என்று புகழ்ந்

துரைத்தலாம், கிளர்-புகழினால் விளங்குகின்ற, வேந்தன் வனப்பு-அரசனுக்கு அழகாவது, தன் நாடு-தனது நாட்டிலுள்ள குடிகளை, வாட்டான்- (இவன்) வருத்தான், நன்று-(இவனுடைய ஆட்சி) நல்லது, என்றல்-என்று (உலகத்தவர் அவனைப் புகழ்ந்து) கூறுத லாம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) கண்ணிற்கு வனப்பாவது பிறர்மேற் கண்ணோடுதல், காலிற்கு வனப்பாவது பிறர் மாட்டிரந்து செல்லாமை, ஆராய்ந்து சூழுஞ் சூழ்ச்சிக்கு வனப்பாவது இவ்வளவு இன்னதென்று துணிந் துரைத்தல். பாடும் பண்ணிற்கு வனப்பாவது கேட்டார் நன்றென்றல்-படைகிளர்ந்தெழும் வேந்தற்கு வனப்பாவது தானாளும் நாட்டினை வருத்தான் மிகவும் நன்றென்றல்.

(க-ரை.) கண்ணுக்கழகு கண்ணோட்டம், காலுக் கழகு இரந்து செல்லாமை, ஆராய்ச்சிக் கழகு பொருளைத் துணிந்து சொல்லுதல். இசைக் கழகு கேட்பவர் அதனைப் புகழ்தல், அரசனுக் கழகு குடிகள் அவனை நல்லவனென்றல்.

கண்ணோட்டம்-கண் பிறர்மேற் செல்லுதல். அஃதாவது அன்புடன் பார்த்தல்; அருட்பார்வையற்ற கண் கொடுங்கண், வன்கண் எனப்படும். செல்லாமை - நடவாமை. கண் வனப்பு கால் வனப்பு முதலிய நான்கும் நான்காம் வேற்றுமைத் தொகைகள். எண் எண்ணுதல் ; ஆராய்ச்சி. 'வேந்தன் தன்னாடு வாட்டான் நன்றென்றல் வனப்பு' என்பதை வேந்தன் வனப்பு தன் நாடு வாட்டான் நன்று என்றல் என்று பொருளுரைக்கப் படுவது கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள். (க)

கொன்றுண்பான் நாச்சாம் கொடுங்கரிபோ வானுச்சாம்
நன்றுணர்வார் முன்கல்லான் நாவுஞ்சாம்—ஒன்றானுங்
கண்டுழி நாச்சாம் கடவான் குடிப்பிறந்தான்
உண்டுழி நாச்சாம் உணர்ந்து.

(ப-ரை-) கொன்று-ஒருயிரைக் கொன்று, உண்பான்-அதன் தசையைத் தின்பவனுடைய, நா - நாக்கானது, சாம்-அற்றுவிழும், கொடும் கரி போவான்-பொய்ச்சான்று கூறப்போகின்றவனுடைய, நா சாம்-நாக்கானது அற்றுவிழும், நன்று உணர்வார் முன்-நன்கு கற்றறிந்தவர்களுக்கு எதிரில், கல்லான் நா சாம்-கற்றுணராதவ

னுடைய நாக்கானது அடங்கும், கடவான்-தான் சொல்லிய சொல்லைக் (கடவாத) நெறியினடப் போன், ஒன்று கண்டுழி, (தனிசு தண்டவேண்டி வந்தா) னொருவனைப் பார்த்தவிடத்து, நா சாம்-(தான் வாக்குச் சொன்னவனிடம் பேசுதற்கு) நாவெழாது, குடிபிறந்தான்-உயர்குடியிற் பிறந்தவன், உண்டுழி-தான் யாதானுமொருவனிடத்து ஒரு நன்மையைப் பெற்றுப்பின் அவன் குற்றஞ் செய்ததாக அறிந்தபொழுது, உணர்ந்து - அதனை யுணர்ந்து, நா சாம்-நாவால் அதனைப் பிறர்க்குச் சொல்லான்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) உயிர்களைக் கொன்றுண்பானுடைய நாச்சாம், ஒருவர் பாங்கிலே நின்று பொய்ச்சான்று போவானுடைய நாவுஞ்சாம், மிகக் கற்றுணர்ந்தோர் முன்பொரு மறுமாற்றஞ் சொல்லமாட்டாது கல்லாதானுடைய நாவுஞ்சாம், தனிசுவேண்டி வந்தா னொருவனைக் கண்டால் தனிசு கொண்டவனுடைய நாவுஞ்சாம், குடிப்பிறந்தா னொருவனுடைய நா ஒருவனுதவி பெற்றவிடத்து அவ்வுதவி செய்தான் திறத்து ஒரு தீமை சொல்லமாட்டாது மற்றவன் செய்த நன்றியை நினைத்துச் சாம்.

(க-ரை.) புலாலுண்போன் முதலியவர்களின் நாக்கள் சாம்.

கொன்றுண்பவனது நாவைக்காலதூதுவர் அறுத்தெடுப்பாராதலின், "கொன்றுண்பான் நாச்சாம்," என்றார். கொடுங்கலி-பண்புத்தொகை. கண்டுழி, உண்டுழி-உழி இரண்டும் ஏழாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபுகள். கண்டவுழி உண்டவுழி என்பன அகரந்தொக்குக் கண்டுழி உண்டுழி என வந்தன. உயிர், தசை-இசையெச்சங்கள். (கo)

சிலம்பிக்குத் தன்சினை கூற்றம்நீள் கோடு
விலங்கிற்குக் கூற்ற மயிர்தான்—வலம்படா
மாவிற்குக் கூற்றமாம் ஞெண்டிற்குத் தன்பார்ப்பு
நாவிற்கு நன்றல் வசை,

(ப-ரை-) சிலம்பிக்கு-சிலந்திப் பூச்சிக்கு, தன்சினை-தன்னுடைய கருவாகிய முட்டையே, கூற்றம்-எமனாகும், விலங்கிற்கு - எருது முதலிய மிருகங்களுக்கு, நீள்கோடு-நீண்

கொம்புகளே, கூற்றம்-எமனாகும். வலம்படா - வெற்றியுண்டா காத. மாவிற்கு - கவரிமானுக்கு. மயிர் தான் - அதன் மயிரே. கூற்றம் - எமனாகும். ஞெண்டிற்கு-நண்டுக்கு. தன்பார்ப்பு தன் குஞ்சுகளே (கூற்றம்) - எமனாகும். நாவிற்கு - ஒருவனுடைய நாவுக்கு. நன்று அல் - நன்மையல்லாத. வசை பழிமொழிகள். (கூற்றம்) - எமனாகும் ; (எ - று.)

(ப-பொ-ரை) சிலம்பிக்குத் தன் முட்டை சாக்காட்டைக் கொடுக்குமாதலாற் கூற்றமாம். நீண்ட தன் கொம்புகள் துன்பங் கொடுக்குமாதலால் விலங்கிற்கு அவையே கூற்றமாம். வென்றி யில்லாத கவரிமாவிற்குச் சாக்காட்டைக் கொடுக்குமாதலால் அதற்குத் தன் மயிரே கூற்றமாம். ஞெண்டிற்குச் சாக்காட்டைக் கொடுக்குமாதலால் அதற்குத் தன்பார்ப்பே கூற்றமாம். ஒருவனது நாவிற்குப் பழியைக் கொடுக்குமாதலாற் பிறரை நன்றல்லாத வசை சொல்லுதல் கூற்றமாம்.

(க-ரை.) சிலந்திப் பூச்சிக்கு அதன் முட்டையும், மிருகங்களுக்கு அவற்றின் நீண்ட கொம்புகளும், கவரிமானுக்கு அதன் மயிரும், நண்டுக்கு அதன் குஞ்சுகளும், ஒருவனுடைய நாவிற்கு வசைமொழியும் எமனாகும்.

சிலந்திப்பூச்சி முட்டையிட்டவுடன் தானழிதலால், "சிலம்பிக்குத் தன்சினை கூற்றம்," என்றும், விலங்குகட்கு நீண்ட கொம்பிருந்தால் அது மரங்கள் முதலியவற்றிற் குத்தி முறியப்பெற்று வருந்துமாதலாலும், எவர்மீதேனும்பட்டு ஊறு விளைக்குமென்று அறுக்கப்படுமாதலாலும், நீள்கோடு விலங்கிற்குக் கூற்றம் என்றுங் கூறினர். கவரிமான் முட்செடி முதலியவற்றிற் பட்டுத் தன் மயிர் ஒன்று உதிர்ந்தால். 'மயிர் நீப்பின் வாழாக்கவரிமா,' என்ற குறட்கிணங்க, அது தன் உயிரை விட்டுவிடுமாதலால், "மயிர் தான் வலம்படா மாவிற்குக் கூற்றம்" என்றார். "நண்டு சிப்பி வேய் கதலி நாசமுறுங் காலத்திற், கொண்ட கருவழிக்கும்," என்றபடி நண்டு குஞ்சுகளை ஈன்றவுடன் அழிந்து போகுமாதலால், 'ஞெண்டிற்குத் தன் பார்ப்பு' (கூற்றம்) என்றார். பிறர்பழி கூறுவோன் அடையும் பயன் இம்மையில் இகழப்படுதலும், மறுமையில் எரிவாய் நிரயத்து அழுந்தலும் ஆகலால், 'நாவிற்கு நன்றல் வசை (கூற்றம்) என்றார். மயிர்தான் : அசை ஈற்றிலுள்ள

கூற்றம் என்பதைத் தீபமாக்கி ஞெண்டிற்கும் நாவிற்கும் கூட்டப் பட்டது. வசை பழிப்பு : ஆகுபெயராய்ப் பழிப்பா மொழியை யுணர்த்திற்று. (கக)

நாணிலான் சால்பும் நடையிலான் நன்னோன்பும்
ஊணிலான் செய்யும் உதாரதையும்—ஏணிலான்
சேவகமும் செந்தமிழ் தேற்றான் கவிசெயலும்
நாவகமே நாடின் நகை.

(ப-ரை.) நாண் இலான்-நாணமில்லாதவனது. சால்பும்-அமைதியும். நடை இலான்-நல்லொழுக்கம் இல்லாதவனது. நல் நோன்பும்-நல்ல நோன்பும். ஊண் இலான்-தனக்கே உண் பொரு ளில்லாதவன், செய்யும் உதாரதையும்.செய்கின்ற ஈகையும். ஏண் இலான்-வலிமை இல்லாதவனது, சேவகமும்.வீரத் தொழிலும். செந்தமிழ்-செந்தமிழில், தேற்றான் - (தன் மனதைத்) தெளியச் செய்யாதவன், கவி செயலும்-பாட்டுக்களைச் செய்தலும், நா அகமே நாவின்-நாவினிடத்துக் கொண்டு ஆராயின், நகை-சிரிப் புக்கு இடமாம்; எ-று.

(ப-பொ-ரை.) நாணில்லாதவன் அமைதியும், சீலங்களைச் செய்யாதான் கொள்ளும் நல்ல நோன்பும், தனக்குண்ணும் பொரு ளில்லாதான் செய்யும் வண்மையும், வலியில்லாதான் சொல்லும் வீரமும், செந்தமிழறியாதான் கவியைச் செய்தலுமென இவ் வைந்தும் நாவகத்தாலே மேவி யாராயின் நகையாம்.

(க-ரை.) நாணமில்லாதவன் அமைதி, நன்னடையில்லாத நோன்பு, உண்பொரு ளில்லாதவன் ஈகை, வலியில்லாத வன் வீரம், செந்தமிழ்த் தேர்ச்சியில்லாதவன் கவி பாடுதல் என் னும் இவ்வைந்தும் பயனில்லை என்பதாம்.

சால்பு என்பது குணங்களானிறைந்த தன்மை. சால்பினை ஆக்குங் குணங்களைத் தனுள் நாணம் ஒன்றாதலாலும், இழிதொழிலை செய்ய நாணாத ஒருவனுக்குச் சால்புடைமை அமையாதாதலானும், 'நாணிலான் சால்பு நகைதரும்,' என்றார். உதாரதை-பெருங் கொடைத் தன்மை. நடை-நன்னடை. தேற்றான் - பிறவினை, (கஉ)

கோறலும் நஞ்சூனைத் துய்த்தல் கொடுநஞ்சு
வேறலும் நஞ்சுமா றல்லானைத்—தேறினன்
நீடாங்கு செய்தலும் நஞ்சாம் இளங்கிளையை
நாடாதே தீதுரையு நஞ்சு.

(ப-ரை:) கோறலும்-உயிரைக் கொல்லுதலும், நஞ்சு-ஒருவனுக்கு நஞ்சு போலும், ஊனைத்துய்த்தல்-அங்ஙனம்கொல்லப்பட்ட உயிரின் தசையைத் தின்னுதலும், கொடு நஞ்சு-கொடிய நஞ்சு போலும், மாறு அல்லானை-தனக்கு எதிர் அல்லாதவனை. வேறலும் - எதிர்த்து வெல்லுதலும், நஞ்சு-நஞ்சு போலும், தேறினன் ஒரு காரியத்துக்கு உரியவனென்று ஆராய்ந்து தெளியப்பட்டவனாகிய ஒருவன், நீடாங்கு செய்தலும்-(அக்காரியத்தின் மேல்) காலநீடிப்புச் செய்தலும், நஞ்சு ஆம் - நஞ்சுபோலும், இளங்கிளையை இளைய சுற்றத்தாரை, நாடாதே - ஆராயாமலே, தீது உரையும்-தீயவுரைத்தலும், நஞ்சு-நஞ்சுபோலும் ; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) ஒருயிரை அருளின்றிக் கோறலும் தனக்கு நஞ்சுபோலும், பிறிதொன்றினுடைய ஊனைத் தின்றலும் தனக்குக் கொடிய நஞ்சுபோலும், தனக்கு எதிராகாதானை அடர்த்து வெல்லுதலும் தனக்கு நஞ்சுபோலும், ஒருவனை ஒரு கருமத்துக்கு ஆமென்றுராய்ந்து தேறினல் அக்கருமத்தில் விடாதே நீட்டித்துக் கொண்டு செலுத்தலும் தனக்கு நஞ்சுபோலும், தன்னிளைய சுற்றத்தாரை ஆராயாதே தீதுரைத்தலும் தனக்கு நஞ்சுபோலும்.

(க-ரை.) கொலைசெய்தலும், புலாலுண்டலும், நிகரில்லாதவனை எதிர்த்து வெல்லுதலும், ஆராய்ந்து தெளிந்த ஒருவனை வினைமேற் செலுத்தாது காலம் நீட்டித்தலும். இளங்கிளைஞரை யாராயாது தீங்கு சொல்லுதலும் ஆகிய ஐந்தும், [ஒருவனை நஞ்சுபோலத் துன்பஞ் செய்யும் என்பதாம்.

நீடு ஆங்கு என்ற விடத்து, நீடு-நீடித்தல்; முதனிலைத் தொழிற் பெயர் ; ஆங்கு-அசை. கோறல், வேறல்-கொல், வெல் முதனிலைகள், கிளை-உறவு. இளங்கிளை என்பதில் இளமை சிறுமை ; ஆதலின் வறிய சுற்றத்தார் என்க. இனத்த சுற்றத்

தாரையே பழித்தலும் புறக்கணித்தலும் இயல்பு. உரை-முதனிலைத் தொழிற்பெயர். இதுரையாவது-உளம் வருந்தும்படியான பழிமொழிகளை எடுத்துரைத்தல். 'துய்த்தல்' என்பதற்கும் உம்மை கூட்டுக. 'மாறல்லானை வேறலு நஞ்சு' என்றது, தனக்கு யாதொரு துன்பமுஞ் செய்யாத, பகைமையும் வலிமையுமில்லாத ஒருவனைத் துன்புறுத்தல் கொடும்பாவச் செயலாய், அதைச் செய்தவனுக்கு அதற்குரிய தீங்கைத் தவறாது விளைவித்தலின் என்க. வினை செய்வான் ஒருவன் வகையறச் சூழ்ந்து அவ்வினை செய்யத்தக்க ஒருவனைத் தெளிந்தபின் அவனை உடனே அவ் வினைமேற் செலுத்தாது கால நீட்டித்தல் அவ்வினை முடிதற்குக் கேடாக நிகழுமாதலின் ''தேறினல் நீடாங்கு செய்தலும் நஞ்சு'' என்றார். (௪௩)

இடரின்னா நட்டார்க ணீயாமை இன்னா
தொடர்பின்னா நள்ளார்கண் தூயார்ப்—படர்பின்னா
கண்ட லவிர்பூங் கதுப்பினாய் இன்னாதே
கொண்ட விரதங்குறைவு.

(ப-ரை.) கண்டல் - தாழைமலர், அவிர் (முடிக்கப்பட்டு) விளங்காநின்ற. பூ கதுப்பினாய் - அழகிய கூந்தலையுடையவளே! நட்டார்கண் - நண்பர்களிடத்து, இடர்-செய்யுந் துன்பம், இன்னா - தீது. ஈயாமை- (அவர்கள் இடருற்ற காலத்தில் அவர்க்கு வேண்டும் பொருளைக்) கொடாதிருத்தல், இன்னா - தீது. நள்ளார் கண் - பகைவரிடத்து, தொடர்பு-நட்புக்கொள்ளுதல், இன்னா-தீது தூயார்-உளத்தூய்மை யுடையவரை, படர்பு-விட்டு நீங்குதல். இன்னா-தீது, கொண்ட - (ஒருவன்) கைக்கொண்ட, விரதம்-நோன்பில், குறைவு - குறைவுபடுதல், இன்னா-தீது; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) நட்டார்மாட்டுக் கண்ட இடரின்னா, அவர் மாட்டு ஈயாமையின்னா, வஞ்சனையுடையார் மாட்டு நடக்கும் நட்பின்னா, மனந்தூயாரை நீங்குதலின்னா, கண்டல் விளங்கும் குழலாய்! தாங்கொண்ட விரதங்கள் நிரம்ப முடியாதே குறையாக ஒழுகுதல் இன்னா.

(க-ரை-) நட்டாரிடத்தில் துன்பஞ்செய்தலும், அவர்கட்கிடருற்றகாலத்து ஈயாமையும், பகைவரிடம் உறவுகொள்ளுத

லும், தூயாரை நீங்குதலும், எடுத்த விரதத்தை முடிக்காமையும் ஆகிய இவ்வைந்தும் தீயபயன்களைத் தரும் என்பதாம்.

கண்டலவிர் பூங்கதுப்பினுய்-மகடூஉ முன்னிலை. அவிர்பூ-வினைத்தொகை. நட்டார்கண் என்பது தீபகமாக இரண்டிடத்தும் கூட்டப்பட்டது. ஈயாமை, தொடர்பு, படர்பு, குறைவு, தொழிற்பெயர்கள். இன்றுதே என்பதில் ஏ - அசை-தேற்றமுமாம். தூயார் படர்பு-ஐந்தாம் வேற்றுமைத்தொகை. (கச)

கொண்டான் வழியொழுகல் பெண்மகன்தந்தைக்குத்
தண்டான் வழியொழுகல்தன்கிளையஃது-அண்டாதே
வேல்வழி வெம்முனை வீடாது மன்னுடு
கோல்வழி வாழ்தல் குணம்.

(ப-ரை.) பெண்-(இல்வாழ்க்கைக்கு இசைந்த) பெண்ணுனவள், கொண்டான் வழி-தன்னை மணந்து கொண்டவனுடைய சொல்வழியே, ஒழுகல்-நடத்தலும், மகன்-(ஒருவனுக்குப்) புதல்வனுயிருப்பவன், தந்தைக்கு-தகப்பனுக்கு தண்டான். (அவனது கட்டளையை விட்டு) நீங்காதவனுய், வழி-அவனுரைக்கும் வழியிலேயே. ஒழுகல்-நடத்தலும், தன் கிளை-அத் தந்தையினுடைய சுற்றத்தார்க்கு, அஃது-அக்குணமே பொருந்தியிருத்தலும், மன்-மன்னனுடைய, வெம்முனை-வெவ்விய போரைச் செய்யும் வீரர்கள், அண்டாது-பகைவரோடு சேர்ந்துகொள்ளாமல், வேல் வழி-அரசன் பகைவர்மீது ஏவுகின்ற வேல் செல்லும் வழியே போய். வீடாது (வாழ்தல்)-அவனை நீங்காது போர் செய்தலும், நாடு-குடிகள், (மன்) கோல்வழி-அரசன் செங்கோல் முறைப்படி, வாழ்தல்-ஒழுகுதலும், குணம்-நன்மையாம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) கொழுநன்வழி யொழுகுதல் பெண் குணம். தந்தைக்கிடைவிடாதே நிரந்தரமா யொழுகல் மகன் குணம். அவனைப்போய் வழியொழுகுதல் கிளையின் குணம். பகைவரோடு செறியாதே வேல்வழியினிடை வீடாது வாழ்தல் அரசன் வெம்முனையிற் போயிருந்தார் குணம். அவ்வரசன் கோல்வழியே வாழ்தல் நாட்டின் குணம்.

(க-ரை) பெண் கணவன் சொற்படி யொழுகுதலும், மகன் தந்தை சொல்வழி நடத்தலும், கிளை அவன்போலவே வழி

யொழுகுதலும், வெம்முனையின்கட் போயிருந்தார் பகைவரோடு சேராதே அவரை வெல்லும் வழியால் இடைவிடாமல் வாழ்தலும், நாடு அரசனது கோல்வழியே வாழ்தலும் அவரவர்கட்குரிய குணங்களாம்.

''கோனேக்கி வாழுங் குடி'' என்ற நான்மணிக்கடிகையடிக் கிணங்க, 'நாடு கோல்வழி வாழ்தல்' என்றார். வேல்வழி-வெல்லும் வழி எனலுமாம். வீடாது-கெடாது. தட்டான் என்பது தண்டான் என மெலித்தல் விகாரம் பெற்றது. முனை-போர். அஃது ஆகுபெயராய்ப் போர் செய்யும் வீரர்களை யுணர்த்திற்று. மன் வாழ்தல் என்பன இரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டன, நாடு-இடவாகு பெயர். (கஓ)

பிழைத்தல் பொறுத்தல் பெருமை சிறுமை
இழைத்ததீங் கெண்ணி யிருத்தல்—இழைத்த
பகைகெட வாழ்வதும் பல்பொருளார் நல்லார்
நகைகெட வாழ்வதும் நன்று.

(ப-ரை.) பிழைத்தல் - (தனக்குப் பிறனொருவன் செய்த) பிழையை, பொறுத்தல் - பொறுத்துக்கொள்ளுதல், பெருமை-பெருமையாகும், இழைத்த-பிறர் செய்த. தீங்கு - தீமையை, எண்ணி இருத்தல்-நினைத்துக்கொண்டே யிருத்தல், சிறுமை - சிறுமையாகும். இழைத்த-தான் செய்த, பகை கெட-பிழைகள் கெடும்படி, வாழ்வதும்-வாழ்தலும், பல் பொருளார்-பல பொருள்களையுடைய செல்வர்களும், நல்லார்-பெரியோர்களும், நகைகெட-ஏளனஞ்செய்து நகைப்பது நீங்க, வாழ்வதும்-வாழ்தலும். நன்று-நன்மையாம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை) தனக்குப் பிறனொருவன் செய்த பிழையைப் பொறுத்தல் பெருமையாவது, பிறரிழைத்த தீங்குகளை மறவாதிருத்தல் சிறுமையாவது, தான் செய்த பிழைகளைப் பின்பு கெட வாழ்தலும், பல பொருள்களை உதவியோரும் நல்லோரு மிகழ்ந்து நகு நடையினைக் கெட வாழ்தலும் நன்று.

(க-ரை.) பிறர் தவற்றைப் பொறுத்தல் பெருமை, பிறர் செய்த தீங்கை எண்ணிக்கொண்டிருத்தல் சிறுமை, பிறர் பகை

கெட வாழ்தலும் செல்வரும் நல்லோரும் ஏளனம் செய்து நகைக்காது வாழ்தலும் நன்மையுடையனவாம்.

தவறு-ஒருவன் அறியாது செய்த குற்றம். இதனைப் பொறுப்பவர் பெருமை யடைவர். பொறுக்காதிருத்தலால் அத்தீங்கின் தொடர்ந்த வண்ணமே நெடுநாட் பகைவிளைத்துக் கேடும் பயக்கும். இதனாற் சிறுமையே நேரும். பிறர் பகை ஏற்படின் அதனை நால் வகையி லொன்றால் நீக்கி வாழவேண்டும். பிறரால் நகைத்து எள்ளப்பட வேண்டாதவர் வறுமையையும் இரப்பையும் நன்முயற்சியால் நீக்கி வாழவேண்டும். பெருமை, சிறுமை நன்று என்பன பண்புப் பெயர்கள். (கரு)

கதநன்று சான்றாண்மை தீது கழிய
மதநன்று மாண்பில்லார் முன்னர்—விதநன்றால்
கோய்வாயிற் கீழுயிர்க்கீ துற்றுக் குரைத்தெழுந்த
நாய்வாயுள் நல்ல தசை.

(ப-ரை.) மாண்பு இல்லார் முன்னர்-நற்குணமில்லாதார் முன்பு. கதம் நன்று-கோபம் நல்லது, சான்றாண்மை-சால்புடைமை. தீது-தீதாகும். கழிய-மிக்க. மதம்-வலி செய்தல், நன்று-நல்லது. கோய்வாயின்-கோய்போலும் வாயையுடைய, கீழ் உயிர்க்கு-கீழ் மக்களுக்கு, ஈ-கொடுக்கும், துற்று-உணவு, குரைத்து எழுந்த. குரைத்துக்கொண்டே எழுந்த, நாய் வாயுள்-நாயின் வாயிற் கொடுத்த, நல்ல தசைவிதம்-நல்ல மாமிசவிதத்திலும்,நன்று-நன்மையாம்:

(ப-பொ-ரை.) நன்மைக் குணமில்லாதார் முன்பு கோபம் நன்று, சான்றாண்மை தீது, மிக்கவலி செய்தல் நன்று: கள்ளினை முகக்குங் கோய்போலும் வாயையுடைய கீழ் மக்கட் கீயும் உணவும் குரைத்தெழுந்த நாய்வாய்க்கீயும் தசையின் திறப்பாட்டினன்று.

(க-ரை.) நற்குணமில்லாதவர்க் கெதிரில் கோபமே நன்று, சான்றாண்மை தீது, மிக்க வலிசெய்தல் நன்று, கீழ் மக்கட்கு ஈயும் உணவு குரைத்துவரும் நாய்வாயிற் கொடுத்த தசைக்கு நிகராகும்.

சான்றாண்மை-சால்புடைமை. சால்பாவது: அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை ஆகிய ஐந்தும் நிறைந்திருப்பது. மாண்பு-நற்குணம். கோய்-கள் முகக்கும் கலம்: இது கீழ் மக்கள் வாய்க்கு ஒப்பு. கீழ் மக்கள்வாய் மிகுந்த உணவை உருட்டிப் போடுதற்கு ஏற்றபடி அகன்றதாயும் வேற்று வடிவம் பெற்றதாயும் கெட்ட மொழிகள் வெளிப்படத் தக்கதாயும் அருவருக்கத் தக்கதாயுமிருக்கும். வாயுள்-உள்: ஏழனுருபு. ஆல்: அசைநிலை. (கள)

நட்டாரை யாக்கிப் பகைபணித்து வைவெயிற்றுப்
பட்டா ரகலல்கு லார்படிந்து—ஒட்டித்
தொடங்கினர் இல்லகத் தன்பில் துறவா
உடம்பினன் ஆய பயன்.

(ப-ரை.) நட்டாரை-நட்புக்கொண்டவரை, ஆக்கி-செல்வராக்கி, பகை பணித்து-பகைவரைத் தாழ்த்தி, வை எயிற்று-கூரிய பற்களையுடைய, பட்டு ஆர்-பட்டாடையணியப்பெற்ற, அகல் அல்குலார்-அகன்ற அல்குலையுடைய மாதரை, படிந்து ஒட்டி-சேர்ந்து தொடர்புற்று, தொடங்கினர் (அகத்து)-முறையாயினர் மாட்டும், இல் அகத்து-தாம் பிறந்த குடியிற் பிறந்தவரிடத்தும், அன்பின்-அன்பினால், துறவா-நீங்காமையும் ஆகிய இவ்வைந்தும், உடம்பினன்-அரிதாகிய மக்கட் பிறப்பால், ஆயபயன்-உண்டாய பயன்களாம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) தம்மோடு நட்புகொண்டாரைச் செல்வத்தின் கண்ணேயாக்கி, பகையைக் குறைத்து, கூரிய எயிற்றுப்பட்டாரகலல்குலாரைச் சேர்ந்து முயங்கிப் பொருந்தி, அச்சுற்றமாய்த் தொடர்புபட்டு முறையாயினர் மாட்டும், தாம் பிறந்த குடியிற் பிறந்தார் மாட்டும் அன்பினனீங்காது இப்பெற்றிப்பட்ட ஐந்தும் உடம்பு பெற்றதனுனைய பயன்.

(க-ரை.) நட்டாரையுயர்த்தல், பகைவரைத் தாழ்த்தல், மாதரைச் சேர்தல், அவரிடத்துந் தங்குடியிற் பிறந்தாரிடத்தும் அன்போடிருத்தல் ஆகிய ஐந்தும், மக்கட் பிறப்பின் பயன்.

ஆக்கி என்பதன்முன் செல்வத்தில் என்பது இசையெச்சம். ஒருவன் சுற்றத்தார் அவனோடு நன்மையான காரியங்களில்

சேர்ந்து உதவிசெய்ய முயல்கின்றவராதலால் அவரை ஒட்டித் தொடங்கினார் என்றார். இல்லகம்-அகம் ஏழனுருபு. இல் ஆகு பெயராய் இல்லத்தி லுள்ளவரை யுணர்த்தியது. அன்பின்-இரண்டிடத்தும் தீபகமாகக் கூட்டுக. துறவாமை என்பதன் மையீறு தொக்குத் துறவா என நின்றது. உடம்பு-ஈண்டு மக்களுடம்பு. (கஅ)

பொய்யாமை பொன்பெறினும் கள்ளாமை மெல்லிய
லார் வையாமை வார்குழலார் நச்சினும்-நையாமை
ஓர்த்துடம்பு பேருமென்று ஊனவாய் உண்ணுனேல்
பேர்த்துடம்பு கோட லரிது.

(ப-ரை.) பொன் பெறினும்-ஒருவன் பொன்னைப் பெற்றானாயினும், பொய்யாமை-பொய் சொல்லாமையும், கள்ளாமை-பிறர் பொருளைக் களவு செய்யாமையும். மெல் இயலார்-மெல்லிய தன்மை யுடையராகிய எளியாரை, வையாமை-திட்டாமையும், வார் குழலார்-நீண்ட கூந்தலையுடைய பெண்கள், நச்சினும்-விரும்பினாலும், நையாமை-உளந்தளராமையும், (மேற்கொண்டு) உடம்பு-தன்னுடம்பு. பேரும் என்று-மெலியுமென்று, ஓர்த்து-அறிந்து. (அதைக் காக்கும்பொருட்டு) ஊன்-பிறிதோருடம்பின் தசையை, அவாய்-விரும்பி, உண்ணுன் ஏல்-உண்ணுதிருப்பானாயின், (அவன்) பேர்த்து-மீட்டும், உடம்பு கோடல்-பிறிதோருடம்பைக் கொள்ளுதல், அரிது-இல்லை; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பொன் பெற்றானாயினும், பொய் சொல்லாதும், பிறர் பொருளைக் களவு கொள்ளாதும், எளியாரை வையாதும், வார்குழலார் தம்மைக் காதலிப்பினும் தன் மனந் தளராதும். தன்னுடம்பு தளருமென்றோர்ந்து பிறிதொன்ற னூனைக் காதலித்தொருவனுண்ணுனாயின் மறித்துப் பிறிதுடம்பு கோடல் அரிது.

(க - ரை.) பொய்யாமை, கள்ளாமை முதலியவற்றை யுடையவன் பிறப்படையான் என்பது.

கள்ளல்-பிறர் பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளுதல். மெல்லியலார்-பொருளில்லாமையால் மெலிந்திருப்பவர். ஓர்ந்து என்பது

ஓர்த்து என வலிந்தது. பெறினும், நச்சினும்-உம்மைகள் இழிவு சிறப்புப் பொருள். வார்குழல்-வினைத்தொகை. ஏல்-எனின் என் பதன் மரூஉ. அரிது இன்மைப் பொருளது. (கக)

தேவரே கற்றவர் கல்லாதார் தேருங்கால்
பூதரே முன்பொருள் செய்யாதார்—ஆதரே
துன்ப மிலேம்பண்டு யாமே வனப்புடையேம்
என்பார் இருகால் எருது.

(ப-ரை.) கற்றவர்-அறிவு நூல்களைப் படித்தவர், தேவரே-தேவரை யொப்பவரேயாவர்; கல்லாதார்-அவற்றைக் கல்லாதவரைப்பற்றி, தேருங்கால்-ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து, பூதரே-பசாசுகளோ டொப்பவரேயாவர், முன்-முதுமைப் பருவம் வருவதற்கு முன்பே, பொருள் செய்யாதார்-பொருள் தேடி வைத்துக் கொள்ளாதவர், ஆதரே - அறிவிலாரேயாவர், பண்டு - முன்னே, யாம்-நாம், துன்பம் இலேம்-(செல்வமுடையோமா யிருந்ததனால்) துன்பம் உடையோமல்லோம், வனப்பு உடையேம்-அழகுடையேம், என்பார்-என்று சொல்லுவோர், இருகால் எருது-இருகால் மாடுகளுக்கு நிகராவர்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) நூலைக்கற்றோர் தேவரோடொப்பர், கல்லாதார் ஆராயுங்காற் பூதபசாசுகளோடொப்பர், தமக்கு மூப்பு வருவதற்கு முன்பே பொருளைத் தேடித் தமக்கு வைப்பாக வையாதார் ஒன்றுமறியாது ஒரு பற்றின்றித் திரியுமாந்தரோ டொப்பர், பண்டு செல்வமுடையேமாதலால் ஒரு துன்பமும் இலோ மென்பாரும், பண்டுயாமே யழகியோம் என்பாரும் இரு காலுடைய எருதுகளோடொப்பர்.

(க-ரை.) படித்தவர் தேவர், படியாதவர் பூதபசாசுகள், முதுமைக்கு இளமையிலேயே பொருள் தேடாதவர் அறிவிலார், முன்பு பொருளுடைமையால் துன்பமற்றேம், முன்பு அழகுடையவராயிருந்தோம் என்பவர் இரண்டுகால் மாடுகள்.

தேவரே, பூதரே, ஆதரே—ஏகாரம், தேற்றம்; பிரிநிலையாயும். தேர்தல்-ஆராய்தல், நாற்காலெருத்திற் பிரித்தற்கு இருகாலெருது என்றார். 'தேவரனையர் புலவரும்' என்றார்

நான்மணிக் கடிகையாசிரியர் (செ-எச.) கல்லாதாரை 'விலக்கு' என்றார் வள்ளுவர். (உ0)

கள்ளான்சூ தென்றும் கழுமான் கரியாரை
நள்ளான் உயிரிரங்க நாவாடான்—நள்ளானாய்
ஊன்மறுத்துக் கொள்ளானேல் ஊனுடம் பெஞ்
தான்றுத்துக் கொள்ளான் தளர்ந்து [ஞான்றுங்

(ப - ரை.) கள்ளான் - (பிறர் பொருளைக்) களவு செய்யாதவனால், சூது - சூதாட்டத்தில், என்றும் - எக்காலத்தும், கழுமான் - கலவாதவனாய், கரியாரை - கீழ்மக்களை, நள்ளான் - நட்புக் கொள்ளாதவனாய், உயிர் இரங்க - பிறவுயிர்களிரங்கும்படி நா ஆடான் - நாவாடாதவனாய், ஊன் நள்ளான் ஆய் - ஊனுணவைப் பொருந்தாதவனாய், மறுத்து – தடுத்து, கொள்ளானேல் - அவ்வூனுணவை ஒருவன் கொள்ளாதிருப்பானாயின், தான் - அவன் தான், மறுத்து - மீட்டும், ஊன் உடம்பு - தசையோடு கூடிய உடம்பை, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், தளர்ந்து - ஒழுக்கம் தளர்ந்து, கொள்ளான் - எடுக்கமாட்டான் ; (எ. று:)

(ப - பொ - ரை.) பிறர் பொருளைக் களவு காணாது சூதினைப் பற்றிக் காதலியாது, கீழ்மக்களுடன் நட்புக் கொள்ளாது. பிறர் மனந் துன்புறும்படி வன்சொற் சொல்லாது கடைப்பிடியுடையவனாய் ஊனுணவை மறுத்து விரும்பானாயின் எஞ்ஞான்று மொழுக்கத்தில் தளர்ந்து மாறிப் பிறந்து ஊனுடம்பினைக் கொள்ளான்.

(க - ரை.) கள்ளாமலும் சூதாடாமலும் கயவருடன் நட்புக் கொள்ளாமலும் பிறர் வருந்த வன்சொற் கூறாமலும் ஊனுண்ணாமலும் ஒருவனிருப்பானாயின் அவன் மீட்டும் பிறக்கமாட்டான் என்பதாம்.

பிறர் மனந் திடுக்கிடப் பேசுதல், கொலையை நிகர்த்த பழிச் செயலேயாகும். கள்ளல் முதலிய தீய செயல்களை விட்டொழிப்பவன் இம்மையிலும் சீர்த்தியுடனிருந்து பின் பிறப்பு நீங்கி வீடடைவன். கள்ளான், கழுமான், நள்ளான், நாவாடான் என்பன முற்றெச்சங்கள், கழுமல் - பற்றல், கலத்தல், கரியார் –

கருமையை யுடையவர். கருமை - மனவிருள். நா ஆடல் - நா அசைதல், பேசுதல். 'ஊன் நள்ளானுய் மறுத்துக்கொள்ளானேல்' என்பதற்கு ஊனை விரும்பாதவனுய் அதனையுண்ணும் பிறரையும் தடுத்துத் தானும் உட்கொள்ளானேல் எனப் பொருள் கூறுதலுமுண்டு. உயிர் என்றது ஈண்டு மக்களுயிரை. (உ௯)

பூவாது காய்க்கும் மரமுள நன்றறிவார்
மூவாது மூத்தவர் நூல்வல்லார்—தாவா
விதையாமை நாறுவ வித்துள மேதைக்கு
உரையாமை செல்லும் உணர்வு.

(ப - ரை) பூவாது - பூக்காமலே, காய்க்கும் - காய்க்கின்ற, மரம் உள - மரங்களும் உண்டு, (இவைபோல) நன்று அறிவார் - நன்மையை அறிபவர், மூவாது மூத்தவர் - ஆண்டுகளால் மூவாமுதல்வர்களாயினும் அறிவினுல் மூத்தவரோடொப்பர், நூல் வல்லார் - நூல்களைக் கற்று வல்லவர், (அத்தன்மையரேயாவர்) ; தாவா - கெடாதிருக்க, விதையாமை - பாத்தி கட்டி விதைக்காமலே, நாறுவ - முளைப்பனவாகிய, வித்து உள - விதையும் உண்டு, (இதேபோல) மேதைக்கு - அறிவுடையவனுக்கு. உரையாமை. - பிறர் எடுத்துரைக்காமலே, உணர்வு - அறிவானது, செல்லும் - தோன்றி நடக்கும் ; (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) பூவாதே காய்க்கும் பலா முதலியன மரமுள, நன்மையை அறிவார் ஆண்டுகளால் மூத்திலராயினும் மூத்தோரோடொப்பர், நூல்கற்று வல்லவரும் அப்பெற்றியர், நிலத்தில் விளையாது முளைக்கும் வித்துமுள, மதியுடையவர்க்குப் பிறர் அறிவியாமலே செல்லும் உணர்வு.

(க - ரை.) பூவாது காய்க்கு மரம்போல் ஆண்டுகளால் மூவாதாரும் அறிவினுல் மூத்தாராவர். நூல்வல்லாரும் அங்ஙனமே பாத்தி கட்டி விதைக்காமலே முளைக்கிற விதைபோலே பிறர் அறிவிக்காமலே அறிவுடையார்க்கு அறிவு தோன்றும்.

பூவாது காய்க்கும் மரங்கள் அத்தி, ஆல், பலா, அரசு முதலியன. ஆண்டால் முதியோரைப் பெருந்தன்மையுடையராயும் இளைஞரைச் சிறுதன்மையுடையோராயும் கூறுவது உலக இயற்கையாயினும் சில இளைஞர் நன்மையுணர்ச்சி, நூலுணர்ச்சி

முதலியவற்றால் அப்பெரியார் தன்மையை அடைதலுங் கூடும். ஆண்டு மூத்துப் பெருந்தன்மையடையும் முறைமையின்றியே சிலர் இளமையில் அறிவாற் பெருந்தன்மையடைகின்ற காரணத்தால், பூவாது காய்க்கும் மரங்கள் இவர்க்கு உவமையாயின. விதையாமை நாறுவ வித்து - பறவை எச்சம் முதலியவற்றாலுள்ள வித்து. மேதை - பேரறிவு. இஃது அதனையுடையவனை யுணர்த்தியதால் பண்பாகு பெயர். இச்செய்யுள் எடுத்துக் காட்டுவமையணி. விதையாமை, உரையாமை - மையீற்று வினையெச்சங்கள். (உஉ)

பூத்தாலுங் காயா மரமுள நன்றறியார்
மூத்தாலு மூவர் நூல் தேற்றாதார்—பாத்திப்
புதைத்தாலும் நாறாத வித்துள பேதைக்கு
உரைத்தாலுஞ் செல்லாது உணர்வு.

(ப - ரை.) பூத்தாலும் - பூத்திருந்தனவாயினும், காயா - காய்க்காத, மரமும் உள - மரங்களும் உண்டு. (அதுபோல) நன்று அறியார் - நன்மையறியாதவர், மூத்தாலும் - ஆண்டுகளால் முதிர்ந்தாலும், மூவார் - அறிவினால் முதிரார். நூல் தேற்றாதார் – அறிவு நூல்களைக் கற்றுக் தெளியாதவர் (அத்தன்மையரேயாவர்); பாத்தி புதைத்தாலும் - பாத்தி கட்டிப் புதைத்தாலும், நாறாத - முளைக்காத, வித்து உள - வித்துமுண்டு. (அதுபோல) பேதைக்கு - அறிவில்லாதவனுக்கு, உரைத்தாலும் - நன்மையை எடுத்துக் கூறினாலும், உணர்வு செல்லாது – அறிவு தோன்றாது; (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) பூத்தாலுங் காயாத பாதிரி முதலாயின மரங்களுள, நன்மையை யறியாதார் ஆண்டுகளால் மூத்தாராயினும் மூவாதாரோடொப்பர், நூல் தேற்றாதாரும் அப்பெற்றியர், பாத்தியின்கட் புதைத்தாலு முளையாத வித்துள, பேதையாயினார்க்குப் பிறருரைத்தாலு முணர்வு புகாது.'

(க - ரை-) பூத்தலுங் காயா மரம்போன்றவர் ஆண்டு முதிர்ந்தும் அறிவு முதிராதவரும் நூல்களைக் கற்றுத் தெளியாதவரும் ஆவர். புதைத்தாலும் முளைக்காத விதையைப் போன்று அறிவிலானுக்கு எவ்வுரையாலும் அறிவுண்டாகாது.

பூத்தாலுங் காயாமரம், பாதிரி முதலியன. தேற்றுதார் — தன் வினைப் பொருளில் வந்தது. நாறு - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். நாறல் - முளைத்தல். நூலுணர்ச்சி பகுத்தறிவு வளர்ச்சிக்குத் துணையாவது. மரம், வித்து - சாதி யொருமைகள். இதுவும் எடுத்துக்காட்டுவமையணியின்பாற்படும். (உக)

வடிவிளமை வாய்ந்த வனப்பு வணங்காக்
குடிகுலமென் றைந்துங் குறித்து—முடியாத்
துளங்கா நிலைகாணார் தொக்கீர் பசுவால்
இளங்கால் துறவா தவர்.

(ப — ரை.) வடிவு — உருவம், இளமை - இளம்பருவம், வாய்த்த வனப்பு - பெற்ற அழகு, வணங்கா குடி - தாழாத குடி, குலம் - தாழாத குலம், என்ற ஐந்தும் - என்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தும், குறித்து - தாம் எண்ணி, முடியா - நுகர்ச்சி முடியப்பெற்று, துளங்கா நிலைகாணார் - அழியாத நிலையைக் காண மாட்டார், (ஆதலால்) இளங்கால் - இளம் பருவத்திலேயே, துற வாதவர் - நீங்கித் தவஞ் செய்யாதவர், தொக்கு - கூடி, ஈர் - பாரத்தை இழுக்கின்ற, பசு - எருதோடொப்பர்; (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) வடிவும் இளமையும் வாய்த்த வனப்பும், தாழ்வில்லாத குடிப்பிறப்பும், நற்குலமும் என்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தும் தாங்குறித்த நுகர்ச்சி நுகர்ந்து முடியுமளவு நிற்கு நிலைமை யாவருங் காணமாட்டார். ஆதலாற் கூடி யொருபாரத்தை இழுக்கு மெருதோ டொப்பர் இளங்காலத்திலே துறவாதார்.

(க - ரை.) உருவு, இளம்பருவம், அழகு, உயர்குடி, உயர் குலம் இவ்வைந்தும் முடிவுபோக நுகர்வது அருமையாதலால் இளம்பருவத்திலேயே துறவாதவர் பாரமிழுத்துச் செல் எருது என்றபடி.

வணங்கா என்பது குலத்துடனும் சேர்க்கப்பட்டது. என்ற ஐந்தும் என்பது என்றைந்தும் என நிலைமொழி ஈறு தொகுத்தல் பெற்றது. துறத்தல் - இருவகைப் பற்றுக்களையும் விடுதல். வடிவு முதலிய ஐந்தனுள் எண்ணும்மைகள் தொக்கன. கால் - ஏழன் சொல்லுருபு. முடியா என்பதைப் பலவின்பால் வினைமுற்றாக்கி நுகர்ந்து முடியமாட்டா என்பதாம். (உஉ)

கள்ளுண்டல் காணில் கணவற் பிரிந்துறைதல்
வெள்கில ளாய்ப்பிற ரிற்சேறல்—உள்ளிப்
பிறர்கரும மாராய்தல் தீப்பெண் கிளைமைத்
திறமதுதீப் பெண்ணின் தொழில்.

(ப-ரை.) காணில்-(பெண்கள் குணத்தைப்பற்றி) ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து, கள் உண்டல்-கள்ளுண்டலும், கணவன்-தன் கணவனை, பிரிந்து உறைதல் - (புணர்ச்சிவேண்டாது) பிரிந்துறைதலும், வெள்கு இலள் ஆய்-நாணுதல் இல்லாதவளாய், பிறர் இல் சேறல் - பிறர்மனைக்குட் செல்லுதலும், பிறர் கருமம் உள்ளி - பிறர் கருமத்தை நினைத்து, ஆராய்தல் - பிறருடன் ஆராய்தலும், தீப்பெண் - தீயபெண்டிரோடு, கிளைமை - நேயமுடைமையும், (ஆகிய ஐந்தும்) திறமது - தனக்கே யுரியதாக, தீ பெண்ணின் தொழில்-தீய பெண்டிரின் தொழில் களாம்; (எ-று.)

(ப - பொ - ரை) கள்ளுண்டலும், ஆராயுங்கால் தங்கணவனைப் புணர்ச்சி வேண்டாதே பிரிந்துறைதலும், நாணிலளாய்ப் பிறருடைய மனைக்கட் சேறலும், பிறர் கருமத்தை நினைத்துப்பிறருடனாராய்தலும், தீப்பெண்ணினோடிணங்குதலுமென இவ்வைந்துந் தனக்கே கூறாகத் தீப்பெண்ணின் தொழில்.

(க - ரை.] கள்ளுண்டல் முதலிய ஐந்தும் தீப்பெண்ணின் தொழில் என்க.

உண்டல், உறைத்தல், சேறல், ஆராய்தல் என்பன தொழிற் பெயர்கள். வெள்கு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கிளைமை - தொழிற் பண்புப்பெயர். கள்ளுண்டல் தன் மதிமயக்குக்கும் தன் குடிப்பழிக்கும் ஏதுவாவது. தீப் பெண்டிரிணக்கம் தனக்குத் தீங்கு பயக்கும்.

உ௬

பெருங்குணத்தார்ச் சேர்மின் பிறன்பொருள்வெள [வன்மின்
கருங்குணத்தார் கேண்மை கழிமின்—ஒருங்குணர்ந்து
தீச்சொல்லே காமின் வருங்காலன் திண்ணிதே
வாய்ச்சொல்லே யன்று வழக்கு.

[ப-ரை.] பெருங்குணத்தார் - நன்மைக் குணமுடையவர் களை, சேர்மின் - சென்றடையுங்கள், பிறன் பொருள் - பிறன் பொருளை, வெளவல்மின் - கவராதேயுங்கள், கருங்குணத்தார் - தீக்குணத்தாரது, கேண்மை - நட்பை, கழிமின் - விடுங்கள், ஒருங்கு உணர்ந்து - முற்றுமறிந்து, தீ சொல்லே - [பிறரைச் சொல்லும்] தீயசொற்களையே, காமின் - [சொல்லாது] தடுங்கள், காலன் வரும் - யமன் வருவான், திண்ணிதே - இஃது உறுதி யானதே, வாய்ச்சொல்லே அன்று - இது வாய்ச்சொல்லேயன்று, வழக்கு - உலக வழக்காம்; [எ - று.]

[ப-பொ-ரை.] பெருங்குணத்தாரைச் சென்றடைமின், பிறன் பொருளைக் கொள்ளன்மின், தீக்குணத்தாரோடு நட்பை விடுமின், எல்லாமுணர்ந்து பிறரைச் சொல்லுந் தீச்சொற்களைச் சொல்லாது காமின், காலன் வருகையுண்மையே, யாஞ் சொல்லு கின்ற எம்முடைய சொல்மாத்திரையேயன்று, உலகின்கண் வழங்கி வருகின்ற வழக்கமாகக் கொள்க.

[க-ரை.] நற்குணமுடையாரைச் சேருங்கள்; பிறன் பொரு ளைக் கவராதேயுங்கள்; தீக்குணமுடையவரை ஒழியுங்கள்; தீய சொற்களைப் பேசாதிருங்கள்; காலன் வருவன்; இஃது உண்மை.

பெருங்குணம் - பெருமைக்குக் காரணமான சாந்த முதலிய நற்குணங்கள். சொல்லிழுக்குப்பட்டுச் சோகாவாமலிருப்பான் தீச் சொல்லே காமின் என்றார். காத்தலாவது, தன்னிடத்து உண் டாகாது தடுத்தல். திண்ணிது - திண்மை என்னும் பண்படியாய்ப் பிறந்த ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினைமுற்று. திண்ணிது வழக்கு என் பனவற்றைச் சேர்மின் முதலிய ஐந்தனையுங் கூறும் நீதி என்பதற் குப் பயனிலையாகக் கொள்வாரும் உண்டு. உசு

வான்குருவிக் கூடரக்கு வாலுலண்டு கோற்றருதல்
தேன்புரிந் தியார்க்குஞ் செயலாகா—தாம்புரிஇ
வல்லவர் வாய்ப்பன வென்னார் ஒரோவொருவர்க்கு
ஒல்காதோ ரொன்று படும்.

[ப - ரை.] வான்குருவி கூடு - தூக்கணங் குருவியினாற் கட் டப்பட்ட கூடும், அரக்கு - பேரெறும்புகளால் செய்யப்படும் அரக்கும், வால் உலண்டு - தூய உலண்டு என்னும் புழுக்களால்

நூற்கப்பட்ட நூலும், கோல் தருதல் - கோற்புழுவால் செய்யப்படுவதாகிய கோற்கூடும், தேன் - தேனீக்களாற் றிரட்டப்பட்ட தேன்பொதியும், (ஆகிய இவ்வைந்தும்) புரிந்து - விரும்பி, யார்க்கும் - எவர்க்கும், செயல் ஆகா - செய்தல் முடியா; ஆதலால், வல்லவர் - எல்லாங் கற்று வல்லவரும், தாம்புரீஇ - தாம் விரும்பி, வாய்ப்பன என்னார் - நமக்கிவை வாய்ப்பாகச் செய்யலாமெனக் கருதமாட்டார், ஒரோ ஒருவர்க்கு - ஒவ்வொருவர்க்கு; ஒல்காது குறையாது, ஒரொன்று - ஒரோவொரு அருமையாகிய செய்யை படும் - உண்டாயிருக்குமாதலால்; (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) வாலிய தூக்கணாங்குருவி செய்யுங் கூடும், பேரெறும்புகளால் செய்யப்படு மரக்கும், வாலிய உலண்டென்னும் புழுக்களால் நூற்ற நூலும். வேறொரு புழுவாற் செய்யப்பட்ட கோற்கூடும், தேனீயாற் றிரட்டப்பட்ட தேன்பொதியும் என இவ்வைந்தும் விரும்பியவர்க்குச் செய்ய முடியாவாதலால் எல்லாங்கற்று வல்லவர் நமக்கிவை வாய்ப்புச் செய்யலாமென்று கருதார்; ஒரோ வொருவர்க்குச் செயலாற் குறைபடாதே யொரோ வொரு செய்கை யருமைகள் படுமாதலால்.

(க - ரை.) வான்குருவிக்கூடு முதலியவற்றைச் செய்தற் கருமை கருதி அவற்றை எல்லாங் கற்று வல்லவரும் செய்யலா மென்று மனத்தினுங் கருதார் என்றது.

வான் குருவி - தூக்கணங்குருவி. இது பற்பல நார்களைக் கொண்டு விசித்திரமான கூண்டுகளைப் பின்னுவதிற் றேர்ந்தது. அரக்கு - செம்மெழுகு. இச்செய்யுளால் தற்பெருமை பேசுதல் கூடாது என்பது பெறப்படும். தருதல் - தீபகமாய் இரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. புரீஇ - சொல்லிசையளபெடை. (௨எ)

அறனட்டான் நன்னெறிக்கண் நிற்க அடங்காப்
புறனட்டான் புன்னெறிப்போ காது—புறனட்டான்
கண்டெடுத்துக் கட்களவு சூது கருத்தினால்
பண்டெடுத்துக் காட்டும் பயின்று.

(ப - ரை.) அறன் - அறத்தை, நட்டான் - விரும்பியவன் நல்நெறிக்கண் - நல்லவழியில், நிற்க - நிற்பதற்கு, அடங்கா -

நீதிக்கு அடங்காத, புறன் - அறத்திற்குப் புறமாகிய காரியத்தை, நட்டான் - விரும்பியவனுக்குரிய, புல்நெறி - புன்மையான வழி களில், போகாது - செல்லமாட்டான், புறன் - அறத்துக்குப் புற மாகிய காரியத்தை, நட்டான் - விரும்பியவன், கள், களவு, சூது - கள்ளுண்டலையும், களவு செய்தலையும், சூதாடலையும், கருத்தினால் - தன் உள்ளத்தினாலே, கண்டு - பார்த்து, எடுத்து - நல்லனவென்று எடுத்துக்கொண்டு, பயின்று - அவற்றிற் பழகி, பண்டு - அவற்றால் நேர்ந்த பழைய தன்மைகளை, காட்டும் - விளக்கிக் காட்டுவான் ; (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) அறத்திற்குப் புறமாகிய பாவ வினைகளை யுலகத்தின்கண்ணே நட்டான் சொல்லியடங்காத புல்லிய நெறியிற் போகாதே குற்றமில்லாத அறத்தினைச் சொல்லு நூலினை யுலகத்துள்ளே நட்ட முழுதுணர்ந்த அறிவினாற் சொல்லப்பட்ட நன்னெறியின் கண்ணே நின்றொழுகுக ; பாவ நெறியினை நட்டவன் ஆராய்ந்தெடுத்துக் கள்ளினையும், களவினை யும், சூதினையும் தன் கருத்தினாலே பயின்று பண்டு செய்தாரை எடுத்துக்காட்டுமாதலால்.

(க - ரை.) அறவழி நடப்பவன் தீவழி புகான், தீவழி செல்வோன் தீத்தொழிற் பழகி அதனாலாகும் பலன்களையெல்லாம் உலகுக்குக் காட்டுவோன் ஆவன்.

அறன் புறன் - ஈற்று னகரம் போலி. நிற்க - வினையெச்சம். புறன் - ஆகுபெயராய்ப் புறத்தே நிகழுஞ் செயலைக் குறித்தது. போகாது - சிறப்பின் வந்த திணைவழுவமைதி. காட்டும் - செய்யும் என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினைமுற்று. (உ அ)

ஆணாக்கம் வேண்டாதான் ஆசான் அவற்கியைந்த
மாணாக்கன் அன்பான் வழிபடுவான்—மாணாக்கன்
கற்பனைத்து மூன்றுங் கடிந்தான் கடியாதான்
நிற்பனைத்தும் நெஞ்சிற்கோர் நோய்,

(ப - ரை.) ஆண் ஆக்கம் வேண்டாதான் - பிரமசரியம் காப்பவன், ஆசான் - ஆசிரியன் என்றற் குரியவன், அவற்கு இயைந்த - அவனுக்குப் பொருந்திய, மாணாக்கன் - மாணவனா வான், அன்பான் - அவன்மீது அன்பினையுடையவனும், வழி

படுவான் - வழிபடுவோனும் என்றிருவகையர், மாணாக்கன் - மாணாக்கனாவான், கற்பு அனைத்தும் - கற்கும் அளவும், மூன்றும் - காமம் வெகுளி மயக்கங்கள் என்கிற மூன்றையும், கடிந்தான் - ஒழித்தவனே, கடியாதான் - அவற்றைக் கடியாதவன், நிற்பு அனைத்தும் - நிற்கும் அளவும், நெஞ்சிற்கு - ஆசிரியனது மனத்திற்கு, ஓர் நோய் - ஒரு நோய் போல்வான்; (எ-று.)

(ப - பொ - ரை) ஒருவகை யாசிரியனாவான் பிரமசரியங் காப்பான். அவனுக்கு இயைந்த மாணாக்கன் அன்புபடுவோனும் வழிபட்டேவியது செய்வானும் என இவ்விருவரன்றியும். மாணாக்கனாவான் கற்குமளவும் காமம் வெகுளி மயக்கங்களைக் கடிவான், இவையிற்றைக் கடியாதான் நிற்குமளவுந் தன்னாசிரியன் நெஞ்சிற்கு ஒரு நோயாம்.

(க - ரை) பிரமசரியங் காப்பவன் ஆசிரியனாவான். அவன் அன்பு செய்து வழிபடுவோர் முதலியோர் மாணாக்கராவர்.

ஆணாக்கம் வேண்டாமை - பிரமசரியம். ஆணாக்கம் என்றது ஆண்மக்கட்குரிய இணைவிழைச்சு முதலியவற்றை. வேண்டுதல் - விரும்புதல். காமம் வெகுளி முதலியவற்றைக் கடிந்து கற்பவரே மாணாக்கரென்க. நன்னூலாரும் மாணாக்கராகாதார் இவர் என்பதைக் "களிமடி மானி காமி கள்வன்......................பகரார் நூலே" என்று கூறியுள்ளதும் காண்க. (உ௬)

நெய்தன் முகிழ்த்துணை யாங்குடுமி நேர்மயிரும்
உய்தல் ஒருதிங்கள் நாளாகும்—செய்தல்
நுணங்குநூல் ஓதுதல் கேட்டல்மா ணாக்கர்
வணங்கி வலங்கொண்டு வந்து.

(ப - ரை.) மாணாக்கர் - மாணாக்கருடைய, குடுமி - சிகையானது, நெய்தல் - கருநெய்தலின், முகிழ்துணை ஆம் - அரும்பினளவாயிருத்தல் ஆகும், நேர்மயிர் - பொருந்திய மயிர், உய்தலும் - கழுவாது ஒழிதலும், ஒரு திங்கள் நாள் ஆகும் - ஒருமாத தினங்கள் ஆகும், செய்தல் - அவர்கள் செய்தலும், வந்து - (ஆசிரியனிடத்தே) வந்து, வணங்கி - (அவனைத்) தொழுது, வலம்கொண்டு - வலப்புறமாகச் சுற்றிவந்து, நுணங்கு நூல் - நுட்பமாகிய

நூல்களை, ஓதுதல் - படித்தலும், கேட்டல் - கேட்டலும், (ஆம்) - ஆகும்; (எ - று.)

(ப - பொ - ரை) நெய்தல் மொட்டினளவினதாம் மாணாக்கர்க்குக் குடுமி, தலையின்கண் நீண்ட மயிரும் மண்ணுதொழிவது ஒரு திங்களுளாகும். இனி அவர்கள் செய்கை, ஆசானை வலங்கொண்டுவந்து வணங்குதலும், நூல்களைப் பாடமோதலும், ஓதியவற்றின் பொருள் கேட்டலுமாக மூன்று.

(க - ரை.) மாணாக்கன் குடுமி நெய்தல்மொட்டளவாக இருக்க வேண்டும்; அவன் மாதம் ஒருமுறை தலை முழுகலாம்; ஆசிரியரை வணங்குதல், ஓதுதல், கேட்டல் அவனுக்குரிய கடமையாம்.

நெய்தல் - கருநெய்தல். முகிழ் - மொட்டு. மொக்கு. துணை - அளவு. உய்தல் - ஒழிதல்; (கழுவா தொழிதல்): அஃதாவது தலை முழுகாதொழிதல். நேர்மயிரு முய்தல் என்பதின் நேர்மயிர் உய்தலும் என உம்மை மாற்றிக்கொள்ளப்பட்டது. ஆகும் என்ற முற்று இரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. (௩0)

ஒருவன் அறிவானும் எல்லாம் யாதொன்றும்
ஒருவன் அறியாதவனும் ஒருவன்
குணனடங்கக் குற்றமில் லானும் ஒருவன்
கணனடங்கக் கற்றானு மில்

(ப - ரை.) எல்லாம் அறிவான் ஒருவனும் - எல்லாவற்றையும் அறிவானொருவனும், யாது ஒன்றும் அறியாதவன் ஒருவனும் - யாதொன்றையும் அறியாதானொருவனும், குணன் அடங்க இல்லான் ஆம் ஒருவனும் - நற்குண முழுதும் இல்லாதவனாகிய ஒருவனும், குற்றம் இல்லான் ஆம் ஒருவனும் - குற்றமுழுதுமில்லாதானொருவனும், கணன் அடங்க கற்றானும் - நூற்றொகுதி முழுதுங் கற்றானொருவனும், இல் - இவ்வுலகத்தில் இல்லை; (எ - று.)

(ப - பொ - ரை) எல்லாவற்றையும் அறிவானொருவனும், யாதொன்றுமறியாதானொருவனும், குணனடங்க வில்லாதானொருவனும், குற்றமில்லாதானொருவனும், எல்லா நூற்றொகைகளும் ஒழியாமற் கற்றானொருவனும் உலகத்தின் கண் இல்லை.

(க-ரை.) எல்லாமறிந்தவனும், ஏதுமறியாதவனும், நல் இயல்பே யில்லாதவனும், குற்றமே இல்லாதவனும், எல்லாக் கல்வி களேங் கற்றவனும் இவ்வுலகில் இல்லை.

இச்செய்யுளால் மக்களில் ஒருவரை யொருவர் இழித்துரைக் கும் இழிகுணம் கூடாதென்பதும், எவரும் தற்பெருமை கொள்ளு தல் கூடாதென்பதும் உணரப்படும். ஒருவனறிவானு மெல்லாம் என்பது எல்லாம் அறிவான் ஒருவனும் என உம்மை பிரித்துக் கூட் டப்பட்டது. இல்லானும் என்பது தீபகமாக இரண்டிடங்களிலும் கூட்டப்பட்டது. குணன், கணன் என்பவற்றில் னகரம் ஈற்றுப் போலி ; அடங்க - முழுதும். 'குணனடங்கக் குற்றமுளானும், எனவும் பாடம்.

உயிர்நோய்செய் யாமை உறுநோய் மறத்தல்
செயிர்நோய் பிறர்கட்செய் யாமை—செயிர்நோய்
விழைவு வெகுளி இவைவிடுவா னயின்
இழிவன் றினிது தவம்.

(பா-ரை.) உயிர் நோய் செய்யாமை - பிறிதோர் உயிர்க்குத் துன்பம் செய்யாமையும், உறுநோய் - தனக்குப் பிறரால் வருந் துன்பத்தை, பிறர்கண் செய்யாமை - பிறரிடத்துச் செய்யாமை யும், செயிர்நோய் - குற்றத்தைச் செய்யுந் துன்பத்தைத் தரு கின்ற; விழைவு - அவாவும், வெகுளி - கோபமும், ஆகிய இவை - ஆகிய இவற்றை, விடுவான் ஆயின் - விட்டுவிடுவானே யானல், தவம் - அவனல் செய்யப்படும் தவமானது- இழிவு அன்று - குறைவுடையதன்று, இனிது - இனிமை யுடையதாகும்: (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பிறிதோருயிர் ருகாருநோயுஞ் செய்யாமை, தனக்குப் பிறரால் வந்துற்ற நோயை மறத்தல், கோபத்தால் தான் பிறர்மாட்டு இன்னதன செய்யாமை, குற்றத்தைச் செய்யுநோயைப் பண்ணுங் காதலையும், மனத்தினுட் பிறர்மேலுள்ள செற்றத்தை யும் விடுவானயின், அவன்செய்யுந்தவம் இழிவன்று, இன்பத்தைத் தரும்.

(க-ரை) பிறவுயிர்கட்குத் துன்பஞ்செய்யாமை முதலியன

மேற்கொண்டு விழைவு வெகுளி முதலியவற்றை விட்டுவிடுவானு யின், அவன் செய்யுந் தவம் இனிமையுடையதேயாகும்.

உயிர்க்கொலை முதலியவற்றை விட்டவனின் தவமே சிறப் புடையது. இதனை, "உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறு கண் செய் யாமை, அற்றே தவத்திற் குரு." என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழி யானுந் தெளிக. விழைவும் வெகுளியும் பல குற்றங்களையும் துன்பங்களையும் விளைவிப்பனவாதலின், "செயிர்நோய் விழைவு வெகுளி" என்றார். (௪௨)

வேட்பவன்பார்ப்பான்விளங்கிழைக்குக்கற்புடைமை
கேட்பவன் சேசுல் பெரும்புலவன்—பாட்டவள்
சிந்தையா ளுகுஞ் சிறந்தது உலகினுள்
தந்தையா ளுகுங் குலம்.

(ப-ரை-) வேட்பவன்-வேள்வி செய்பவன், பார்ப்பான்-பார்ப்பானுவான்; விளங்கு இழைக்கு-விளங்குகின்ற அணிகள் அணிந்துள்ள பெண்ணுக்கு, கற்பு உடைமை-கற்பினை யுடைத்தா யிருத்தல் சிறந்தது; கேட்பவன்-பல நூல்களையும் ஆசிரியனை யடுத் துக் கேட்பவன், கேடு இல்-அழிவில்லாத, பெரும்புலவன்-பெரிய புலவனுவான்; அவன்-அப்புலவன், சிந்தையான் ஆகும்-மனத்தா லுராய்ப் பாடும். பாட்டு-செய்யுள், உலகினுள்-உலகத்தில், சிறத் தல்-மேம்படுவது; குலம்-ஒருவனது குலனுடைமை, தந்தையான் ஆகும்-அவன் தந்தையாலே அழகுபெற்று விளங்கும். (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) வேள்வியைச் செய்தவன் பார்ப்பானுவான் கற்புடையாள் விளங்கிழையாவாள்; கேடில்லாத பெருங்புலவனு வான் பல நூல்களையும் பொருளுணரக் கேட்பவன்; அப்புலவன் சிந்தையினழகாலே பாடும் பாட்டுச் சிறப்பது; உலகின்கண் ஒரு வர்க்குக் குலமுடைமை தந்தையழகாலேயாம்.

(க-ரை.) வேள்வி செய்பவன் அந்தணனும், கற்புடையவள் பெண்ணும், நூற்கேள்வி யுடையவன் புலவனும், ஆராய்ச்சியி னியல்வது பாட்டும், தந்தையான் ஏற்படுவது குலமுமாகும்.

வேட்டல்-வேள்விசெய்தல். விளங்கு இழை: வினைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை, சிந்தை-ஆராய்ச்சி.சிறந்தது

என்பதை முன்னுங் கூட்டுக. புலவன்-அறிவுடையவன்; புலம்-அறிவு. (௪௩)

வைப்பானே வள்ளல் வழங்குவான் வாணிகன்
உய்ப்பானே ஆசான் உயர்கதிக்கு—உய்ப்பான்
உடம்பினுர் வேலி யொருப்படுத்தூன் ஆரத்
தொடங்கானேற் சேறல் துணிவு.

(ப-ரை.) வைப்பானே-பொருளை யீட்டி வைப்பவனே வள்ளல்-வள்ளலென்று சொல்லப்படுவான்; வழங்குவான்-அப்பொருளைப் பிறர்க்குக் கொடுப்பவனே, வாணிகன்-வாணிகனென்று சொல்லப்படுவான்; உயர் கதிக்கு- ஒருவனுக்கு நல்லறிவூட்டி, அவனை மேலான பதவிக்கு, உய்ப்பானே-செலுத்தக் கூடியவனே, ஆசான்-சிறந்த ஆசிரியனுவான்; உயர்கதிக்கு உய்ப்பான்-உயர்கதியிற் செலுத்த வல்லோன். உடம்பின் ஆர்வேலி-உடம்பின்கண் பொருந்தியுள்ள உயிராகிய வேலியை, ஒருப்படுத்து-நீக்கி, ஊன். அவற்றின் தசையை, ஆர-உண்ண, தொடங்கானேல்—ஆரம்பியானுயின், சேறல்- (அவன்) உயர்கதியிற் செல்லுதல், துணிவு-உண்மையாம். (எ-று.)

(ப-பொ-ரை) ஈட்டி வைப்பானை வள்ளலாகக் கொள்ளப்படும்; தான் பயனது கொள்ளாது பிறர்க்குப் பொருள்களைக் கொடுப்பவன் வாணிகனே டொக்கும்; அக்கொடையினுய பயன் விளைவு மறுமைக்குத் தனக்கு விளைத்துக் கோடலால் ஒருவர்க்கு ஆசிரியனுவான், அவனை யுயர்ந்த பிறப்பின்கண்ணே செலுத்த வல்லான்; நடாத்தும் ஒழுக்கத்தால் உடம்பாகிய வேலியையுடைய உயிர்களைக் கொன்று ஒருப்படுத்துப்போக்கி, அவற்றினூனை யுண்ணத்தொடங்கானுயின் உயர்கதிக்குச் சேறல் உண்மையாம்.

(க-ரை.) பிறர்க்குப் பயன்படும்படி பொருளை யீட்டி வைப்பவன் வள்ளல்: அவற்றைப் பயன் கருதி எவனேனும் வழங்குவானுயின் அவன் வாணிகனை யொப்பான் : மாணுக்கனை உயர்கதிக்குச் செலுத்துபவனே ஆசிரியனுவான்; மாணுக்கன் உயிர் கோறலும் ஊன் புசித்தலும் இல்லானுனுல் உயர்கதிக்குச் செல்லல் துணிவேயாம்.

உடம்பின்; இன்-சாரியை. உயிர் நீங்கின் உடல் நாறிக் கெடு தலின் அஃது உடற்கு வேலியாகக் கூறப்பட்டது. ஒருப்படுத்தல்-நீக்குதல். இதில் பகுதியாகிய ஒருப்படு-முதனிலை. (௩௪)

வைததனால் ஆகும் வசைவணக்கம் நன்றாகச்
செய்ததனால் ஆகுஞ் செழுங்குலமுன்—செய்த
பொருளினால் ஆகுமாம் போகம் நெகிழ்ந்த
அருளினால் ஆகும் அறம்.

(ப-ரை) வைததனால்—(ஒருவன் பிறனை) வைததனால், வசை ஆகும்-(அவனுக்கு) வசையுண்டாகும்; நன்றாக வணக்கம் செய்தத னால்·நன்மை வணக்கம் என்பவற்றைப் பிறர்க்கும் செய்ததனால், செழுங்குலமும் ஆகும்-வளமையாகிய குடிப்பிறப்புமாகும்; செய்த பொருளினால்-ஈட்டிய பொருளினால், போகம் ஆகும்-இன்பம் உண் டாகும்; நெகிழ்ந்த-(பிறர் பொருட்டுத்) தன் மனம் நெகிழ்ந்த, அரு ளினன்-அருள் காரணமாக, அறம் ஆகும்-தருமம் உண்டாகும் : (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பிறனை யொருவன் வைததனால் வசையாகும்; பிறர்க்கு வணக்கத்தையும் நன்மையையும் உளவாகச் செய்ததனால் வளமையுடைய குடிப்பிறப்பாம்; காலத்திலே முந்துறச் செய்த பொருளானின்பமாகும்; பிறர்க்குத்தன்மனம் நெகிழ்ந்த அருளினன் அறமாகும்.

(க-ரை.) பிறரைத் திட்டுதலாற் பழியும், வணக்கமும் நன் மையும் மேற்கொண்டிருத்தலாற் குலமேன்மையும், பொருளாற் போகமும், அருளால் அறமும் உண்டாகும்.

வணக்கம் என்பதை ஒரு பொருளாகவும் நன்று என்பதை ஒரு பொருளாகவும் கொள்க நன்று-பெயர். செய்தல், ஈண்டுப் பெருக்கு தல் என்க,

போகம்-நுகர்ச்சி இன்பம். நெகிழ்தல்-உருகுதல், அருள்-காரணங்கருதாது ஒரு தன்மைத்தா யெல்லார்மேலுஞ் செல்லுமிரக் கப் பெருக்கு. (௩௫)

இல்லியலார் நல்லறமும் ஏனைத் துறவறமும்
நல்லியலின் நாடி உரைக்குங்கால்—நல்லியல்
தானத்தால் போகம் தவத்தால் சுவர்க்கமாம்
ஞானத்தால் வீடாக நாட்டு.

(ப-ரை) இல் இயலார் - மனைவாழ்க்கை இயற்கையாகவுடையார், நல் அறமும் - நல்ல அறமும், ஏனை துறவறமும் - மற்றைத் துறந்தோர் செய்யும் நல்ல அறமும், நல் இயலின் – நன்மையாகிய முறையால், நாடி - ஆராய்ந்து, உரைக்குங்கால்-சொல்லுமிடத்து, நல் இயல் தானத்தால்-நல்லியலாகிய கொடையினால், போகம்-செல்வ நுகர்ச்சியும், தவத்தால் சுவர்க்கம் ஆம்-தவத்தினால் சுவர்க்க நுகர்ச்சியாகவும், ஞானத்தால்-ஞானத்தினால், வீடு ஆக-வீடாகவும் நாட்டு-நிலைபெறுத்துவாயாக; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) மனைவாழ்க்கை யியற்கையை யுடையார் செய்த நல்லறமும், மற்றைத் துறந்தார் செய்யும் நல்லறமும், நல்லவியலினாலே யாராய்ந்துரைக்குங்கால் நல்ல இயல்புடைய கொடையாற் செல்வ நுகர்ச்சியும், தவத்தாற் சுவர்க்க நுகர்ச்சியைப் பெறுவதும், மெய்யுணர்ச்சியால் வீடும் என்று நாட்டுக.

(க-ரை.) இல்லறத்தார் செய்த அறமுந், துறவறத்தார் செய்த அறமும் ஆராயின், கொடையாற் செல்வ நுகர்ச்சியும், தவத்தாற் சுவர்க்கமும், ஞானத்தால் வீடும் பெறுவரென்பதாம்.

இல்-இல்வாழ்க்கை. இயல்-முறைமை: நடுநிலைமை. வீடு-முத்தி. ஞானத்தாலே வீடு என்பது, "ஞானத்தால் வீடு" என்னுஞ் சிவஞானசித்தியானும் பெறப்படும்: நல்லறம், துறவறம் என்பன அவற்றின் பயன்களை உணர்த்தி நின்றன. போகம் குணவாகு பெயராய் அக் குணத்திற்குரிய பூமியை உணர்த்தலுமாம். (கசு)

மயிர்வனப்பும் கண்கவரும் மார்பின் வனப்பும்
உகிர்வனப்பும் காதின் வனப்பும்—செயிர்தீர்ந்த
பல்லின் வனப்பும் வனப்பல்ல நூற்கியைந்த
சொல்லின் வனப்பே வனப்பு.

(ப-உரை.) மயிர் வனப்பும்- தலைமயிரா லுண்டாகும் அழகும் கண்கவரும்-கண்டவர். கண்களைக் கவர்தற்குரிய, மார்பின் வனப்பும்-மார்பினால் உண்டாகும் அழகும், உகிர் வனப்பும்-நகத்தால் உண்டாகும் அழகும், காதின் வனப்பும்-செவியினால் உண்டாகும் அழகும், செயிர் தீர்ந்த-குற்றம் நீங்கின, பல்லின் வனப்பும்-பல்லி னாலுண்டாகும் அழகும், வனப்பு அல்ல-அழகல்ல,நூற்கு இயைந்த நூல்கட்குப் பொருந்திய, சொல்லின் வனப்பே - சொல்லழகே, வனப்பு - அழகாகும்; (எ-று.)

(ப-பொ-உரை.) தலைமயிரான் வருமழகும், கண்டார் கண்ணைக் கவரு மார்பினால் வருமழகும். உகிரான் வருமழகும், காதினான் வருமழகும், குற்றந்தீர்ந்த பல்லினான் வருமழகும் என இவ்வைந்தழகும் ஒருவற்கு அழகல்ல; நூல்கட்குப் பொருந்திய சொல்வன்மையால் வரும் அழகே அழகாகும்.

(க-உரை.) தலைமயிர், மார்பு, நகம், செவி, பல் இவற்றினழகி னும் சொல்லழகே சிறந்தது.

மயிர்-மக்கள் தலைமயிர், கண்கவர்தல் . பார்த்த கண் பார்த்த பொருளினின்றும் பெயராதபடி வயப்படுதல். "நெஞ்சத்து நல்லம்யா மென்னும் நடுவுநிலைமையாற்கல்வியழகே" மற்றெவ்வழகினும் மேம்பட்டது என்றபடி, நூற்கு இயைந்த சொல்லின் வனப்பே வனப்பு என்பதற்கு இலக்கண வரம்பின் படி பேசும் அழகு என்று வேறு பொருளுங் கூறலாம். வனப்பே - ஏ பிரிநிலை. (கஎ)

தொழீஇ அடவுண்ணார் தோழரில் துஞ்சார்
வழீஇய பிறர்பொருளை வெளவார்—கெழீஇக்
கலந்தபின் கீழ்காணார் காணாய் மடவாய்
புலந்தபின் போற்றார் புலை.

(ப-உரை.) தொழீஇ-தொழுத்தையானவள், அட உண்ணார்! சமைத்து வைக்க அதனை அறிவுடையார் உண்ண மாட்டார்; தோழர் - நண்பரது, இல் - வீட்டில், துஞ்சார்-தனியே புகுந்து உறங்கமாட்டார்; வழீஇய - மறந்த, பிறர் பொருளை - பிறரது பொருள்களை, வெளவார் - கவர்ந்து

கொள்ளமாட்டார்; கெழீஇ - தழுவி, கலந்தபின் - சிலரை நட்ட பின்னர், கீழ் - அவரது கீழ்மையாகிய குணத்தை, காணார் - ஆராய்ந்து பார்க்கமாட்டார்; புலந்தபின் - சிலருடன் பகைத்த பின்பு, புலை - அவரது கீழ்மைக் குணத்தை, போற்றார் - போற்றாது அவரை எதிர்த்துக் கெடுப்பார்; மடவாய் - பெண்ணே! காணாய் - இவற்றை ஆராய்ந்து பாராய்; (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) தொழுத்தை யடவுண்ணார்; தோழரில்விற் றனியே புக்குறங்கார்; பிறர் பொருளை மறந்தாகிலும் வெளவிக் கொள்ளார்: மருவிச் சிலரோடு நட்டபின்பு கீழ்மைக் குணத்தை யாராயார்; மடவாய்! ஆராய்ந்து பாராய்! சிலரோடு பகைத்த பின்பு கீழ்மைக் குணத்தைப் போற்றாது எதிர்த்துக் கெடுப்பார்

(க : ரை.) இழிவான வேலைக்காரிகள் சமைத்த உணவை யுண்ணல் முதலியவற்றை அறிஞர்கள் செய்யார்.

தொழுத்தை - அடிமைப்பெண், ஆண்பால் - தொழும்பன். வழுவிய எனற்பாலது வழீஇய என அளபெடுத்தது சொல்லிசை யளபெடை. மடவாய் - மகடூஉ முன்னிலை, புலத்தல் - பகைத் தல். கீழ், புலை - பண்பாகுபெயர். (௬அ)

பொய்யாமை நன்று பொருள்நன்று உயிர்நோவக்
கொல்லாமை நன்று கொழிக்குங்கால்—பல்லார்முன்
பேணாமை பேணுந் தகைய சிறிதெனினும்
மாணாமை மாண்டார் மனம்.

(ப - ரை.) பொய்யாமை - பொய்சொல்லாதிருத்தல், நன்று - நன்மையாம்; பொருள் - தன் முயற்சியால் வரும் பொருள், நன்று - நன்மையாம்; உயிர் - பிறிதோருயிர், நோவ - வருத்த. கொல்லாமை - கொல்லாதிருத்தல், நன்று - நன்மையாம்; கொழிக்குங்கால் - ஆராயுமிடத்து, பேணும் தகைய - விரும்பும் தன்மையவற்றை, பல்லார் முன் - பலரறிய, பேணாமை - விரும்பாமை, நன்று - நன்மையாம்; மாண்டார் மனம் - மாட்சிமைப் பட்டவர்களுடைய மனமானது, சிறிது எனினும் - சிறிதாயினும், மாணாமை - (மனைவாழ்க்கைக்கு மீள்கைக் கண்ணே) ஒருப்படாமை, நன்று - நன்மையாம்; (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) பிறர்க்குப் பொய் சொல்லாமை நன்று; பொருளுண்டாக்குத ' லன்று: பிடுதோ ருயிரையுந் துன்புறக் கொல்லாமை நன்று; ஆராயுங்கால் தாம் விரும்புவன பலரறிய விரும்பாமை நன்று: மாட்சிமைப்பட்ட தவசிகள் சிறிதாயினும் மனைவாழ்க்கையின்கண் மீள்கைக்கு மாறுதொழிகை நன்று.

(க - ரை.) பொய்யாமை, கொல்லாமை, பேணுமை முதலியன நன்மை என்பதாம்.

பொய்யாமை, கொல்லாமை, பேணுமை, மறுமை - எதிர் மறைத் தொழிற்பெயர்கள். 'மாண்டார் மனம் சிறிதெனினும் மாறுமை,' என்பதற்கு மாட்சிமைப்பட்டவர்களுடைய மன மானது கொஞ்சமாவது பெருமையடையாதிருத்தல் நன்மை எனவும் கூறலாம். ஒரு நன்று பின்னிரண்டினங்களிலும் கூட்டப்படாது. கொழித்தல் - தெள்ளுதல், ஆராய்தல். (௩௧)

பண்டாரம் பல்கணக்குக் கண்காணி பாத்தில்லார்
உண்டார் அடிசிலே தோழரில்—கொண்டாரா
யர்க்கைக்குத் தக்க அறிவில்லர்ர்க் காப்படுப்பின்
காக்கைக்குக் காப்படுத்த சோறு.

(ப - ரை.) பண்டாரம் - பண்டாரத்துக்கும், பல் கணக்கு - பல கணக்குத் தொழிலுக்கும், கண் காணி - (பொருள்களைத் திருடு போகாமற் காக்கும்) மேற்பார்வைத் தொழிலுக்கும், இல்லார் - இல்லக் கிழத்திகளின் காவலுக்கும், பாத்து - பலபேர் பங்கிட்டு, உண்டு ஆர் - உண்டு வயிறு நிறைகின்ற, அடிசில் - உணவின் காவலுக்கும், யாக்கைக்கு - உடம்பு எடுத்ததற்கு, தக்க - தகுதியான, அறிவு இல்லார் - மேலான அறிவில்லாத வர்களை, தோழனின் - தங்கள் நண்பர்களைப் போல, கொண் டாராய் - மனத்துட் கொண்டவர்களாய், கா - காவற்றொழிலுக்கு, படுப்பின் - ஏற்படுத்தினால், (அவையெல்லாம் அவர்களிடத்து) காக்கைக்கு - காகத்துக்கு, காப்பு அடுத்த - தன் காவலில் சேர்ந்த' சோறு - சோறும் (அஃதாவது அச் சோற்றைப்போலக் காவலாலேயே களவு போம்); (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) பண்டாரத்தினையும், பல் கணக்கினையும், கண்காணியையும், தன் கோயிலு ளுறையும் மங்கையரையும்

தனக்காக்கு முனைவினையும் பகுத்து மக்கள் யாக்கைக்குத் தக்க அறிவில்லாதாரையும், தன் தோழரையும் போலக் கொண்டு தேறிக் காக்கவிடின் அக்காவல் காக்கையைச் சோறு காக்க விட்டதனோடொக்கும்.

(க - ரை.) பண்டார முதலியவற்றை அறிவில்லாரைக் காக்க விடின் அக்காவல் சோறு காத்தற்றொழிலைக் காகத்திற் கிட்டாற்போலும்.

பண்டாரம் - பொருள் சேரிடம்; கருவூலம். கண்காணி - மேற்பார்வையாளி, இது கங்காணி என மருவியும் வழங்கும். கா - காவல்; முதனிலைத் தொழிற்பெயர். மடுத்தல் - உண்டாக்குதல்.

உடையிட்டார் புன்மேய்வார் ஓடுநீர் புக்கார்
படையிட்டார் பற்றேதும் இன்றி—நடையிட்டார்
இவ்வகை ஐவரையும் என்றும் அணுகாரே
செவ்வகைச் சேவகர் சென்று.

(ப - ரை.) உடை இட்டார் - (தமக்கஞ்சி) உடுத்த உடையைப் போகவிட்டவர், புல் மேய்வார் - புல் பறித்து வாயில் விட்டார், ஓடுநீர்புக்கார் - ஓடுகின்ற நீரிற் புகுந்தவர், படை இட்டார் - கைப்படையை விட்டார், பற்று ஏதும் இன்றி - பற்றுச் சிறிதுமில்லாமல், நடையிட்டார் - (ஓடமாட்டாது) நிலை தளர்ந்திருந்தவர், இவ்வகை ஐவரையும் - இவ்வகைப்பட்ட ஐவரையும், செவ்வகை சேவகர் - செம்மையான தன்மையுடைய வீரர்கள், என்றும் - எந்நாளும், சென்று . (தீங்கு செய்யச்) சென்று, அணுகார் – சேரமாட்டார். (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.)தமக்கஞ்சி யுடுத்த புடைவையைப்போக விட்டார், புல்லினைப் பறித்து வாயிலிட்டார், ஓடுநீரின்கட் புக்கார், கைப்படை துறந்தார், மற்றோரரணின்றி ஓடமாட்டாது நிலைதளர்ந்திருந்தார், இப்பெற்றிப்பட்ட ஐவரையு மொருநாளுந் தீங்கு செய்யச் சென்றணுகார் அறம்பொருள் செய்யுஞ் சேவகர்,

(க - ரை) உடுக்கை யிழந்தவர் முதலிய ஐவரையும் வருத்தா தொழிதல் வீரர்க்குரிய அறமாம்.

உடை - உடுக்கை, தொழிலாகுபெயர். புல் மேய்தல் புல்லை மெல்லுதல். இடல் - வைத்தல், செய்தல் என இரு பொருளில் வந்துள்ளது. உடையிட்டார் முதலிய ஐந்திடங் களிலும் எண்ணும்மைகள் தொக்கன. படை - படுத்தற் குரியது. படுத்தல் - கொல்லுதல். செவ்வகை - நீதித் தன்மை ஓடுநீர்புக்கார் - புறங்காட்டி யோடுபவர் எனலுமாம். (சக)

பூவாதாள் பூப்புப் புறங்கொடுத் தாள்இலிங்கி
ஓவாதாள் கோலம் ஒருபொழுதுங்—காவாதார்
யார்யார் பிறர்மனையாள் உள்ளிட்டிவ் வைவரையுஞ்
சாரார் பகைபோற் சலித்து.

(ப - ரை.) பூவாதாள் - பருவமடையாத கன்னியும், பூப்புப் கொடுத்தாள் - மாதவிடாய் நீங்கியவளும், இலிங்கி - தவமுடைய வளும், ஒருபொழுதும் - ஒருகாலத்தும், கோலம் ஓவாதாள் - கோலஞ்செய்தல் நீங்காதவளாகிய, காவாதாள் - கற்பைக் காவாத பரத்தையும், யார் யார் பிறர்மனையாள் - பிறராகிய யாவர்க்குமுரிய மனையாளும், உள்ளிட்ட, இ ஐவரையும் - உள் ளிட்ட இந்த ஐவரையும், பகைபோல் சலித்து - பகைவரைப் போல்வெறுத்து: சாரார் - (அறிவுடையார்) சேரார் ; (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) பூப்பில்லாத கன்னியும், பூப்புத் தவிர்ந் தாளும், தவத்திற்புக்க இலிங்கியும், கோலஞ்செய்கை யொரு பொழுது மோவாளாகிக் கற்புக்காளாகாத கணிகையும், பிறர் யாவர்க்குமுரிய மனையாளு முள்ளுட்டிவ்வைவரையுஞ் சாரார் பகைபோல வேறுபட்டு.

(க - ரை.) பூவாத கன்னியையும், பூப்பு நீங்கிய விருத்த மாதையும், தவப்பெண்ணையும், வேசியையும், பிறர் மனையாளையும் அறிஞர் சேரமாட்டார்.

பூவாதாள் - திரளாத பெண் ; பூப்புப் புறங் கொடுத்தாள் - பூப்பு நின்று விட்டவள். தன்னை யெப்பொழுதும் கோலஞ் செய்து கொண்டு ஆடவரை மயக்குகின்றவளாதலாலும், கற்புப் பேணு தவளாதலாலும் வேசையை "ஓவாதாள் கோல மொருபொழு துங் காவாதாள்" என்றார். பகை - பண்பாகு பெயர். (உச)

வருவாய்க்குத் தக்க வழக்கறிந்து சுற்றம்
வெருவாமை வீழ்ந்துவிருந் தோம்பித்—திருவாக்குந்
தெய்வதையும் எஞ்ஞான்றுந் தேற்ற வழிபாடு
செய்வதே பெண்டிர் சிறப்பு.

(ப-ரை.) வருவாய்க்கு-தம் கணவரது வரும்படிக்கு, தக்க-தகுதியாகிய, வழக்கு அறிந்து-வழங்குதலை (செலவை)த் தெரிந்து (செய்து), சுற்றம்-பந்துக்கள், வெருவாமை- (தங்கள் கோபச்சொல்லால்) பயந்தொதுங்காமல், வீழ்ந்து- (அவர்களை) விரும்பி, விருந்து ஓம்பி-விருந்தினரைப்பேணி, திரு ஆக்கும்-செல்வத்தை மேன்மேலும் உயரச்செய்கின்ற, தெய்வதையும்-தெய்வத்தையும், எஞ்ஞான்றும்-எப்பொழுதும், தேற்றம்-தெளிவாகிய, வழிபாடு செய்வதே-வணங்குதலைச் செய்வதே, பெண்டிர் சிறப்பு-மாதர்க்குரிய சிறப்புக்களாம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) தமக்குள்ள பகுதியினளவறிந்து அதற்குத் தக்க போக்கறிந்து, சுற்றத்தை வெருவாமைத் தழுவி, விருந்து புரந்து, திருவினையாக்குந்தெய்வத்தை வழிபாடுசெய்க. இவ்வைந்து தொழிலும் பெண்டிர்க்குச் சிறப்பாவன.

(க-ரை) இல்வாழ்க்கைத் துணைவியர்க்குச் சிறப்புக்களாவன கணவருடைய வரவினளவைத் தெரிதலும், அதற்குத் தக்க செலவு செய்தலும், சுற்றந்தழுவுதலும், விருந்தோம்பலும், தெய்வத்தை வழிபடுதலும் என்பனவாம்.

வழங்குதல் என்னுந் தொழிற்பெயர் விகுதிகுன்றி முதனிலைத் தொழிற்பெயராய் வலித்தல் விகாரம் பெற்று வழக்கு என நின்றது. சுற்றம்-சூழ்தல்; தொழிலாகுபெயராய்ச் சூழ்வாரை யுணர்த்தியது. வெருவாமை—எதிர்மறைவினையெச்சம். விருந்து-புதுமை;பண்பாகு பெயராய்ப் புதியாரை யுணர்த்தியது. சிறப்பு-கருவியாகுபெயர்; சிறப்பைத் தருபவையாதலின். (சக)

நாள்கூட்டம் மூர்த்தம் அவற்றோடு நன்றுமக்
கோள்கூட்டம் யோகங் குணனுணர்ந்து-தோள்கூட்
உற்றானும் அல்லானும் ஐந்தும் உணர்வானல் [டல்
பெற்றானட் கொள்க பெரிது.

(ப-ரை.) நாள் கூட்டம்-நாட் பொருத்தமும், மூர்த்தம்-முழுத் தமும், அவற்றோடு-அவற்றுடனே, நன்று ஆம்-நன்மையாகிய, அ கோள் கூட்டம்-அந்தக்கோளின் பொருத்தமும், யோகம்-யோகமும் குணன்-(இவற்றாலுண்டாகிற) நன்மையும், உணர்ந்து-ஆராய்ந் தறிந்து, பெற்றால்- (இவை ஐந்தும் நன்மையாயிருக்கிற) நாளைப் பெற்றால், ஐந்தும் உணர்வான்-இவ்வைந்தனையு மறிந்து சில நன்மையாகிய காரியங்களைச் செய்வோனும், தோள் கூட்டல் உற் றானும் (ஒருவனோடு ஒருத்தியைத்) தோள் கூட்டலுற்றவனும், பெரிதுநாள் கொள்-மிகவும் நல்ல நாளாகக் கொள்க; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை) நாள்பொருந்துதலும், முழுத்தமும், நன்றாய்க் கோள்கூடுதலும், அமிர்தயோக முதலாயின யோகமும், இவற்றி னான் வருநன்மையு மாராய்ந்துணர்வானுட்பெற்றா லந்நாளை நன் றென்று கொள்க; ஒருவனோ டொருத்தியைக் கூட்டலுற்றவனு மற் றுஞ் சில நன்மைக் காரியஞ் செய்யலுற்றவனும்.

(க-ரை.) திருமணம் முதலிய நற்செயல்களுக்கெல்லாம் நாட் பொருத்தம் நாழிகைப் பொருத்தம் முதலியன பார்த்து நல்ல நாள் கொள்ளவேண்டும்.

நாள் - (வாரம், திதி, நட்சத்திரம்) கிழமை, பிறை, விண்மீன். மூர்த்தம்-முழுத்தம் என்பதின் மரூஉ. முழுத்தமாவது மூன்றேமுக் கால் நாழிகைகொண்டவேளை. கோள்-ஞாயிறு திங்கள் முதலிய ஒன்பது கோள்கள். ஆண்பெண் கூட்டத்துக்குத் தோள் கூட்டம் என்றல் மரபு. வள்ளுவரும் 'பிறர்க்குரியாள், தோள் தோயாதார்' என்றனர். பெற்றால்-வினையெச்சம். ஆல்- அசைநிலை. (சச)

பேண்டக்கம் பேணாப் பெருந்தகைமை பீடுடைமை
நாணொடுக்கம் என்றைந்தும் நண்ணின்றாப்-பூணொடுக்கம்
பொன்வரைக்கோங் கேர்முலைப் பூந்திருவே யாயினும்
தன்வரைத் தாழ்த்தல் அரிது.

(ப-ரை.) பேண் - உறவினரைப் பேணுதலும், அடக்கம் - அடக்க முடைமையும், பேணா-பிறரை விரும்பாத, பெருந்தகைமை- பெருந்தன்மையும், பீடுடைமை-பெருமையுடைமையும், நாண் ஒடுக்

கம் - நாணத்தாலுண்டாகும் ஒடுக்கமும், என்ற ஐந்தும் - என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்தனையும், நண்ணின்று - பொருந்தாது, பூண் ஒடுக்கம்-பூண்டங்கின, பொன்வரை-பொன்மலைபோன்ற, கோங்கு ஏர்-கோங்கரும்பின் அழகையுடைய, முலை-முலைகளையுடைய, பூ திருவே ஆயினும்-தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற திருமகளே யானாலும் தன்வரை- (தன் கொழுநனைத்) தன்னளவின், தாழ்த்தல்-தாழ்த்து தல், அரிது- அருமையானது. (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) சுற்றத்தாரைப் பேணலும், அடக்கமுடைமையும், பிறனொருவனைப் பேணாத பெருந்தகைமையும், ஒப்புரவு முதலாயுள்ள பீடுடைமையும், நாணால் வரும் ஒழுக்கமென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்தனையும் பொருந்தாது தன் கொழுநனைத் தன்வரைத் தாழ்த்தலரிது, பொன்வரைக் கோங்கேர் முலைப் பூந்திருவேயாயினும்.

(க-ரை.) திருமகளைப்போன்ற செல்வியே யெனினும் ஒரு பெண் சுற்றந்தழுவுதல் அடக்கம் முதலியன உடையவளாய்க் கணவன் அளவில் அடங்கியிருத்தலே நன்றாம்.

பேண்-முதனிலைத் தொழிற்பெயர். 'தன்வரைத் தாழ்த்தல்' என்றது தன்னளவில் கணவனை அடக்கி வைத்துக் கொள்ளுத லென்றதற்கு. தகைமை-அழகு. அடக்கம்-மெய்ம் மொழியடக்கத்துடன் உளத்தடக்கமுமாம். அரிது, இன்மை குறித்து நின்றது. (௫௫)

வார்சான்ற கூந்தல்: வரம்புயர வைகலும்
நீர்சான் றுயரவே நெல்லுயருஞ்—சீர்சான்ற
தாவாக் குடியுயரத் தாங்கருஞ்சீர்க் கோவுயரும்
ஓவா துரைக்கும் உலகு.

(ப-ரை.) வார்சான்ற-நீட்சி மிகுந்த, கூந்தல்-கூந்தலையுடைய பெண்ணே! வைகலும்-நாடோறும், வரம்பு- (வயல்களின்) வரப்பானது, உயர-உயர்ந்திருக்க, (நீர் நிலைத்து நிற்கும்) (அங்ஙனம்) நீர் சான்று-நீர்மிகுந்து, உயரவே-உயர்ச்சியடையவே, (அந்நீர் வளத்தால்) நெல் உயரும் - நெற்பயிரானது வளர்ந்து உயர்வடையும்; (அங்ஙனம் வளர்ந்த நெல் நல்ல விளைவைக் கொடுக்கக் குடியானவர்

கள் செழிப்படைவார்கள் அவ்வாறு நிலவளத்தால் சீர்சான்ற - சிறப்புமிகுந்த, தாவா-அழியாத, குடி உயர-குடியானவர்கள் உயர் வடைய, தாங்கு அரும்-(பிறரால்) தாங்குதல் அரிதாகிய, சீர்-சிறப் பினையுடைய, கோஉயரும்-அரசன் உயர்வான் (என்று), உலகு-இவ் வுலகமானது, ஓவாது உரைக்கும்-ஓயாமற்சொல்லாநிற்கும்; (எ-று)

(ப-பொ-ரை.) வார்சான்ற கூந்தலையுடையாய்! வயலினது வரம்புயரவே, வைகலு நீருயர்ந்து, நாடோறு நெல்லுயரும், சீர மைந்த கெடாத குடியுயரவே, பகைவராற்றருங்குதற்கரிய சீர்மையை யுடைய மன்னுயரு மென்றொழியாதே சொல்லாநிற்குமிவ்வுலகம்.

(க-ரை.) வரப்புயர நீருயரும், நீருயர நெல்உயரும். நெல் லுயரக் குடியுயரும், குடியுயரக் கோனுயர்வான் என்பதாம்.

வார் - நீட்சி சான்ற - சால் என்னும் உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த பெயரெச்சம். தாவா-ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச் சம். தா-பகுதி. உலகு-இடவாகு பெயராய் உலகோரை யுணர்த்தி யது. பதவுரையில் இடைஇடையே சிற்சில சொற்கள் பொருள் முடிபுக்கேற்ப இசையெச்சமாக வருவிக்கப்பட்டன. (௪௬)

அழியாமை எத்தவமுஞ் சார்ந்தாரை ஆக்கல்
பழியாமை பாத்தல்யார் மாட்டும்—ஒளியாமை
கன்றுசா வப்பால் கறவாமை செய்யாமை
மன்றுசார் வாக மனை.

(ப-ரை.) எ தவமும்-எவ்வகைப்பட்ட தவத்தினையும், அழி யாமை - கெடுக்காமையும், சார்ந்தாரை-தம்மை வந்தடுத்தவரை, ஆக்கல்-உயரச் செய்தலும், பழியாமை-பிறர் தம்மைப் பழியாமல், யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், ஒளியாமை-மறைக்காமல், பாத்தல் - பகுத்துண்டலும்; கன்றுசாவ-கன்று இறந்து போனபின், பால் கற வாமை-அதன் (தாய்ப்பசுவின்) பாலைக் கறவாமையும், மன்று சார்வு ஆக-மன்னவை யடுத்திருக்க, மனை செய்யாமை-மனையெடாமையும், (ஆகிய இவை நன்மையென்று கூறுவர் பெரியோர்.) (எ-று.)

(ப - பொ - ரை,) யாதானுமொரு தவத்தை யழியாமையும், தம்மையடைந்தாரை யாக்குதலும், பிறர் தம்மைப் பழியாமை,

யாவர் மாட்டு மொளியாமைப் பகுத்துண்டலும், கன்றுசாவப் பால் கறவாமையும், மன்றருகு மனையெடாமையுஞ் செய்க.

(க - ரை.) தவத்தை யழிக்காமையும், அடைந்தாரை யாக்கு தலும், பிறர் தம்மைப் பழியாமையும், கன்றிறந்த பசுவைப் பால் கறவாமையும், மன்று சார்வாக மனையெடாமையும் நற்செயல்களா மென்பதாம்.

தவத்தை யழித்தலாவது - தவத்திற்கு இடையூறு செய்தல். பழியாமை - எதிர்மறை வினையெச்சம். மன்று - நீதித் தலம்; சபை, மனைசெய்தல் - வீடெடுத்தல்; கட்டுதல். சாவ . என்ப தற்கு இறந்து போகும்படி என்றும் கூறலாம் (சஎ)

நசைகொல்லார் நச்சியார்க்கு என்றுங் கிளைஞர் [லார்
மிசைகொல்லார் வேளாண்மை கொல்லார்—இசைகொல்
பொன்பெறும் பூஞ்சுணங்கின் மென்முலையாய்! நன்கு
என்பெறினுங் கொல்லார் இயைந்து. [ணர்ந்தார்

(ப - ரை.) நச்சியார்க்கு - தம்மை விரும்பினவரது, நசை - விருப்பத்தை, என்றும் - எக்காலத்தும், கொல்லார் - கொல்ல மாட்டார்; கிளைஞர் மிசை - தம் கிளைஞர் மிசையுமுணவினை, கொல்லார் - கொல்லமாட்டார்; இசை கொல்லார் - தமக்குவரும் புகழையுங் கொல்லமாட்டார்; வேளாண்மை - ஒருவர் மற்றொரு வர்க்குச் செய்யும் உபகாரத்தை. கொல்லார் - கெடுக்கமாட்டார்; நன்கு உணர்ந்தார் - அறத்தை யறிந்தவர், என்பெறினும் - எவ்வின்பத்தைப் பெறலாயிருப்பினும். இயைந்து - மனம் இசைந்து, கொல்லார் - ஒருயிரையுங் கொல்லமாட்டார்; பொன் பெறும் - பொன்னிறத்தைப் பெற்ற, பூ - அழகாகிய, சுணங்கின் - தேமலையுடைய, மெல் முலையாய் - மெல்லிய முலைகளையுடையாய்! (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) தம்மை நச்சியாருடைய நசையை யெஞ் ஞான்றுங் கொல்லார்: தங்கிளைஞர் மிசையும் மிசையைக் கொல் லார்; உபகாரத்தைக் கொல்லார்; புகழைக் கொல்லார்; பொன் போலும் பூஞ்சுணங்கின் மென் முலையாய்! மிகவு முணர்ந்தா

றெல்லாவின்பமும் பெற்றாராயினும் பிறிதோருயிரை மேவிக் கொல்லார்.

(க - ரை.) நன்குணர்ந்தார் நசை கொல்லார்; கிளைஞர்மிசை கொல்லார்; வேளாண்மை கொல்லார்; இசை கொல்லார்; ஒருயிரையுங் கொல்லார் என்பதாம்.

நசை - விருப்பம்; கொல்லல் – கெடுத்தல். மிசை - உண்ணல்: முதனிலைத் தொழிற்பெயர். இஃது ஆகுபெயராய் உணவை உணர்த்தியது. வேளாண்மை கொல்லார் என்பதற்குப் பலர்க்கும் பயன்படுவதான பயிர்த்தொழிலைக் கெடுக்கமாட்டார்கள் எனப்பொருளுரைத்தலுமாம், நன்கு - பண்புப்பெயர். (சஅ)

நீண்டநீர் காடு களர்நிவந்து விண்தோயும்
மாண்ட மலைமக்கள் உள்ளிட்டு—மாண்டவர்
ஆய்ந்தன ஐந்தும் அரணா உடையானை
வேந்தனா நாட்டல் விதி.

(ப – ரை.) நீண்டநீர் - நகரைச்சுற்றி நீண்டுவளைந்த அகழி நீரும், காடும் - காட்டெல்லையும், களர் - சேற்று நிலவெல்லையும், நிவந்து - உயர்ந்து, விண்தோயும் மாண்ட மலை - வானத்தைத் தொடுகின்ற மாட்சிமைப்பட்ட மலையும், மக்கள் - குடிமக்களையும், உள்ளிட்டு - அகப்படுத்து, மாண்டவர் - பெரியோர், ஆய்ந்தன - ஆராய்ந்தெடுத்தனவாகிய, ஐந்தும் - இவ்வைந்தனையும், அரண் ஆ உடையானை – தனக்கு அரணாக வுடையவனை, வேந்தன் ஆ நாட்டல் - அரசனாக ஏற்படுத்தல், விதி - முறையாகும்; (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) மிக்க நீரும் காடும் சேறும் கிளர்ந்து விண்டோயு மாண்ட மலையும் மக்களுமகப்பட வாய்ந்து சொல்லப்பட்டவைந்தானுந் தனக்கரணாக வுடையானை வேந்தனா நாட்டத்தகும்.

(க - ரை.) நீரரண் முதலிய ஐந்துவகை அரண் வலிமைகளையும் உடையான் ஒரு நாட்டுக்கு அரசனாக அமைதல் நன்மையாம்.

நீண்ட நீர் – அகழி. களர் – சேற்றுநிலம்; பகைவர் கால் வைத்தால் அவர்கள் கால்களை உள்ளிழுத்து நடக்கமுடியாதபடி செய்வது. உள்ளிட்டு என்பது சேர்த்து என்னும் பொருளிலும்

வரும். காடு – குறுங்காடு, பெருங்காடுகள். மாண்ட என்பதை மக்களுக்கு அடையாக்கிப் போர்த்தொழிலிற் கைவந்த மக்கள் என்க. (சஅ)

பொச்சாப்புக் கேடு பொருட்செருக்குத் தான்கேடு
முற்றாமை கேடு முரண்கேடு—தெற்றத்
தொழின்மகன் தன்னோடு மாறாயி னென்றும்
உழுமகற்குக் கேடென் றுரை.

(ப - ரை.) உழுமகற்கு - உழவுத்தொழிலையுடைய மனிதனுக்கு, பொச்சாப்பு கேடு - மறதி கேடாம், பொருள் செருக்கு - பொருள் மிகுதியால் உண்டாகும் செருக்கு, கேடு - கெடுதியாம், முற்றாமை - அறிவு முதிராமை, கேடு - கெடுதியாம், முரண்கேடு – பிறரோடு மாறுபடுதல் கெடுதியாம், தெற்ற-தெளிவாக, தொழில் மகன் தன்னோடு – தனக்கு அடிமைத்தொழில் புரியும் மனிதனோடு, மாறு ஆயின் - பகைமையானால், என்றும் - எந்நாளும், கேடென்று உரை - கேடாகச் சொல்லக் கடவை ; (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) கடைப்பிடி யில்லாமை கேடு, பொருள் மிகவுடைமையாற் களிக்குங் களிப்புக்கேடு, தானறிவு முதிராமை கேடு, பிறரொடு பகைகோடல் கேடு, தெளியத் தனக்குத் தொழில் செய்யு மகனோடு மாறுபட்டுச் சீறுவனாயின் உழவினால் வாழுமகற்குக் கேடாய்விடும்.

(க - ரை.) வேளாளனுக்குப் பொச்சாப்பு முதலியன கேடு தருவனவாம்.

செருக்குத்தான் ; தான் - அசை. முற்றாமை - தொழிற் பெயர். கேடு - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். மகன் தன்னொடு ; தன் – சாரியை. பொச்சாப்பு - கடைப்பிடியின்மை. கடைப்பிடி - கருமமுடிக்குந் துணிவு. செருக்கு - களிப்பு. உழுமகன் - உழுதொழில் செய்து வாழுமகன். (ரு0)

கொல்லாமை நன்று கொலைதீ தெழுத்தினைக்
கல்லாமை தீது கதந்தீது—நல்லார்
மொழியாமை முன்னே முழுதுங் கிளைஞர்
பழியாமை பல்லார் பதி.

(ப - ரை.) கொல்லாமை - ஒருயிரையும் கொல்லாமை, நன்று - நன்மையாம், கொலை தீது - கொல்லுதல் தீமையாம், எழுத்தினை கல்லாமை தீது; எழுத்தைக் கற்றுக்கொள்ளாமை தீமையாம், கதம் தீது - பிறரைக் கோபித்தல் தீமையாம், நல்லார் மொழியாமை முன்னே - அறிவுடையார் தனக்குச் சொல்வதற்கு முன்பே, கிளைஞர் முழுதும் பழியாமை - தன்னைச் சேர்ந்தவரெல்லாரும் பழியாதவழி யொழுகுவான், பல்லார் - பலர்க்கும், பதி - இறைவனாதற் குரியவன்; (எ - று.)

(ப - பொ ரை.) ஒருயிரைக் கொல்லாமை நன்று; கொலை தீது; எழுத்தினைக் கல்லாமை தீது; பிறரை வெகுளல் தீது; அறிவுடையார் தமக்கு மொழிவதற்கு முன்னையும் பழியாத வழி யொழுகுவான் பலர்க்கும் இறைவனாவான்.

(க - ரை.) பலர்க்குந் தலைவனாவானொருவன் சான்றோர் அறிவு சொல்லுதற்கு முன்னமேயே தானேயுணர்ந்து கிளைஞரைப் பழியாமை முதலியன அவற்கு நன்மையாம்.

எழுத்தினைக் கல்லாமை - கல்வியைக் கல்லாமை. கதம் - கோபம். பதி - தலைவன். கொலை - தொழிற் பெயர். 'அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை,' 'நல்லா றெனப்படுவது யாதெனில் யாதொன்றுங், கொல்லாமை சூழுநெறி;' முதலியன கொண்டு, "கொல்லாமை நன்று" என்றார். (௫௪)

உண்ணாமை நன்றவா நீக்கி விருந்துகண்மா
றெண்ணாமை நன்றிகழல் தீதெளியார்—எண்ணின்
அரியரா வார்பிறரிற் செல்லாரே உண்ணார்
பெரியரா வார்பிறர் கைத்து.

(ப - ரை.) அவா நீக்கி - (துறந்து) அவாவினை யொழித்து, உண்ணாமை - உண்ணாது நோற்றல், நன்று - நன்மையாம், விருந்து - விருந்தினரை, கண்மாறு எண்ணாமை - கண்மாறு நினையாமை, நன்று - நன்மையாம். எளியார் இகழல் - தம்மின் எளியாரை இகழ்ந்துரைத்தல், தீது - தீமையாம், எண்ணின், ஆராயுமிடத்தில், அரியர் ஆவார் - பெறுதற்கரியராவார் (யாரெனின்), பிறர் இல் செல்லாரே - பிறர் இல்லாளை விரும்பி அவரிடத்

திற் செல்லாதவரே, பெரியராவார் பிறர்கைத்து உண்ணார்-பெரிய ராவார் (யாரெனில்) பிறர்பொருளை யுண்ணாதவரே; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) துறந்தவா நீக்கி யுண்ணுமை நோற்றனன்று; மனைவாழ்க்கையின்கண் அறிவாராயின் விருந்தினரைக் கண்மாறுதல் நினையாமை நன்று; தமக்கெளியாரை யிகழ்ந்துரைப்பாரா யிற்றீதாம்; ஆராயிற் பெறுதற் கரியராவார் பிறர் மனையாளை விரும்பி யொழுகாதார்; பெரியராவார் பிறரை யிரந்துண்ணாதார்.

(க-ரை.) அவாவை யொழித்துத் துறந்து உண்ணாது நோற்றல் நன்மை, விருந்தினரைக் கண்ணோட்டஞ் செய்தல் நன்மை, எளியாரை யிகழ்தல் தீமை, பிறர்மனை நோக்காதவர் அரியர், பிறர் பொருளுண்ணாதவர் பெரியர் என்பதாம்.

உண்ணுமை நோற்றற்கேயாதலால், உண்ணுமை என்பதற்கு உண்ணாது நோற்றல் என்றுரை கூறப்பட்டது. விருந்து - பண்பாகு பெயர். கண்மாறெண்ணுமை - கண்ணோட்டஞ் செய்தல். இல் - இடவாகுபெயர். கைத்து - கையிலுள்ளது; பொருள் விருந்தினர்மீது வெறுப்புருமையும் பிறர்மனை விரும்பாதிருத்தலும் சிறந்த அறங்களாம். (௫உ)

மக்கட் பெறுதல் மடனுடைமை மாதுடைமை
ஒக்க உடனுறைதல் ஊணமைவு—தொக்க
அலவலை அல்லாமை பெண்மகளிர்க்கு ஐந்து
தலைமகனைத் தாழ்க்கு மருந்து.

(ப-ரை.) மக்கள் பெறுதல் - தான் மக்களைப் பெறுதலும், மடன் உடைமை-அடக்க முடைமையும், மாது உடைமை - அழகுடைமையும், ஒக்க உடன் உறைதல் - (கணவனது) கருத்துக்கு இசைய அவனோடுறைதலும், ஊண் அமைவு - (அவனுண்ணும்) உணவின் மிகுதியை விரும்புதலும், தொக்க-கூடிய, ஐந்து - ஐந்து குணங்களும், அலவலை அல்லாமை - அற்ப காரியங்களல்லாமையால் பெண் மகளிர்க்கு - பெண்டிர்க்கு, தலைமகனை - தம் கொழுநனை, தாழ்க்கும் - தம்மிடத்தில் வணக்குகிற, மருந்து - மருந்தாகும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) தான் மக்களைப் பெறுதல், அடக்கமுடைமை, அழகுடைமை, அவனினைவிற் கொக்க உடனொழுகுதல், அவனுண்ணும் உணவுக்கு விரும்புதலென இத் தொக்க ஐந்து குணனும் பிறரையொத்தலே தனக்கொழுக்க மாகவுடையளல்லளாயிற் றங் கொழுநனைத் தம்பாற் பெண்டிர் வணக்கும் மருந்தாவாள்.

(க-ரை.) மக்கட்பேறும், அடக்கமுடைமையும், அழகுடைமையும், கணவனுடைய கருத்துக்கிசைய அவனோடுடனுறைதலும், அவனுண்ணும் உணவை விரும்புதலும் ஆகிய இவ்வைந்து குணங்களும் பெண்டிர்க் கிருக்குமாயின் அவை அவர் கணவரை வணக்கு மருந்தாகும் என்பதாம்.

மகளிர்க்கு மக்கட்பேறே சிறந்ததாதலின், 'மக்கட் பெறுதல்' என்றார். மடன் மடம் என்பதன் போலி; ஈண்டு அடக்கம் என்னும் பொருளது. ஊண் அமைவு என்பதற்குக் கணவனுக்குப் பிரியமான உணவைச் சமைக்குந்தொழிலில் பொருத்தமுடைமையும் எனப் பொருளுரைப்பினும் அமையும். மாது - விருப்பம்; இங்கு விருப்பத்தைத் தரும் அழகை யுணர்த்திற்று. தலைமகன்-கணவன்; ஒரு சொல். அலவலை-அற்பகாரியம். (௫௩)

கொண்டான் கொழுநன் உடன்பிறந்தான்தன்மாமன்
வண்டார்பூந் தொங்கல் மகன்தந்தை—வண்தாராய் !
யாப்பார்பூங் கோதை யணியிழையை நன்கியையக்
காப்பார் கருது மிடத்து.

(ப-ரை.) கொண்டான் - கணவனும், கொழுநன் உடன் பிறந்தான்-கணவனுடன் பிறந்தவனும், தன் மாமன்-தன் மாமனும், வண்டு ஆர் - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற, பூ தொங்கல் - பூமாலையை அணிந்த, மகன் - மகனும், தந்தை - தகப்பனும், யாப்பார்-கட்டுதலமைந்த, பூகோதை-பூமாலையை யணிந்த, அணியிழையை-அழகிய நகையை அணிந்த ஒரு பெண்ணை, கருதும் இடத்து-நினைக்குமிடத்து, நன்கு இயைய - நன்மையுண்டாக, காப்பார் -காப்பவராவார், வண் தாராய்-வளவிய பூமாலையையுடையவளே ! (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) தன்னைக்கொண்ட கொழுநனும், உடன் பிறந்தானும், மாமனும், வண்டார் பூந்தொங்கல் மகனும், தந்தையு

மென இவ்வைவரும் யாப்பார் பூங்கோதை யணியிழையை மிகவுஞ் செறியக் காப்பார்கள் ; வண்தாராய்.

(க - ரை.) ஒரு பெண்ணின் கற்புக்கு அழிவு வராமல் காக்கத்தக்கவர், கணவன், கணவனுடன் பிறந்தவன், மாமன், மகன், தந்தை இவ்வைவரும் என்றபடி.

வண்தாராய்! என்பது மகடூஉ முன்னிலை. அணியிழை—வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப் பெயர், நன்கியையக் காத்தலாவது கற்பாகிய நன்மையைக் காத்தல். யாப்பு-தொழிற்பெயர்; கட்டுதல். கோதை-மாலை. (ருச)

ஆம்பல்வாய் கண்மனம் வார்புருவம் என்றைந்தும்
தாம்பல்வா யோடி நிறைகாத்தல்—ஓம்பார்
நெடுங்கழைநீண் மூங்கில் எனவிகழ்ந்தா ராட்டும்
கொடுங்குழை போலக் கொளின்.

(ப.ரை.) ஆம்-உண்டாகிய, பல்-பல்லும், வாய்-வாயும், கண் - கண்ணும், மனம்-மனமும், வார் புருவம்-நீண்ட புருவமும், என்ற ஐந்தும்-என்று சொல்லப்பட்ட உறுப்பைந்தையும் (கண்டு), தாம்பல்வாய் ஓடி - தம் மனம் பலவிடங்களிலோடி, நிறைகாத்தல் ஓம்பார் - தமது நிறையைக் காக்கவியலாத ஆடவர், ஆட்டும்- அசைவிக்கிற. கொடுங்குழை - கொடுங்குழையணிந்த பெண்ணை, நெடும் கழை நீள் மூங்கில் என-நெடிதாய்த் திரண்ட நீண்மூங்கில் போலக் கருதி, இகழ்ந்தார்-இகழ்ந்தாராய், போல-அம்மூங்கிலைப் போல, கொளின்-மனத்தகத்தே கொள்வாராயின், (அவ்வாடவர் நிறைகாத்த லோம்புவர்); (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பல்லும் வாயும் கண்ணும் மனமும் புருவமுமாகிய உறுப்பைந்தையுங் கண்டு அரிவையர்க் கன்பாய்த் தாம்பல இடங்களிலேனுடித் தங்கள் நிறையைக் காக்கமாட்டாதார் குவளையையுந் தாமரையையு மசைவிக்கின்ற காதிற் கொடுங்குழையையுடைய அரிவையை நெடிதாய்த் திரண்ட நீளமூங்கிலைப் போலக் கருதி யிகழ்வாராயின் அவர்க்கு நிறை காக்கலாம்.

(க-ரை.) மனவுறுதியின்றிப் பெண்ணாசையால் ஓடித் திரிபவர், பெண்களின் பல் வாய் முதலிய ஐந்தையும் மூங்கிலின்

தன்மையையுடையன எனக்கொண்டால், மூங்கிலே என்று பெண்தன்மையை இகழ்ந்து, பெண்விருப்பை நீக்கியவராய் விடுவர்.

அரிவையை மூங்கில்போலக் கொண்டிகழ்தலாவது, மூங்கிலிலுள்ள முத்து அவள் பல்லாகவும், மூங்கிலின் குழல் அவள்வாயாகவும், மூங்கிலின் கணு அவள் கண்ணாகவும், பொய்ப்பட்ட உள்ளிடம் அவள் மனதாகவும், மூங்கிலின் வில் அவள் புருவமாகவும், கொண்டிகழ்தல். இவ்வகை கருதலால் அவள்மேலன்பு நிகழாதெனக் கொள்க. கழை-மூங்கில். தாம்-அசை. கொடுங்குழை - பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. முத்து, மூங்கில் முதலிய இருபது பொருள்களிடத்தும் பிறக்கும். (௫௫)

பொன்பெறுங் கற்றான் பொருள்பெறு நற்கவி
யென்பெறும் வாதி இசைபெறும்—முன்பெறக்
கல்லார்கற் றாரினத்த ரல்லார் பெறுபவே
நல்லா ரினத்து நகை.

(ப-ரை.) கற்றான்-கற்றுவல்லவன், பொன்பெறும். பொன்னைப் பெறுவான்; நல் கவி-பாடவல்லவன், பொருள்பெறும்-(அரசனால் எல்லாப் பொருள்களையும் பெறுவான்; வாதி - வாதுசெய்து வெல்ல வல்லவன், என் பெறும்-ஏது பெறுவானெனின், இசை பெறும்-(வென்றனன் என்னும்) இசையைப் பெறுவன்; முன்பெற-காலமுண்டாக, கல்லார்-கல்வி கல்லாதாரும், கற்றார் இனத்தர் அல்லார்-கற்றாரினத்தரல்லாதாரும், நல்லார் இனத்து-நல்லோர் கூட்டத்தினடுவே, நகைபெறுப-அவரால் நகைக்கப்படுதலைப் பெறுவர். எ-று.

(ப-பொ-ரை.) கற்று வல்லவன் பொன்னைப் பெறும் நற்கவி செய்யவல்லவன் அரசனாலே யெல்லாப் பொருளும் பெறும்; வாதம் பண்ணி வெல்ல வல்லவன் யாது பெறுமெனின் வென்றானென்னும் புகழைப் பெறும்; முன்னே இளமைக் காலத்திலே கல்லாதாரும், கற்று வல்லாரினத்தல்லாதாரும் நல்லாரினத்தினடுவே இகழ்ச்சி பெறுவர்.

(க-ரை.) கற்றோன் பொன் பெறுவான், கவி பொருள் பெறுவான், வாதி இசை பெறுவான், கல்லாரும், அவரைச் சாராதவரும் இகழப்பெறுவர் என்பதாம். (௩௬)

நல்ல வெளிப்படுத்துத் தீய மறந்தொழிந்து
ஒல்லை உயிர்க்கூற்றங் கோலாகி—ஒல்லுமெனின்
மாயம் பிறர்பொருட்கண் மாற்றுக மானத்தான்
ஆயி னழித லறிவு.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) நல்ல-(பிறர் தனக்குச் செய்த) நல்லவற்றை, வெளிப்படுத்து-பலர்க்கும் வெளியிட்டுச் சொல்லி, தீய - தீயவற்றை, மறந்து ஒழிந்து-நினையாது அவற்றின் எண்ணத்தைவிட்டு நீங்கி, ஒல்லும் எனின்-தன்னால் இயலுமேயானால், உயிர்க்கு-இடையூற்றுக்குட்பட்ட பிற உயிர்கட்கு, ஒல்லை-விரைவில், ஊற்றங்கோல் ஆகி-ஊன்றுகோல் போல் நின்று உதவி, பிறர்பொருட்கண்-பிறர்க்குரிய பொருளில், மாயம் மாற்றுக-வஞ்சனைச்செயலை நீக்குக, மானத்தான் ஆயின்-மானமுடையான் ஆனால், அழிதல் - குற்றம் வந்தவிடத்து உயிர் விடுதலே, அறிவு-அறிவுடைமையாம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பிறர் செய்த நன்மைகளை வெளிப்படப் பண்ணி, பிறர் செய்த தீமைகளை நினையாது மறந்தொழிந்து, பிறவுயிர்கட் கிடையூறு வந்தால் அவ்வுயிர்கட்கு விரைந்து ஊற்றங் கோலாகி, தனக்கியலுமாகிற் பிறர் பொருட்கண் வஞ்சனையைத் தவிர்ந்து, பெரிய மானங் காத்தற் பொருட்டாகத்தான் சாதல் தனக்கு அறிவாவது ஆராயின்.

(க-ரை.) நல்லன வெளிப்படுத்தல் முதலியவற்றை ஒருவன் செய்யக்கடவன்.

மறந்து என்னாது 'மறந்தொழிந்து' என்றமையால் மனத்து நினைத்தலுமாகாது என்றதாயிற்று. நல்ல, தீய-குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்கள். ஊன்றுகோல் என்பது வலித்து அம் சாரியை பெற்று ஊற்றங்கோல் என்றாயிற்று. ஆய்தல்-ஆராய்தல்-மானத்தான்-ஆன் உருபு நான்காவதன் பொருட்டுப் பொருளில் வந்தது. 'மானமழிந்தபின் வாழாமை முன்னினிது' என்ற இனியவை நாற்பதின் அடி கருதத்தக்கது. (௩௭)

தன்னிலையுந் தாழாத் தொழினிலையுந் துப்பெதிர்ந்தார்
இன்னிலையுங் கேடில் இயல்நிலையுந்—துன்னி
அளந்தறிந்து செய்வா னரசமைச்சன் யாதும்
பிளந்தறியும் பேராற்ற லான்.

(ப-ரை.) தன்னிலையும்-தனது நிலைமையினையும், தாழ-தாழ்த லில்லாத, தொழில் நிலையும்-தான் தொடங்கிச் செய்யும் வினையினது நிலைமையினையும், துப்பு-வலியினால்' எதிர்ந்தார்-(தன்னோடு) எதிர்த் தவராகிய பகைவரிடத்துளதாகிய, இன் நிலையும்-இனிய நிலைமை யினையும், கேடு இல்-கேடில்லாத, இயல் நிலையும்-உலக வழக்கு நிலை மையினையும், துன்னி-நெருங்கி, அளந்து அறிந்து-ஆராய்ந்தளவிட் டுத் தெரிந்து, செய்வான்-(போர் முதலிய அரசுக்குரிய தொழிலைச்) செய்பவன், அரசன் - அரசனாவான், யாதும் - எல்லாவற்றையும், பிளந்து அறியும்-பாகுபடுத்தறிகின்ற, பேராற்றலான்-பெரிய ஆற் றலையுடையவன், அமைச்சன்-அமைச்சனாவான்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை,) தன்னுடைய நிலைமையினையும், தாழ்வின்றித் தான் செய்யும் வினையது நிலைமையினையும், வலியினாற் றன்னுட னெதிர்ந்த மாற்றார்மாட்டுள்ள இனிய நிலைமையினையும், முன்புக் காரய்ந்தறிந்து செலுத்துவான் அரசனாவான், அந் நான்குமன்றி மற்றுமெல்லாம் வேறு பகுத்தறியும் பெரிய வாற்றலையுடையான் அமைச்சனாவான்.

(க-ரை.) தன்நிலை, தன்வினைநிலை, பகைவர்நிலை, உலகியனிலை என்பவற்றை யாராந்து செய்பவனே அரசனாவான். இவற்றையே யன்றி மற்றெல்லாக் காரியங்களையும் பகுத்தறிய வல்லவனே அமைச்சனாவான்.

தாழ்தல்-தாமதித்தல். துப்பு-வலி. கேடு-அழிவு. இயல்-உல கியல். ஆற்றல்-வினைமுடிக்குந் திறம். உலகியல் எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்ததாதலின் 'கேடில் இயல்' எனப்பட்டது. (௫அ)

பொருள்போகம் அஞ்சாமை பொன்றுங்கால் போந்த
அருள்போகா ஆரறமென் றைந்தும்—இருள்தீரக்
கூறப் படுங்குணத்தான் கூர்வேல்வல் வேந்தனால்
தேறப் படுங்குணத்தி னான்.

(ப-ரை) பொருள்-பொருளும், போகம்-இன்பமும், அஞ் சாமை- (இடுக்கண் வந்தால் அதற்கு) அஞ்சாமையும், பொன்றுங் கால்-பிறிதோருயிர் அழிய வந்தவிடத்து, போந்த அருள்-மிக்க அருளும், போகா-நீங்காத, ஆர்-அரிய, அறம்-அறமும், என்ற ஐந்தும்-என்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தும், இருள் தீர-குற்றந் தீர், கூறப்படும்-சொல்லப்படுகின்ற, குணத்தான்-தன் குணங்களை யுடையவன், கூர் - கூரிய, வேல் - வேற்படையையுடைய, வல் வேந்தனுல்-வலிய அரசனுல், தேறப்படும் - ஒரு கருமத்தின்மேற் செலுத்தத் தக்கவனென்று தெளியப்படுகிற, குணத்தினன்-குணத்தை யுடையவனென்று சொல்லப்படுவான்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பொருளும், இன்பமும், இடுக்கண் வந்தாலஞ்சாமையும் பிறிதோருயிர் பொன்றவந்தவிடத்து மிக்கவருளும், நீங்காத வரியவறமுமென்றுசொல்லப்பட்ட இவ்வைந்துங் குற்றந் தீரச் சொல்லப்படுங் குணத்தான் கூர்வேலை வல்ல வேந்தனுலோரு கருமத்தினின் றுய்த்துத் தேறப்படுங் குணத்தினன்.

(க-ரை.) பொருளும், இன்பமும், இடுக்கண் வந்த காலத்து அதற்கஞ்சாமையும், பிறிதோருயிர் அழிய வந்த விடத்து அதற்கிரங்கும் அருளுடைமையும், அருமையாகிய அறமும் என்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தனையு முடையவன் அரசனுலொரு கருமத்தின் மேற் செலுத்துதற்குரியனுவான்.

இன்பம் முதலியவற்றை நுகர்தல் பொருளில் வழி கூடாமையின் பொருளை முன்வைத்தார். அறம்போலச் சிறந்தது மக்களுயிர்க்குப் பிறிதொன்றின்மையான் ஆரறம் என்முர். என்றைந்தும்-என்பதில் என்ற என்பதின் ஈற்றகரந் தொகுத்தல். தேறல்-தெளிதல்; நம்புதல். போந்த என்பது வந்த என்னும் பொருளில் நின்றது.

(ருக)

நன்புலத்து வையடக்கி நாளுமா டோபோற்றிப்
புன்கலத்தைச் செய்தெருப் போற்றியபின்—இன்புலத்தின்
பண்கலப்பை யென்றிவை பாற்படுப் பானுழவோன்
நுண்கலப்பை நூலோது வார்.

(ப-ரை.) நன்புலத்து-விளை நிலத்திலுள்ள, வை-வைக்கோலை அடக்கி - (தன்னிடத்துள்ளதாகத்) திரட்டி, நாளும்-நாடோறும், மாடும்-உழுமாடுகளை, போற்றி-காப்பாற்றி, புன்புலத்தை-புல்லிய நிலத்தை, செய்து-நன்செய்யாகத் திருத்தி, எரு போற்றியபின்-எருவினால் அதனைப் போற்றின பின்பு, பண் -பண்படுத்தல் கலப்பை-கலப்பையால், உழுதல், என்ற இவை-என்ற இவைகளை இன் புலத்தின்பால் படுப்பான் - உரமேற்றிய (அந்த) நிலத்தினிடத்தே செய்பவன், உழவோன் - உழுதொழிலிற் சிறந்தவனாவான் (இங்ஙனம் பெரியோர்) நுண்-நுட்பமாகிய, கலப்பை நூல்-உழவு நூலை, ஓதுவார்-சொல்லுவார்கள்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) விளைபுலத்திலுள்ள வைக்கோலினைத் தன்பாலுள்ளதாகத் திரட்டி, நாடோறும் உழும் பகடுகளைப் பாதுகாத்து, புன்புலத்தை நன்புலமாகத் திருத்தி எருவினாலதனைப் போற்றிய பின்பு, பண்ணுங் கலப்பைகளை இன்புலத்தின்கட் பகுதிப் படுப்பா னுழவனாவனென்று சொல்லுவார் நுண்ணிய உழவுநூலோதிய அறிஞர்.

(க-ரை.) வைக்கோலைச் சேர்த்து, அதனால் உழவெருதுகளைப் போற்றிப் புன்செய்யை எருவிட்டு நன்செய்யாகத் திருத்திப் பின், அந்த நன்செய்யைப் பண்படுத்தல், உழுதல் முதலியவற்றைச் செய்பவனே உழுதொழிலாளன் என்று சொல்லுவர் உழவுநூலோதியுணர்ந்தோர்.

புலம் - இடம்.வயல். அடக்கல் - தன்னிடத்திற் சேர்த்தல், மாடோ என்பதில் ஓகாரம் இசை நிறை. இன்புலம்-நன்செய். எருவில்லாமையால் வன்மையற்றிருக்கும் நிலம் புன் புலம் எனப்படும். பண் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர் கலப்பை-கருவியாகுபெயராய் அதன் காரியமாகிய உழவை யுணர்த்தியது. (௬0)

ஏலாமை நன்றீதல் தீதுபண் பில்லார்க்குச்
சாலாமை நன்றுநூல் சாயினும்—சாலாமை
நன்று தவநனி செய்தல்தீ தென்பாரை
இன்றுகா றியாங்கண் டிலம்.

(ப - ரை.) ஏலாமை - (ஒரு பொருளை ஒருவனிடத்துச் சென்றிரந்து அவர்கொடுக்க) ஏற்றுக்கொள்ளாமை, நன்று - நன்மையாம்; பண்பு இல்லார்க்கு - நற்குணம் இல்லார்க்கு, ஈதல் - (அவர் வேண்டியதொருபொருளைக்) கொடுத்தல், தீது - தீமையாம்; நூல் சாலாமை - (நற்குண மில்லாதவர்க்கு) நூற்கல்வி நிரம்பாதிருத்தல், நன்று - நன்மையாம் ; சாயினும் - (ஒருவன்) கெடுவதாயிருந்தாலும், சாலாமை - நற்குணங்களால் உயர்வடையாதிருத்தலே, நன்று - நன்மையாம் ; நனி - மிகுதியாக, தவம் செய்தல் - தவத்தை இயற்றுதல், தீது - கெட்டதாம்; என்பாரை - என்று சொல்பவர்களை, யாம் - நாம், இன்று காறும் - இன்றளவும், கண்டிலம் - பார்த்திலம். (இவ்வாறு ஒருவரும் சொல்லமாட்டார்கள் என்றபடி; (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) ஒருவர் மாட்டுச் சென்றிரந் தேலாமையு நன்று, குணமில்லாதார்க்கு ஒன்றையீதலுந் தீது. குணமில்லாதார்க்கு நூல் நிரம்ப அறிவியாமையும் நன்று, ஒருவன் சால்புடையனல்லாமை நன்று, மிகத் தவஞ் செய்தல் தீது என்று தாஞ்சாயினுஞ் சொல்லுவாரை இன்றளவும் யாங் கண்டிலேம்.

(க - ரை.) ஈயாமை முதலியன நன்மையாம், ஈதல் முதலியன தீமையாம் என்பவர் எவருமிலர்.

ஏலாமை, சாலாமை என்ற எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்கட்குப் பகுதிகள் முறையே ஏல், சால் என்பன. ' இன்றுகாறியாங் கண்டிலம், என்றமையால், இனிக் காண்டுமோ வென்னுமையம் நிகழ்தற்கிடமாயிற்றென்க. சாயினும் என்பதன் உம்மை - உயர்வு சிறப்புப் பொருட்டு. (௬௬)

அரம்போல் கிளையடங்காப் பெண்வியக்கத் தொண்டு
மரம்போல் மகன்மாறாய் நின்று—கரம்போலக்
கள்ளநோய் காணு மயலேந்தும் ஆகுமேல்
உள்ளநோய் வேண்டா உயிர்க்கு,

(ப - ரை.) அரம்போல் - அரம்போல் தன்னைத் தேய்க்கின்ற, கிளை - உறவும், அடங்கா - தனக்கடங்காத, பெண் - மனைவியும், வியக்கத்தொண்டு - அடங்காதன செய்யும் அடிமையும், மரம்போல் மகன் - மரம்போன்ற தன் புதல்வனும், மாறு

ஆய் நின்று - மாறுபட்டு நின்று, கரம் போல - நஞ்சு போல, கள்ளம் நோய் காணும்-வஞ்சனையாகிய நோயைச் செய்கிற, அயல்- அயலிருப்பும், ஐந்தும் - ஆகிய இவ்வைந்தும், ஆகும் ஏல் - உள வாயின், உயிர்க்கு - உயிர்களுக்கு, உள்ள நோய் - மற்றொரு மனப்பிணி, வேண்டா - வேண்டப்படாது, (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) அரம்போலத் தன்னைத் தேய்க்குங்கிளை யும், தனக்கடங்காத மனைவியும், அடங்காதனவே செய்யுந் தொழும்பும், அறிவில்லாத தன் புதல்வனும், மாறாய்த் தமக்கிட மாய் நோயைச் செய்யுமயலிருப்பு மென இவ்வைந்தும் உளவாயி னுயிருடையாருள்ளத்திற்கு மற்றுநோய் வேண்டா.

(க - ரை.) அரம்போலுஞ் சுற்ற முதலிய ஐந்துமே மக்கட்கு, உள்ளக் கவலையை விளைத்தற்குப் போதும்.

காணும் மயல் எனக்கொண்டு, ஏற்படத்தக்க அன்னிய மாதரின் மயக்கம் என்றலும் ஒன்று. வியக்கத்தொண்டு என்ப தற்குப் பாராட்ட அதன்பொருட்டுப் பணிபுரியும் அடிமையாளும் என்பதுமாம். கிளை - தல்லீறு கெட்ட தொழிற்பெயர். கிளைத்தல்- நெருங்கல்: இஃது ஆகுபெயராய் நெருங்குதலையுடைய உறவின ரையுணர்த்திநின்றது. பெண், மகன் முதலிய உயர்திணைப் பெயர்கள் அஃறிணையோடு கலந்து இழிவினால் அஃறிணை முடிபையேற்றன. கிளை முதலியவற்றினிறுதியில் எண்ணும்மை கள் தொக்கன. (௬௨)

நீரறம் நன்று நிழல்நன்று தன்னில்லுள்
பாரறம் நன்றுபாத்து உண்பானேல்—பேரறம்
நன்று தளிசாலை நாட்டல் பெரும்போகம்
ஒன்றுமாஞ் சால வுடன்.

(ப - ரை.) நீர்அறம் - நீர்அறஞ்செய்தல், நன்று - நன்மை யாம்; நிழல் நன்று - நிழலறஞ்செய்தல் நன்மையாம்; தன் இல் லுள் - தன் வீட்டில், பார் அறம் நன்று - பிறர் உறைய இடங் கொடுத்தலாகிய அறம் நன்மையாம்; பாத்து - பிறவுயிர்கட்குப் பகிர்ந்து, உண்பானேல் - உண்பானாயின், பேர் அறம் - (அது) பெரிய அறமாம்; தளிசாலை - கோவிலொடு மரங்கள் கவிந்த சாலையையும், நாட்டல் - அழியாது நிலைபெறச் செய்தல், நன்று -

நன்மையாம், (இவ்வைந்தனையுஞ் செய்தவர்க்கு) பெரும்போகம் - பேரின்பம், உடன் - உடனே, சால - மிகுதியாக, ஒன்றும் - உண்டாகும்; (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) நீரறஞ் செய்தனன்று; நிழலறஞ் செய்தனன்று; தன்மனையுட் பிறருறைய விடங்கொடுத்தனன்று; பகுத்துண்பாருயிற் பேரறம் நன்று. தளியும் சாலையும் நிலைபெறச்செய்தல் நன்று; இவ்வைந்துஞ் செய்தார்க்குப் பெரும்போகம் பொருந்தும்.

(க - ரை) தண்ணீர் அறம் முதலியன செய்தார்க்குப் போகப்பேறுகள் உண்டாகும்.

நீர் அறம் - தண்ணீர் வார்த்தலாகிய அறம். ஒன்றுமாம் என்பதில் ஆம் அசையிடைச் சொல். சால - உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம். பார் அறம் - இடமில்லாது வருந்துவோர்க்கு இடம் உதவுதல். (சுஙு)

பிடிப்பிச்சைப் பின்னிறை ஐயங்கூழ் கூற்றோ
டெடுத்திரந்த வுப்பித் துணையோ—டடுத்துச்
சிறுபய மென்னார் சிதவலிப் பீவார்
பெறுபயன்பின் சாலப் பெரிது.

(ப - ரை.) பிடிப் பிச்சை-பிடியுளடங்கும் பிச்சைச் சோறும், பின் இறை - பின்னர் விரலிறை யளவு பிச்சைச் சோறும், ஐயம் - உண்டோ இல்லையோ என்றையப்படும் பிச்சைச் சோறும், கூழ் - கூழும், கூற்று ஓடு எடுத்து - இல்லை என்று கூறுஞ் சொல்லையும் ஏற்கும் ஓட்டையும் மேலே தூக்கி, இரந்த - இரக்கலான, உப்பொடு - உப்பும் (ஆகிய), இத்துணை - இவ்வளவும், சிறு பயம் - சிறு பயனுடையன, என்னார் - என்று கருதாதவர்களாய், அடுத்து- (இரப்பவரிடத்தே) நெருங்கி, சிதவலிப்பு - குறைவுபட்ட பிச்சையை, ஈவார் - கொடுப்பவர், பின் - பின்பு, பெறு பயன் - அடையும் பயன், சாலப் பெரிது - மிகப் பெரியது; (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) ஒரு பிடியுளடங்கும் பிச்சை, விரலிறையுளடங்கும் பிச்சை, உண்டோ இல்லையோ என்றையப்படும் பிச்சை, கூழ்வார்த்தல், ஒருவன் சொல்லோ டெடுத்திரந்த உப்பு,

இத்துணையும் பொருந்திய பயன் சிறியவென்று கருதாராய்ச் சிதவலிப்பினை யீவார் பின்பு பெறும் பயன் மிகப் பெரிது.

(க - ரை) பிடிப்பிச்சை முதலியவை சிறியவை. இவை தரும் பயனும் சிறியனவென்று நினையாது கொடுப்பவர் பின்பு பெறும் பயன் மிகப் பெரிது என்பதாம்.

பிடிப்பிச்சை - கைப்பிடியுள்ள பிச்சைச் சோறு. கூழ் - மாவினாலாக்கப்படும் உணவு. கூற்று ஓடு எடுத்து இரந்த உப்பாவது - உப்பில்லாத ஒருவன் உப்பிடுங்கள் உப்பிடுங்கள் என்று கூவி ஓட்டை யெடுத்துக்கொண்டு கேட்கும் உப்பு. சிதவலிப்பு - சித்தம் வலிப்பு - மன உறுதி என்றலுமாம். "இறப்பச் சிறிதென்னு தில்லென்னு தென்றும், அறப்பயன் யார்மாட்டுஞ் செய்க - முறைப்புதவின், ஐயம் புகூஉந் தவசி கடிஞைபோல், பைய நிறைத்து விடும்" என்பதற்கு இணங்க, இம்மித் துணையானும் இயைந்த கொடுத்துணவேண்டும். இறை, ஐயம் - அளவை யாகு பெயர்களாய்ப் பிச்சையையுணர்த்தின. சிதவல் - குறைவுபட்டது. சிறுபயம் என்றது ஆகுபெயராய் அதனையுடைய பொருளை யுணர்த்தியது. (கச)

வெந்தீக்காண் வெண்ணெய் மெழுகுநீர் சேர்மண்ணுப்பு
அந்த மகற்சார்ந்த தந்தையென்று—ஐந்தினுள்
ஒன்றுபோல் உண்ணெகிழ்ந் தீயிற் சிறிதெனினும்
குன்றுபோற் கூடும் பயன்.

(ப - ரை.) வெம் தீ - வெப்பமாகிய நெருப்பை, காண் - கண்ட, வெண்ணெய் - வெண்ணெயும், மெழுகு - மெழுகும், நீர் சேர் மண் - நீர் சேர்ந்த மண்ணும், உப்பு - உப்பும், அந்த அழகுடைய, மகன் சார்ந்த - மகனைத் தழுவிய, தந்தை - தகப்பனும் என்ற ஐந்தினுள் - என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்தினுள்ளே, ஒன்றுபோல் - ஒன்றுபோல, உள் நெகிழ்ந்து - (இரவலரைக் கண்டு) மனமிரங்கி, ஈயின் - ஒருவன் கொடுப்பானாயின், பயன் - (அதனாலுளதாகும்) பயன், குன்றுபோல் கூடும் - மலைபோல மிகப் பெரியதாய் வந்து சேரும்; (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) வெவ்விய தீயைக்கண்ட வெண்ணெயும் மெழுகும், நீர் சேர்ந்த மண்ணும், உப்பும், தன்னழகிய மகனைத்

தழுவிய தந்தையுமென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்தினுளொன்று போலே இரவலரைக் கண்டால்உள்நெகிழ்ந்து ஈதலியைந்த பொருள் சிறிதாயினு மதனால் வரும் பயன் குன்று போலப் பெரிதாய்க்கூடும்.

(க-ரை.) நெருப்பைக்கண்ட வெண்ணெய் முதலிய பொருள் களி லொன்றைப்போல மனமுருகி இரவலர்க்கு வேண்டும் பொருள் சிறிதாய் இயைந்தவளவிற்கொடுத்தவொருவனுக்குஅச்சிறுகொடை யாலுண்டாகும் பயன் மலை போல மிகப் பெரிதாம்.

வெண்ணெய் முதலியவற்றி னிறுதியில் எண்ணும்மைகள் தொக்கு நின்றன. கான் வெண்ணெய்-வினைத்தொகை. (சு௫)

குளந்தொட்டுக் கோடு பதித்து வழிசீத்து
உளந்தொட் டுழுவயல் ஆக்கி—வளந்தொட்டுப்
பாகு படுங்கிணற்றோ டென்றிவ்வைம் பாற்படுத்தான்
ஏகுஞ் சுவர்க்கத் தினிது.

(ப-ரை.) குளம் தொட்டு-குளத்தைத் தோண்டி, கோடு பதித்து- (சுற்றிலும்) மரக்கிளைகளை வெட்டி நட்டு, வழிசீத்து-மக்கள் நடக்கும் வழியைச் செதுக்கி, உளம்- (தரிசு நிலத்தின்) உள்ளிடத்தை, தொட்டு-வெட்டி (செப்பஞ் செய்து), உழுவயல் ஆக்கி-உழுகின்ற கழனியாகச் செய்து, வளம் தொட்டு- (அவற்றுடனே) வளமாகத் தோண்டி, பாகுபடும் - (சுற்றிலும்) கரையுண்டாகும், கிணறு ஓடு-கிணற்றையுண்டாக்குதலும், என்ற-என்று சொல்லப்பட்ட, இ ஐம்பால் படுத்தான்—இந்த ஐந்து பகுதிகளையும் உண்டாக்கியவன், சுவர்க்கத்து - சுவர்க்கலோகத்திலே, இனிது-இனிதாக, ஏகும்-செல்வான்; (எ—று.)

(ப-பொ-ரை) குளத்தைக் கல்லி, மரக்காவை நட்டு, வழி சீத்துத் திருத்தி, மேடாயின நிலங்களை உட்டோண்டி, உழுவயலாக்கி வளம்படத் தோண்டி, வகுப்புப் படக் கிணற்றோடு சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தும் மிகுதிபடச் செய்தான் சுவர்க்கத்திற்குச் செல்லுமோ ரிடையூறின்றி.

(க-ரை) குளம் வெட்டுதல் முதலிய அறங்களைந்தினையும், செய்தவன் துறக்கம் புகுவன் என்பதாம்.

தொடுதல்-தோண்டுதல்; கோடு-மரக்கிளை; அது சினையாகு பெயராய் மரத்தையுணர்த்திற்று. உள்ளம்-உள்ளிடம். பாகுபடுதல்-பகுக்கப்படுதல் என்றுமாம். ஓடு-ஓடு என நீண்டு, எண்ணி நிற்றற் பொருளில் வந்தது. பால்-பகுப்பு. இனிது ஏகும் என்றது இடையூற்றுனிலத்துப் பெரும் பாம்பாய் வீழ்ந்த நகுடன் போலாது இடையூறின்றிச் செல்வான் என்றபடி. (௬௬)

போர்த்து முரிந்திட்டும் பூசியும் நீட்டியும்
ஓர்த்தொரு பான்மறைத் துண்பான்மேய்—ஓர்த்த
அறமாமேற் சொற்பொறுக்க அன்றேல் கலிக்கண்
துறவறம்பொய் இல்லறமே வாய்.

(ப - ரை.) போர்த்தும்-முழுமெய்யும் தோன்றுமற் போர்த்தும், உரிந்திட்டும்-உடுத்த உடையைக் களைந்தும், பூசியும்-உடம்பு முழுவதும் நீறு பூசியும், நீட்டியும்-சடையை நீட்டியும், ஓர்த்து-ஆராய்ந்து, ஒருபால் மறைத்து-உடம்பில் ஒரு பக்கத்தை மறைத்தும், உண்பான்-உண்பதற்கு, மேய் ஓர்த்த-மேவியாராய்ந்து கொண்டனவாகிய இவ்வேடங்களைந்தும், மேல் சொல் அறம் ஆம்-மேலோர் சொல்லிய துறவறமே, பொறுக்க-(துறவறமாயின் பிறர் சொல்லிய கடுஞ்சொற்களைப்) பொறுத்துக் கொள்க, அன்றேல்-பொறுராயிற் கலிக்கண்-இக்கலிகாலத்தில், துறவறம் பொய்-துறவறம் பொய்யாம் இல்லறமே வாய்-இல்லறமே மெய்யாம்; (எ - று-)

(ப-பொ-ரை.) முழுமெய்யுந் தோன்றுமற் போர்த்தும், உடுத்த புடைவையைக் களைந்தும், உடம்படைய நீறு பூசியும், சடையை நீட்டியும், உடம்பிலொரு கூற்றினை மறைத்தும், உண்டற்கு மேவியாராய்ந்து கொண்டன இவ்வேடங்களைந்தும் பண்டுள்ள நல்லார் சொல்லிய துறவறமே. துறவறமாயிற் பிறர் சொல்லிய கடுஞ் சொற்களைப் பொறுக்க பொறுராயிற் கலிகாலத்தின் கண் நிகழும் துறவறம் பொய்யாம், இல்லறம் மெய்யாவது.

(க-ரை.) உலகவர் பழியைப் பொறுமையுடன் ஏற்றுக் கொள்வதாயின், துறவறம் கொள்க; அன்றேல் இல்லறமே கொள்க என்பது.

போர்த்தும் முதலிய உம்மைகள் எண்ணும்மைகளாதலின், மறைத்து என்பதனீற்றிலும் அவ்வும்மை சேர்க்கப்பட்டது. உண்பான்-பானீற்று. வினையெச்சம். மேவி என்பது மேய் என்றுயது. வாய்மை-மெய்; இது வாய் என ஈறு தொகுத்தல். தவவடிவங் கொண்டவர்களில் உண்மை யுடையவர்களையும் போலித் தவசிகளையும் பகுத்தறியும் ஆற்றல் பொது மக்கட்கின்மையான் அவர்கள் எல்லாத் துறவிகளையும் பழிப்பார்கள். துறவுக்கு முதலிலக்கணம் பொறுத்தல். இப்பொறை கொள்ளாதவன் துறவற மேற்கொள்ளல் தகாது என்றபடி. கலிகாலத்தில் போலித் துறவிகளே பெரும்பான்மையர் என்பது குறிப்பு. உரிந்திட்டு: இடு-துணைவினை. (கூஎ)

தான்பிறந்த இல்நினைந்து தன்னைக் கடைபிடித்துத்
தான்பிற ராற்கருதற் பாடுணர்ந்து—தான்பிறரால்
சாவ வெனவாழான் சான்றோரால் பல்யாண்டும்
வாழ்க வெனவாழ்தல் நன்று.

(ப-ரை.) தான்பிறந்த இல் நினைந்து-தான் பிறந்த குடியை நினைத்து. தன்னை கடைப்பிடித்து-தன்னை நல்லொழுக்கத்தில் வழுவாதபடி கடைப்பிடித்து. தான் பிறரால் கருதற்பாடு உணர்ந்து-தான் பிறராலே மதிக்கப்படுவதற்குரிய செய்கைகளை அறிந்து, தான் பிறரால் சாவ என வாழான்-பிறராலே இவன் செத்தொழிக வென்று சொல்லும்படி யொழுகாது, சான்றோரால்-பெரியோரால், பல்யாண்டும்-பல்யாண்டளவும், வாழ்க என-வாழ்கவென்று சொல்லும்படி, வாழ்தல்-ஒருவன் உயிர் வாழ்ந்திருத்தல், நன்று-நன்மையாம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை) தான்பிறந்த குடியை நினைத்து, தன்னையொழுக்கத்தின் வழுவாதவகை கடைப்பிடித்து, தான் பிறரால் மதிக்கப்படுஞ் செய்கையை யுணர்ந்து, தான் பிறராற் சாகவென்று சொல்லும்படி யொழுகாது சான்றோராலே பல்யாண்டும் வாழ்வானாக என்று சொல்லும்படி யொழுகுதல் நன்று.

(க-ரை.) ஒருவன் தான் பிறந்த குடியின் பெருமையை நினைத்தல் முதலியவற்றை யுடையவனுய் உயிர்வாழ்தல் நன்மையாமென்பதாம்.

இல்-குடி. இது முதலாகுபெயராய்த் தன் பெருமையை யுணர்த்தி நின்றது. கடைப்பிடித்தல்-தெளிவாயறிதல்; உறுதியாய்ப் பற்றுதல். பாடு-பெருமை. வாழான்-முற்றெச்சம், சான்றோர்-நிறையுடையவர்.பெரியோர்ஒருவனது நல்லொழுக்கங்கண்டு மனமகிழ்ந்து இவன் இவ்வுலகத்தில் பல்யாண்டும் இனிது வாழ்ந்திருப்பானாக வென்று ஆசி கூறவேண்டுமென்பார். "சான்றோரால் பல்யாண்டும் வாழ்கவென," என்றார். (சுஅ)

நெடுக்கல் குறுக்கல் துறைநீர்நீ டாடல்
வடுத்தீர் பகல்வா யுறையே—வடுத்தீரா
வாகுமந் நான்கொழித் தைந்தடக்கு வானாயின்
வேகும்பம் வேண்டான் விடும்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) நெடுக்கல்-மயிரைச் சடையாக நீட்டுதலும், குறுக்கல்-மயிரைக் குறைத்தலும், துறைநீர்-கங்கை முதலிய தூய நீர்த்துறைகளில், நீடு ஆடல்-நெடிதாகப் போயாடுதலும், வடுதீர்பகல்-குற்றம் நீங்கின பகற்காலத்தில், வாயுறை-உண்ணுதலும் என்று சொல்லப்படுகிற, வடுதீரா ஆகும்-குற்றம் நீங்காதனவாகிய, அ-அந்த, நான்கும் ஒழித்து-நான்கையு மொழித்து, ஐந்து அடக்குவானாயின்-ஐம்புலன்களையும் அடக்குவானாயின் (அவன்) வே-சுடுகாட்டில் வேதற்குரிய, கும்பம்-குடம்போன்ற உடம்பினை, வேண்டான் விடும்-விரும்பாதவனாகி விட்டொழிவான்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) மயிரைச் சடையாக நீட்டுதலும், மயிரைக் குறைத்தலும், தீர்த்தங்கள் நெடிதாகப் போயாடுதலும், வடுத்தீர்ந்த பகலின்கண் உண்ணுதலென்கின்ற குற்றமுந் தீராவாகின்ற அந்நான்கினையு மொழித்தலும், ஐந்து புலன்களையு மடக்குவானாகிற் சுடலைத் தீயுள் வேகக்கடவ கும்பமாகிய உடம்பினை வேண்டான் விடும்.

(க-ரை.) சடையை வளர்த்தல் முதலியவற்றால் இப்பிறவி யொழியாது; ஐம்புலன்கள் அடக்குமாற்றால் நீங்கும். புலன்களை யொடுக்காதவர்களுக்குச் சடைவளர்த்தல் முதலியன பயன்தரா.

நெடுக்கல் குறுக்கல் என்பன பிறவினைகள். உறை-உணவு-சுவை பார்த்தலின்றி ஆவைப்போல் உண்ணுத லென்றற்

வாயுறை என்றூர். ஏகாரம் - எண்; பிறவற்றிற்குங் கூட்டுக. வே கும்பம் : வினைத்தொகை. கும்பம்-குடம்; உடம்பிற்கு உவமையாகு பெயர். குடம் உடைந்தொழிதல் போன்று உடம்பொழிதலால் அது குடமெனப்பட்டது. வேண்டான்-முற்றெச்சம். வே கும்பம் வேண்டான் விடும்-பிறவியில்லாதவனுவா னென்றபடி. "மழித் தலு நீட்டலும் வேண்டா உலகம், பழித்த தொழித்து விடின்," என்ற குறட் கருத்து இச்செய்யுளிற் காணப்படும். (கக)

கொன்றூன் கொலையை உடன்பட்டான் கோடாது
கொன்றதனைக் கொண்டான் கொழிக்குங்கால்—கொன்ற
அட்டானி டவுண்டான் ஐவரினும் ஆகுமெனக் [தனை
கட்டெறிந்த பாவங் கருது.

(ப - ரை.) கொன்றூன்-ஒருயிரைக் கொன்றவன், கொலையை உடன்பட்டான்-பிறன் செய்யுங் கொலைக்குஉடன்பட்டு நின்றவன், கோடாது-நாணுமல், கொன்றதனைக் கொண்டான்-கொன்ற தசையை விலைக்குக் கொண்டவன், கொழிக்குங்கால்-ஆராயுமிடத்து, கொன்றதனை அட்டான்-அங்ஙனங் கொல்லப்பட்டதன் ஊனைச் சமைத்தவன், இட உண்டான்-சமைத்ததனை இட உண்டவன், (என்று சொல்லப்படுகிற), ஐவரினும்-இந்த ஐவரிடத்தும், கட்டு ஏறிந்த பாவம்-வரம்பழித்ததினுலுண்டாகிய பாவமானது, ஆகும் என-நிகழும் என்று, கருது-கருதுவாயாக; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) உயிரைக் கொன்றவன், கொலைக்குக் கோடா தே யுடன்பட்டவன், கொல்லப்பட்டதனுடைய ஊனைக் கொண் டவன், ஆராயுங்காற் கொல்லப்பட்டதனுடைய ஊனை அட்டான், அதனையிட வுண்டான் என இவ்வைவர் மாட்டு முளவாய் நிகழு மென்று வரம்பழித்துச் செய்த பாவத்தைக் கருது.

(க-ரை.) கொலை செய்தவன் முதல் உண்டவன் ஈருக எல் லார்க்குமே கொலைக்குற்றமுண்டு.

கொன்றூன். உடன்பட்டான், கொண்டான், அட்டான், உண்டான் : வினையாலணையும் பெயர்கள். ஊன்தின்பவர்களே கொலைக்குரிய எல்லாச் செயல்கட்கும் காரணராவரென்பதை

"தினற்பொருட்டாற் கொல்லா துலகெனின் யாரும், விலைப்பொருட் டால் ஊன்தருவா ரில்," என்ற திருக்குறளால் உணர்க. கொலையை: உருபுமயக்கம். கட்டு—உயர்ந்தோர்உயிர்கொல்லலாகா தெனக் கூறிய நீதிவரம்பு. (எ0)

சிறைக்கிடந்தார் செத்தார்க்கு நோற்பார் பலநாள்
உறைக்கிடந்தார் ஒன்றிடையிட் டுண்பார்-பிறைக்கிடந்து
முற்றனைத்தும் உண்ணா தவர்க்கீந்தார் மன்னவராய்க்
கற்றனைத்தும் வாழ்வார் கலந்து.

(ப-ரை.) சிறை கிடந்தார் – சிறைக்கூடத்தி லிருந்தவர்க்கும், செத்தார்க்கு-இறந்தவர்கட்கு (நற்பதவி கிடைக்கும் பொருட்டு) நோற்பார் - உண்ணாது நோன்பியற்றுவோருக்கும், பலநாள்-பல நாளும், உறைகிடந்தார்-மருந்தில் கிடந்தார்க்கும், ஒன்று இடை இட்டு-ஒருநாள் (உணவில்லாமல்) இடையில் விட்டு. உண்பார்-(மறுநாள்) உணவுண்பவர்க்கும். பிறை கிடந்து - முதற்பிறையி லிருந்து, முற்றனைத்தும்-அது முடியும் வரையிலும் (பூரணமை வரையிலும்), உண்ணாதவர்க்கு-உணவு உண்ணாதவர்க்கும், ஈந்தார்-உணவளித்தவர்கள், அனைத்தும் கற்று-எல்லா நீதிகளையும் படித்து, மன்னவராய் - அரசராகி. கலந்துவாழ்வார் - உயர்ந்த பதவியிற் சேர்ந்து வாழ்வார்கள்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) சிறையின்கட் கிடந்தார், செத்தவர்க்கு நன்மை வேண்டி யுண்ணாது நோற்பார், பலநாளுந் தாம் கொண்ட பிணிக்கு மருந்தா யுண்ணாது கிடந்தார், ஒருநாளிடையிட் டுண்பார் பிறைக்கிடந்து நிரம்புமளவும் உண்ணாத தவசிகளென இவ்வைவருக்கும் உணவு கொடுத்தவர்கள் அனைத்துநூல்களுங் கலந்து கற்ற மன்னராய் வாழ்வார்.

(க-ரை.) சிறைக்கிடந்தார் முதலிய ஐவருக்கும் உணவு கொடுத்தவர்கள் கல்வியறிவுள்ள அரசராய் நீடூழிவாழ்வார்.

சிறைக்கிடந்தார்-சிறைவாசம் புரிவோர்: வெளியேறிப் பொருள் தேடமுடியாது அந்தப்புரத்திலிருக்கும் மாதரெனலுமாம். உறை-மருந்து,உறைக்கிடந்தார்-மருந்துண்டு பத்தியத்திலிருப்பவர். ஒருநாள் இடையிட்டுண்ணுதல்-ஒருவகை நோன்பு. ஈற்றில் விரித்

துக் கூறப்பட்ட நான்கனுருபு மற்றைய நான்கிடங்களிலுங் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டன. (எக)

ஈன்றெடுத்தல் சூல்புறஞ் செய்தல் குழவியை
ஏன்றெடுத்தல் சூலேற்ற கன்னியை—ஆன்ற
அழிந்தானை யில்வைத்தல் பேரறமா ஆற்ற
மொழிந்தார் முதுநூலார் முன்பு

(ப-பொ-ரை.) ஈன்று எடுத்தல்-தாய் தானீன்ற குழவியை யோம்பி வளர்த்தல், சூல்புறம் செய்தல்-தான் கொண்ட சூலையழி யாது புறப்படுத்தல், குழவியை-வளர்ப்பாரில்லாதகுழவியை, ஏன்று எடுத்தல் - கண்டெடுத்து வளர்த்தல், சூல் ஏற்றகன்னியை - சூல் கொண்ட கன்னியையும், ஆன்ற அழிந்தானை-மிகவும் அழிந்தவனை யும், இல்வைத்தல்-தன் வீட்டில் வைத்துப் போற்றலும், (ஆகிய இவ் வைந்தும்) முது நூலார்-பழைய நூலறிவுள்ள பெரியோர், முன்பு-முற்காலத்தில், பேர் அறம் ஆ - பெரிய அறமாக, ஆற்ற மொழிந்தார்-மிகவும் சொன்னார்கள்; (எ-று.)

(ப - பொ - ரை.) ஈன்ற தாய் குழவியைத் துறவாதோம்பி வளர்த்தல், தான்கொண்ட சூலை, தானழியாது புறஞ்செய்தல், வளர்ப்பாரில்லாத குழவியைக் கண்டாலேன்று வளர்த்தல், சூலேற்ற கன்னியையும் அழிந்த மனையாளையும் நீக்காது தன்னில் வைத் துப் புறந்தருதல் என இவ்வைந்தும், பெரிய அறமாக மிகவுமொழி ந்தார் முதிய நூலுடையவர் பண்டு.

(க-ரை.) ஈன்றெடுத்தல் முதலிய ஐந்தும் பெரிய அறமாக முற்காலத்தில் நூலறிவுடைய பெரியோர் சொன்னார்கள்.

குழவியைப் பெற்ற தாயே வளர்த்தல் சிறந்தது. பிள்ளைகளை வளர்த்தலும், மருத்துவம் பார்த்தலும், கருப்பவதிகளையும் கைம் பெண்களையும் பேணுதலும் பெரும்பாலும் பெண்களே செய்யத்தக் கனவாதலின் இச் செயல்கள் இல்லறப் பெண்களுக்குரியன என்ற படி. இச்செய்யுளில் குழந்தைகளைப் பேணி வளர்க்கும் பொறுப்புப் பெண்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது கருதத்தக்கது. இதனை யறி யார் பிறரைக்கொண்டு குழவியை வளர்ப்பித்தல் நல்லநாகரிகம் என்

பார். எடுத்தல்-தூக்குதல், இங்கு வளர்த்தற் பொருளில் வந்தது. ஏன்று-ஏல்: பகுதி. (எஉ)

வலியழிந்தார் மூத்தார் வடக்கிருந்தார் நோயால்
நலிபழிந்தார்நாட்டறைபோய்நைந்தார்-மெலிவொழிய
இன்னவராம் என்றுரா யீந்த ஒருதுற்று
மன்னவராய்ச் செய்யு மதித்து.

(ப-ரை.) வலி அழிந்தார்-வலியழிந்தவர், மூத்தார்-முதியர், வடக்கு இருந்தார்-வடக்கு நோக்கியிருந்து நோற்பவர், நோயால் நலிபு அழிந்தார்-பிணியினால் நலிந்தவர், நாட்டு அறைபோய் நைந்தார்-தமது நாடுவிட்டுப் போய்த் தளர்ந்தவர், (என்று சொல்லப் படுகிற இவ்வைவருடைய) மெலிவு ஒழிய-தளர்ச்சி நீங்கும்படி, இன்னவர் ஆம் என்னார் ஆய்-இன்னாராவாரென்று ஆராயாமல், ஈந்த-கொடுத்த, ஒரு துற்று-ஒரு கவளவுணவு, (கொடுத்தவரை அடுத்த பிறவியில்) மதித்து-கணித்து, மன்னவர் ஆ செய்யும்-அரசராகச் செய்யும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) வலிகெட்டவர், மூத்தவர், பழிபட்டுண்ணாது வடக்கிருந்தார், பிணியா னலியப்பட்டழிந்தார், தமது நாடுவிட்டுப் போய்த் தளர்ந்தாரென இவ்வைவரும் தளர் வொழியும்படி உற்றா ரயலாரென் றுராயாதே ஈயப்பட்டதோ ருணவு மன்னவராகச் செய்யு மதித்து.

(க - ரை-) வலியழிந்தார் முதலிய ஐவருக்கும் ஒரு துற் றுணவுகொடுத்தவர்அவ்வறப்பயனால்அரசராய்ப் பிறப்பார்என்பது.

வடக்கிருத்தல்-வடக்கு நோக்கியிருந்து நோற்றல். வடபால் நோக்கித் தியானித்தலுமாம். நாட்டறை போதல்-நாட்டைவிட்டு நீங்கிப்போதல். அறை-அறுதல்; தொழிற்பெயர். நலிபு-செய்பு என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். துற்று-சிறிதுணவு. 'நம்மவர் அயலார்' என்னும்பாகுபாடின்றி எல்லோருக்கும் ஒரு தன்மைத் தாகச்செய்யுமறமே சிறந்ததாதலின், "இன்னவரா மென்றாரயீந்த" என்றார். (எக)

கலங்காமைக் காத்தல் கருப்பஞ் சிதைந்தால்
இலங்காமை பேரறத்தால் ஈற்றம்—விலங்காமைக்

கோடல் குழவி மருந்து வெருட்டாமை
நாடின் அறம்பெருமை நாட்டு.

(ப-ரை.) கருப்பம்-வயிற்றுட் கருவானது, கலங்காமை-அழியாமல், காத்தல் - காத்தலும், (கருப்பம்) சிதைந்தால் - கருப்பம் சிதைந்துவிட்டால், பேர் அறத்தால் - பெரிய அறத்தன்மையால், இலங்காமை - (பிறர்க்கு) வெளிப்படாமல், ஈற்றம் - மறையப் பெயர்த்து வாங்குதலும், குழவி-குழவியை, விலங்காமை கோடல்-இடை விலங்காமற் செய்து கொள்ளுதலும், மருந்து (குழவிபிறந்து நோய்கொண்டால் அதற்கு) மருந்தும், வெருட்டாமை - (அக் குழவியை) அச்சுறுத்தாமையும், (ஆகிய இவ்வைந்திணையும்)நாடின்-(ஆராயின்) பெருமை அறம் - பெரிய அறமென்று, நாட்டு - நிலை பெறுத்துவாயாக; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) வயிற்றுட் கருவழியாமைக் காத்தலும், கருப்பஞ் சிதைந்தாற் பிறர்க்கு வெளிப்படாமை மறையப் பெயர்த்து வாங்குதலும், குழவியை இடைவிலங்காதபடி இயற்றிக்கோடலும், குழவி பிறந்து பிணிகொண்டால் அதற்கு மருந்தும், அக்குழவியை அச்சுறுத்தாமையும் என்னு மிவ்வைந்திணையும் பெரிதாய அறமாக நாட்டுவாயாக.

(க-ரை.) கருப்பங் கலங்காமை காத்தல் முதலிய ஐந்தும் பேரறமாக நாட்டுவாயாக என்பதாம்.

கலங்காமை, இலங்காமை, விலங்காமை என்பன எதிர்மறை வினையெச்சங்கள். வெருட்டாமை:எதிர்மறைத் தொழிற் பெயர். வெருட்டு பகுதி. ஈற்றம்-ஈன்றல்; விலங்காமை-விலகாமை. அறம் பெருமை என்பன முன்பின்னாய் மாற்றிப் பொருள் கொள்ளப் பட்டன. (எச).

சூலாமை சூலிற் படுந்துன்பம் ஈன்றபின்
ஏலாமை ஏற்றால் வளர்ப்பருமை—சால்பவை
வல்லாமை வாய்ப்ப அறிபவர் உண்ணாமை
கொல்லாமை நன்றால் கொழித்து.

(ப-ரை.) சூலாமை-சூல் கொள்ளாமையால் வருந் துன்பமும், சூலின் படும் துன்பம்-சூலினாலுண்டாகுந் துன்பமும், ஈன்றபின்

ஏலாமை-குழவியைப் பெற்றபின்பு அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாமை, ஏற்றால் வளர்ப்பு அருமை-ஏற்றுக்கொண்டால் அதனை வளர்த்தல் அருமை, சால்பவை வல்லாமை-(வளர்த்த பிள்ளை) சால்பு குணங்களை மாட்டாமையும், ஆகிய இவ்வைந்தினையும், வாய்ப்ப அறிபவர்-வாய்ப்ப உணர்வோர், கொழித்து-ஆராய்ந்து, கொல்லாமை-ஒருயிரைக் கொல்லாமையும், உண்ணாமை - (அதன் தசையை) உண்ணாமையும், நன்று-நன்மையாம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) சூற்கொள்ளாமையால் வருந்துன்பம், சூற்கொண்டால் வருவதொரு மெய்வருத்தம், பிள்ளை பெற்று வைத்தும் பிள்ளையைக் கொள்ளாமை, பிள்ளையைப் பெற்றுக் கொண்டால் வளர்க்குமருமை, வளர்ந்த பிள்ளை சால்பு குணங்கள் மாட்டாமை, இவ்வைந்தினையும் வாய்ப்ப அறிந்தவர் ஆராய்ந்து ஒருயிரைக் கொல்லாமையும் அவ்வூனை யுண்ணாமையும் நன்று.

(க-ரை.) பிறப்பினாலுண்டாகும் ஐவகைத் துன்பங்களையும் ஆராய்ந்துணர்வோர் உயிர் கொல்லாமையும் புலாலுண்ணாமையும் நன்று என்பதாம்.

சூலாமை-எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். சூலல்-உடன்பாட்டுத் தொழிற்பெயர். அஃது அல்விகுதி குன்றிச் சூல் என முதனிலைத் தொழிற்பெயராய் நின்றது. நன்றால்-ஆல்: அசை. (எகு)

சிக்கர் சிதடர் சிதலைப்போல் வாயுடையார்
துக்கர் துருநாமர் தூக்குங்கால்—தொக்க
வருநோய்கள் முன்னாளில் தீர்த்தாரே இந்நாள்
ஒருநோயும் இன்றிவாழ் வார்.

(ப - ரை.) தூக்குங்கால் - ஆராயுமிடத்து, சிக்கர்-தலைநோயுடையாரும், சிதடர்-பித்துடையாரும், சிதலைப்போல் வாய் உடையார்-வாய்ப் புற்றுடையாரும், துக்கர்-க்ஷயநோயுடையாரும், துருநாமர்-மூலநோய் கொண்டாரும், தொக்க-வருந்துகின்ற, அருநோய்கள் - தீர்த்தற்கரிய நோய்களை, முன் நாளில் - முற்காலத்தில், தீர்த்தாரே-தீர்த்தவரே, இந்நாள்-இக்காலத்தில், ஒரு நோயும் இன்றி வாழ்வார்-ஒரு பிணியுமில்லாமல் சுகமாய் வாழ்ந்திருப்பார்; (எ-று.)

(ப - பொ - ரை.) தலைநோ யுடையாரையும், பித்துற்று ரையும், வாய்ப்புற்றுடையாரையும், சயநோய் கொண்டாரையும், மூலநோய் கொண்டாரையும், அடைந்து வரும் துன்பங்களை முற் பிறப்பிற் றீர்த்தவர்க ளிப்பிறப்பின்கண் ஒரு நோயுமின்றி வாழ்வார்.

(க - ரை.) தலை நோயுடையார் முதலிய ஐவரையும் அவர் படுந் துன்பங்களினின்று முற்காலத்தில் ஒழித்தவரே இக்காலத்தில் ஒரு நோயுமில்லாமல் வாழ்ந்திருப்பர் என்பது.

சிதல்-கறையான்; இங்கு அஃது உறையும் புற்றைக் குறித் தது. துக்கம்-சயநோய். துரு நாமம்-மூலநோய். முன்னாள், இந்நாள்-முற்பிறப்பு, இப்பிறப்பு. அருமை-முடியாமைமேனின்றது. ஒரு நோயும்-உம்மை முற்றுப்பொருள். (எசு)

பக்கம் படாமை ஒருவர்க்குப் பாடேற்றல்
தக்கம் படாமை தவமல்லாத்—தக்கார்
இழியினர்க்கே யானும் பசித்தார்க்கூண் ஈதல்
கழிசினங் காத்தல் கடன்.

(ப-ரை.) ஒருவர்க்கு பக்கம் படாமை-எல்லா வுயிர்க்கும் ஒத்தலும், பாடு ஏற்றல்-படுந்துன்பம் ஆற்றுதலும், தக்கம் படாமை-ஒரு பொருளினிடத்தும் பற்றுப்படாமையும், (ஆகிய இம்மூன்றும்,) தவம்-தவத்தார்க்குரிய குணங்களாம், தவம் அல்லா-தவஞ்செய்தலில்லாத, தக்கார் – தகுதியாகிய இல்வாழ்வார்க்கு, இழி இனர்க்கேயானும்-இழி குலத்தார்க்கே யாயினும், பசித்தார்-பசித்தவர்க்கு, ஊண் ஈதல் - உணவு கொடுத்தலும், கழிசினம் காத்தல் - மிகு கோபத்தைத் தடுத்தலும், கடன் - கடமைகளாம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) எல்லா வுயிர்க்கும் ஒத்தலும், படுந்துன்பம் ஆற்றுதலும், ஒரு பொருளின் கண்ணும் பற்றுப் படாமையும், இம் மூன்றுந் தவஞ்செய்வார் குணமாவன. அவர்களல்லா இல்வாழ் வார்க்குக் குணமாவன: கீழ்க்குலத்தார்க்கே யாயினும் பசித்த வர்க்கு உண்டி கொடுத்தலும் மிக்க வெகுளிகாத்தலும்.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமை முதலிய மூன்றும் துறவறத்தார்க்கும். பசித்தவர்க் குணவளித்தல் கோபம் காத்தல் ஆகிய இரண்டும் இல்லறத்தார்க்கு முரிய குணங்கள்.

பக்கம் படுதல்-ஒருபாற் கோடல்: நடுவுநிலை பிறழ்தல். தக்கம்-பற்று; பயனின்றி வீணே யிருப்பதுமாம். ஆயினும் என்பது ஆனும் எனத்தொக்கது. (எஎ)

புண்பட்டார் போற்றுவார் இல்லாதார் போகுயிரார்
கண்கெட்டார் காலிரண்டும் இல்லாதார்—கண்கண்பட்
டாழ்ந்து நெகிழ்ந்தவர்க்கு ஈந்தார் கடைபோக
வாழ்ந்து கழிவார் மகிழ்ந்து.

(ப-ரை.) புண்பட்டார்கள்-போரின்கண்ணே புகுந்து புண் பட்டவரிடத்தும், போற்றுவார் இல்லாதார்கண்-காக்குங் களைகணில்லாதவரிடத்தும், போகு உயிரார்கண்-உயிர் போகுந் தன்மையை யுடையவரிடத்தும், கண்கெட்டார்கண்-குருடரிடத்தும், கால் இரண்டும் இல்லாதார்கண்-இரண்டு கால்களுமில்லாதவராகிய முடவரிடத்தும், கண்கண்பட்டு-கண்ணோடி, ஆழ்ந்து நெகிழ்ந்து-மனமுருகி நெகிழ்ந்து, அவர்க்கு - (புண்பட்டார் முதலிய) அவ்வை வருக்கும், ஈந்தார்-அவர் வேண்டுவனவாகிய உணவு முதலிய வற்றைக் கொடுத்தவர், கடைபோக மகிழ்ந்து வாழ்ந்து கழிவார்-இடையூறு பட்டொழியாமல் கடைபோக மகிழ்ந்து வாழ்ந்து கழிவார்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) போரின்கண் புகுந்து புண்பட்டார், பாதுகாக்கும் களைகணில்லாதார், உயிர்போந் தன்மையை யடைந்தோர், குருடர், முடவர் என்று சொல்லப்பட்டாருடைய கண்ணிலே தங்கள் கண்கள் பட்டிரங்கி மன நெகிழ்ந்து வேண்டுவன கொடுத்தார் இடையூறு பட்டொழியாத கடைபோக மகிழ்ந்து வாழ்ந்து போவார்.

(க-ரை.) புண்பட்டவர் முதலிய ஐவருக்கும் மனமிரங்கி அவர் வேண்டுவன கொடுத்துப் போற்றியவர் இடையூறின்றி மகிழ்ந்து வாழ்ந்து கழிவார் என்பது.

வேண்டுவன - உணவு முதலியன. கடைபோக வாழ்தல் - முடிவு போக வாழ்தல்: மனிதனுக் கேற்பட்ட வாழ்நாள் அளவும்

வாழ்தல். கண் என்னும் ஏழனுருபு ஐந்திடங்களிலும் கூட்டப் பட்டது. கண்படல் - கண்பார்வை செலல். (எஅ)

பஞ்சப் பொழுதகத்தே பாத்துண்பான் காவாதான்
அஞ்சா துடைபடையுட் போந்தெறிவான்—எஞ்சாதே
உண்பதுமுன் ஈவான் குழவி பலிகொடுப்பான்
எண்பதின் மேலும்வாழ் வான்.

(ப - ரை.) பஞ்சப்பொழுதகத்தே - சிறுவிலைக்காலத்தில், பாத்து - (தன்னிடமிருக்கும் உணவுப் பொருள்களைப் பலர்க்கும்) பகிர்ந்து, உண்பான் - (பின்பு) தான் உண்பவனும், காவாதான் - தன்னிடத்துள்ள பொருளை வீணே காவாது பிறருக்கே யுதவுவோன், உடைபடையுள் - உடைந்த தன் படையினுள்ளே, அஞ்சாது போந்து - அஞ்சாமற் புகுந்து, எறிவான் - (பகைவர் படையை) எறிந்து தன் படையை உய்யக்கொள்பவன், எஞ்சாதே - ஒருநாளுமொழியாமல், உண்பது - தான் உண்பதை, முன் - முன்னே, ஈவான் - பிறருக்குக் கொடுத்துப் பின் உண்பவன், குழவி பலிகொடுப்பான் - பசித்த குழவிகளுக்குச் சோறளிப்பவன், (ஆகிய இவ்வைவரும்) எண்பதின்மேலும் - எண்பது வயதுக்கு மேலும், வாழ்வான் - சுகமாக உயிர்வாழ்ந்திருப்பான் ; (எ - று.)

(ப-பொ-ரை.) சிறுவிலைக் காலத்துப், பலர்க்கும் பகுத்துண்பான், தன்மாட்டுள்ள பொருள் காவாது பிறருக்கே ஈவான், படையுடைந்த விடத்துத் தா னஞ்சாதே வருகின்ற படையை யெறிந்து மீட்டுப் பலரையு முய்யக்கொள்வான், ஒருநாளு மொழியாதே தானுண்பதை முன்னே பிறர்க்கீந்துண்பான், பசித்த குழவிகட்குப் பலிகொடுப்பான் எண்பதிற்றுண்டின் மேலுந் துன்புறாது வாழ்வான்.

(க-ரை.) சிறுவிலைக் காலத்திற் பகுத்துண்ணுதல் முதலியன செய்பவன் எண்பது ஆண்டுக்கு மேலும் நீண்ட வாழ்நாளுடன் வாழ்வான்.

பகுத்து என்பது பாத்து என மரூஉவாயிற்று. விலை என்பது விற்கும் பொருளை யுணர்த்தும். அறச்செயல்களைப் புரிபவன் மனிதர்க்குரிய நூற்றிருபதியாண்டில் மூன்றிலிரண்டுபங்குக் கால

மாகிய எண்பதின்மேலும் வாழ்வான் என்றபடி. குழவி பலி: நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை. உடைபடை : வினைத்தொகை. எஞ்சாதே என்பதில், ஏ : அசை. எண்பது – ஆயுளுக்கு எண்ணளவை யாகுபெயர். வேண்டப்படுவனவாகிய இசை யெச்சங்கள் வருவித் துரைக்கப்பட்டன. பாத்துண்டல் எல்லாக் காலத்தும் பேரறமேயாயினும், சிறுவிலைக்காலத்தில் அது செய்தல் மிகச்சிறந்து காட்டும் என்பது தோன்ற, 'பஞ்சப்பொழுதகத்தே பாத்துண்பான்,' என்றும் அச் சிறப்பு நோக்கியே அதனை முன்னெடுத்தும் கூறினர். (எக)

வரைவில்லாப் பெண்வையார் மன்னைப்புற் றேறார்
புரையில்லார் நள்ளார்போர் வேந்தன்—வரைபோல்
கடுங்களிறு விட்டுழிச் செல்லார் வழங்கார்
கொடும்புலி கொட்கும் வழி.

(ப-ரை-) வரைவு இல்லா - மணஞ் செய்தல் இல்லாத, பெண் - பொதுப் பெண்டிரை, வையார் - (தமக்கு மனைவியராகத் தமது வீட்டில்) வைத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள், மன் - நிலைபெற்ற, நை - மழுங்குதலையுடைய, புற்று - பாம்பின் புற்றின் மேல், ஏறார் - ஏறமாட்டார்கள், புரை இல்லார் - தமக்கு நிகரில்லாதவரோடு, நள்ளார் - நட்புக்கொள்ளார், போர் வேந்தன் - போர்த்தொழிலில் வல்ல அரசனது, வரைபோல் - (உருவத்தால்) மலைபோன்ற, கடும் - கடுமையான குணம் பொருந்திய, களிறு - யானையை, விட்டுழி - விட்ட இடத்தில், செல்லார் - போகமாட்டார்கள், கொடும் புலி – கொடுமையான செயலையுடைய புலியானது, கொட்கும் - சுழன்று திரிகின்ற, வழி - காட்டு வழியில், வழங்கார் - நடக்கமாட்டார்கள் ; (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) பொதுமகளைத் தமக்கு மனையாளாக மனையின்கண் வையார், பழையதாய்த் தலைமழுங்கியிருந்த புற்றின் மேலேறார், தம்மோடு நிகரில்லாதவரோடு நட்புக்கொள்ளார், போர்வேந்தனுடைய வரைபோலுங் கடுங்களிறு விட்டுழிச் செல்லார்; கொடும்புலி சுழலும் வழியின்கண் நடவார்.

(க ரை.) அறிஞர்கள் வேசையரை வீட்டில் வைத்துக் கொள்ளுதல் முதலியன செய்யமாட்டார்கள்.

வரைவு - வரைதல் ; தொழிற்பெயர். இது மணஞ்செய்தல் என்னும் பொருளது. வரைவிலாப் பெண்களுக்கு, அவர் ஒரு வரையே மணம் புரிந்துகொள்ளாது பலர்க்கும் போகமாதரா யிருத்தலால், பொதுப்பெண்டிர் என்னும் இப் பெயர் வழங்க லாயிற்று. வரைபோல் என்ற உவமையால் உருவப் பெருமையும் கருநிற முதலியனவுங் கொள்க. கடுமை - கொலைத்தொழில் வன்மை. விட்டஉழி-விட்டுழியெனத் தொகுத்தல் பெற்றது. (௮௦)

தக்கார் வழிகெடாது ஆகுந் தகாதவர்
உக்க வழியராய் ஒல்குவர்—தக்க
இனத்தினு னாகும் பழியும் புகழும்
மனத்தினு னாகு மதி.

(ப-ரை.) தக்கார் - தகுதியுடையாரது, வழி - சந்ததி, கெடாது ஆகும் - என்றுந் தளராது விருத்தியடைவதாகும், தகாதவர் - தகுதியற்றவர், உக்க வழியராய் - அழிந்த வழியை யுடையவராய், ஒல்குவர் - தளர்வார், பழியும் புகழும் - ஒருவனுக் குளவாகும் பழியும் புகழும், தக்க இனத்தினான் ஆகும் - அவன் சேர்ந்த இனத்தினுளவாகும் மதி - அறிவானது, மனத்தினான் ஆகும் - (ஒருவனது) மனத்தினளவே உண்டாகும் ; (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) தகுதியுடையவர் வழிமரபு கெடாதாகும், தகுதியில்லாதார் கெட்ட வழிமரபை யுடையராயே தளர்வார், பழிக்கத்தக்க இனத்தினு னாகும் பழியும், புகழத் தக்க இனத் தினு னாகும் புகழும், தனது மனத்தினளவே யுண்டாகும் அறிவும்.

(க-ரை.) நல்லவர்கள் கால்வழி கெடாது, நல்லவர்களல் லாதவர் கால்வழியே கெடும், தீய சேர்க்கையால் பழியும், நற் சேர்க்கையால் புகழும், தத்தம் மனவியற்கைக்கு ஏற்ப அறிவும் மக்கட்குண்டாகும்.

தக்கார் - தகுதியுடையார் ; தகாதவர் - அஃதில்லாதவர். இவ்விருவருக்கும் எச்சமுண்மையும் இன்மையும் குறிகளாதல், "தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவர், எச்சத்தாற் காணப் படும்." என்ற திருக்குறளாலும் விளங்கும். "மனத்தானு மாந்தர்க் குணர்ச்சி இனத்தானு, மின்னு னெனப்படுஞ் சொல்." என்ற குறட்

கருத்து, " தக்க இனத்தினு ளாகும் பழியும் புகழும், மனத்தினு ளாகு மதி." என்ற அடிகளில் அமைந்திருத்தல் காண்க. (அக)

கழிந்தவை தானிரங்கான் கைவாரா நச்சான்
இழிந்தவை இன்புறான் இல்லார்—மொழிந்தவை
மென்மொழியால் உண்ணெகிழ்ந்து ஈவானேல் விண்ணோ
இன்மொழியால் ஏத்தப் படும். [ரால்

(ப-ரை.) தான் - ஒருவன், கழிந்தவை - (தன்னைவிட்டு) நீங்கிய பொருள்கட்கு, இரங்கான் . வருந்தாதவனும், கைவாரா - தனக்குக் கைவராதவற்றை, நச்சான் - விரும்பாதவனும், இழிந்தவை-தாழ்ந்த பொருள்களின்மேல், இன்புஉறான்-மனக்களிப் படையாதவனும், இல்லார் - பொருளில்லாத வறிஞர் மொழிந்தவை- (விரும்பித் தமக்கு வேண்டுமென்று) சொன்னவற்றை, மெல் மொழியால் - மெல்லிய இன் சொல்லோடு, உள் நெகிழ்ந்து - மனமுருகி, ஈவான் ஏல் - கொடுப்பவனாயின், (அவன்) விண்ணோரால் - தேவர்களால், இன் மொழியால் - இன்சொற்களால், ஏத்தப்படும் - துதிக்கப்படுவான் ; (எ - று.)

(ப-பொ-ரை) இறந்த பொருட்குத் தானிரங்கான், தனக்குக் கைவாராதனவற்றை நச்சி வருந்தான், நல்லாரானிகழ்ப்பட்டவற்றை யின்புறான், வறியாரிரந்து வேண்டியவற்றை மென்மொழி சொல்லி யுண்ணெகிழ்ந்தீவானாயில் தேவர்களாலினிய மொழிகளாலே புகழப்படும்.

(க-ரை.) கழிந்தவற்றிற்கு இரங்கான் முதலியன உடையான் தேவர்களாற் புகழ்தற்குரியனாவான்.

கழிந்தவை தானிரங்கான் : நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை. வாரா நச்சான் : இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. மொழியால் என்பதில் ஓடுருபு ஆனுருபாக மயங்கி வந்தது. கழிந்தவை, இழிந்தவை, கைவரா : வினையாலணையும் பெயர்கள். (அஉ)

காடுபோற் கட்கினிய இல்லம், பிறர்பொருள்
ஓடுபோல் தாரம் பிறந்ததாய்—ஊடுபோய்க்
கோத்தின்னா சொல்லானாய்க் கொல்லானேற் பல்லவர்
ஓத்தினால் என்ன குறை.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) கட்கு இனிய-கண்ணுக் கினிய இல்லம்-பிறருடைய இல்லத்தை, காடுபோல்-காடுபோலக் கொண்டு விரும்பாமல், பிறர் பொருள்-பிறர் பொருளை, ஓடுபோல்-ஓடு போலக்கொண்டு விரும்பாது, தாரம்-பிறர் மனையாளை, பிறந்த தாய்-தான் பிறத்தற்கிடமாயிருந்த தாயாகக் கொண்டுவிரும்பாது, ஊடுபோய்-பிறரிடத்தே சென்று, கோத்து-தொடுத்து, இன்னா சொல்லானும்-பழிமொழிகளைச் சொல்லாதவனும், கொல்லானேல்-ஓருயிரையுங் கொல்லாதவனுமயின், (அவனுக்கு) பல்லவர்-பெரியார் பலரும் கூறிய, ஒத்தினால்-நூல்களால் தெரியவேண்டிய, என்ன குறை-என்ன குறையுண்டு; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பிறருடைய கண்ணுக் கினிய வில்லத்தைக் காடுபோலக் கொண்டு விரும்பாது, பிறருடைய பொருளை ஓடு போலக் கொண்டு விரும்பாது, பிறர் மனையாளைத் தான் பிறந்த தாயாகக்கொண்டு விரும்பாது, பிறருடு போய்க் கோத்தின் னாதனவற்றைச் சொல்லாது, ஒருயிரையுங் கொல்லானாயி னல்லார் பலருஞ் சொல்லிய நூல்களாற் காரிய மென்னை யவற்கு?

(க-ரை.) ஒருவன் பிறரது அழகிய இல்லத்தைக் காடுபோல வும், பிறர் பொருளை ஓடுபோலவும், பிறன் மனையாளைத் தன் தாயாகவும் கருதி விரும்பாமல், பிறரைப் பழித்துரையாமல், ஒரு யிரையுங் கொல்லாதிருப்பானாயின், அவனுக்குப் பெரியோர் சொல்லிய நூல்களால் அறியவேண்டிய குறை என்ன உண்டு என்பது.

காடுபோல் என்றதனானே கருதாமையும் விரும்பாமையும் பெறப்பட்டன, பிறர் என்பது இல்லத்திற்கும் தாரத்திற்கும் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது. என்ன குறையென்றது நூல்களால் அவனைக் குறைகூறக் கிடந்ததொன்றுமில்லை யெனலுமாம். (அகூ)

தோற்கன்று காட்டிக் கறவார் கறந்தபால்
பாற்பட்டார் உண்ணார் பழிபாவம்—பாற்பட்டார்
ஏற்றவாது இன்புற்று வாழ்வன வீடழியக்
கூற்றுவப்பச் செய்யார் கொணர்ந்து.

(ப - ரை.) பாற்பட்டார் - நன்னெறியின் பாற்பட்டவர், தோல்கன்று காட்டி-தோலாற் செய்த கன்றினைக் காட்டி, கறவார்-பசுவைக் கறவார், பாற்பட்டார் - நன்னெறிப்பட்டவர், கறந்தபால்-அவ்வாறு கறந்த பாலை, உண்ணார்-பருகார்,பழிபாவம்-பழியையும் பாவத்தையும், ஏற்று-தம்மேலேற்றுக் கொண்டு, அவாது-விரும்பாமல், இன்புற்று-தம் கிளைகளோடு கூடிச் சுகமுற்று, வாழ்வன - வாழ்வனவாகிய உயிர்களை, ஈடு அழிய-(அவற்றின்) பெருமை குன்ற, கொணர்ந்து-கொண்டு வந்து, கூற்று உவப்ப செய்யார்-கூற்றுவன் விரும்பக் கொலை செய்யார் ;(எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) தோற்கன்று காட்டிப் பசுவைக் கறவார், அப்பெற்றியாற் கறந்த பாலை நெறிப்பட்டாருண்ணார், பழியையும் பாவத்தையும் தம்மே லேற்றுக்கொண்டு விரும்பாதே தன்கிளையோடின்புற்று வாழுமுயிர்களைக் கூற்று விரும்பக் கொணர்ந்து கொலை செய்யார்.

(க-ரை.) நன்னெறிப் பட்டவர் தோற்கன்று காட்டிப் பசுவின் பாலைக் கறத்தல் முதலிய தீச்செயல்களைச் செய்யார் என்பதாம்.

தோற்கன்று காட்டலாவது இறந்துபோன கன்றின் தோலையுரித்து அதனுள்ளே வைக்கோலைப் பொதிந்து அதனை உயிர்க் கன்றுபோல் அதன் தாய்ப்பசுவுக்குக் காட்டுதல்.பாலைஅருந்துதலே கறத்தலுக்குங் காரணமாதலின். "கறந்த பால் உண்ணார்" என்று அப்பாலை அருந்துதலையும் விலக்கினார் ஆசிரியர். பால்-வெண்மை. இஃது உவமையாகு பெயராய்த் தூயகுணத்தை யுணர்த்திநின்றது. அவாவாது என்பது அவாது எனத் தொகுத்தலாயிற்று. செய்யார்-கொலை செய்யார். (அச)

நகையொடு மந்திரம் நட்டார்க்கு வாரம்
பகையொடு பாட்டுரையென்றைந்தும்-தொகையொடு
மூத்தோர் இருந்துழி வேண்டார் முதுநூலுள்
யாத்தா ரறிந்தவ ராய்ந்து.

(ப-ரை.) நகையொடு - சிரிப்புடன், மந்திரம் - செவிச் சொல்லும், நட்டார்க்கு வாரம் - நண்பருக்காக ஒரு பாலாகப்

பேசுதலும், பகைஒடு - (ஆகாதவரிடத்தே) பகையான பேச்சுக்களைப் பேசுதலும், பாட்டு உரை-செய்யுளுக்குப் பொருள் சொல்லுதலும், என்றைந்தும்-என்ற இவ்வைந்து செயல்களும், தொகையொடு - கூட்டத்தோடு, மூத்தோர் – பெரியோர், இருந்துழி - இருக்குமிடத்தில், வேண்டார் - செய்ய விரும்பார்(அறிவுடையார்) (என்று), ஆய்ந்து-உலக இயல்களை ஆராய்ந்து, அறிந்தவர்-உணர்ந்தவர்கள், முது நூலுள் - பழைமையான நூல்களில், யாத்தார்-தொடுத்து உறுதியாக உரைத்துவைத்தார்; (எ - று.)

(ப-பொ-ரை.) சிரித்தலும், ஒருவனோடு செவிச்சொல்லும், தம்முற்றார்க்காக வாரம் சொல்லுதலும், பகையாடுதலும், பாட்டுக்குப் பொருள் சொல்லுதலும் இவ்வைந்துங் கூட்டத்தோ டறிவுடையராயிருந்துழி வேண்டாராய்ப் பழைய நூல்களிலே யாத்துவைத்தார் அறிவுடையார் ஆய்ந்து.

(க-ரை.) பெரியோர் கூடியிருக்கு மிடத்தில் சிரித்தல், இரகசியப் பேச்சுப் பேசுதல், நட்பினர்க்குப் பாரபக்கமாக நலம் பேசுதல், ஆகாதவர்க்குப் பகைமை பேசுதல், பாட்டுக்கு உரை சொல்லுதல் ஆகிய ஐந்து செயல்களையும் அறிவுடையோர் செய்யமாட்டார்கள்.

மந்திரம்-இரகசியச்சொல். அல்லது சூழ்ச்சியுரை. நகை: தொழிற்பெயர்; நகு:பகுதி, உரை–சொல், அது பொருளின் மேனின்றது, என்ற ஐந்தும் என்பது என்றைந்தும் எனத் தொகுத்தலாயிற்று, யாத்தல்-தொடுத்தல், இது சொல்லுதல் மேனின்றது, வாரம்-அன்பு, "செவிச் சொல்லும் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுகல், ஆன்ற பெரியா ரகத்து," என்னுங் திருக்குறளை யிதற் குதாரணமாகக் கொள்ளலாம். (அ௫)

சத்தமெய்ஞ் ஞானந் தருக்கஞ் சமயமே
வித்தகர் கண்டவீ டுள்ளிட்டாங்--கத்தகத்து
அந்தவிவ் வைந்தும் அறிவான் தலையாய
சிந்திப்பிற் சிட்டன் சிறந்து.

(ப-ரை.) சத்தம்-வழக்காகிய இலக்கண நூலும், மெய்ஞ்ஞானம்-அறிவுநூலும், தருக்கம்-அளவை நூலும், சமயம்-சமயநூ

லும், வித்தகர்-அறிவின் மிக்கோர், கண்ட-செய்த, வீடு-வீட்டு நூலும், உள்ளிட்டு-உட்பட, அத்தகத்து-பற்றிய மனத்தால்,அந்தம் இவ்வைந்தும் அறிவான்-அழகாக இவ் வைந்தனையும் அறிபவன், சிந்திப்பின்-ஆலோசிக்குமிடத்து, சிறந்து-சிறப்படைந்து, தலை ஆய சிட்டன்-தலைமையாய சிட்டனுவான்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) வழக்கு நூலும், சொன்முடிபு நூலும், தருக்க நூலும், சமய நூலும், அறிவின் மிக்கார் கண்ட வீட்டு நெறியும் இவ்வைந்தும் அழகாக அறிவான் தலையாய சிட்டனுவான் சிறந்து.

(க-ரை.) இலக்கண நூல் முதலானவற்றை நன்கறிந்தவனே மக்களுட் சிறந்தவனுவான்.

சத்தம்-ஒலி. அஃது ஒலி வடிவமாகிய எழுத்தையும் சொல்லையும் பற்றிய இலக்கண நூலை யுணர்த்தி நின்றது. தருக்கம் - ஒரு பொருளின் உறுதியைப் பற்றிச் சொற்போராடல். அஃது அதனையுடைய தருக்க நூலை யுணர்த்திற்று, ஐந்து நூலையுமுணர்ந்தவன் மிக ஒழுங்குடையவனுயும், உலகத்திற்குப் பயன்படுபவனுயுமிருப்பான், ஆதலின் அவனை, 'தலையாய சிட்டன்' என்ருர் ஆசிரியர். ஆங்கு:அசை. அந்தம் என்பது மவ்வீறு கெட்டு நின்றது, சிட்டன்-மேலானவன். (அசு)

கண்ணுங்கால் கண்ணுங் கணிதமே யாழினேடு
எண்ணுங்கால் சாந்தே இலைநறுக்கிட்டு—எண்ணுதல்
இட்டவிவ் வைந்தும் அறிவான் இடையாய
சிட்டனென்று எண்ணப்படும்.

(ப-ரை.) கண்ணுங்கால்- நினைக்குமிடத்து, கண்ணும்-நினைத்தற்குரிய, கணிதம்-கணிதமும், யாழினேடு-யாழினுடன், எண்ணுங்கால்-எண்ணுமிடத்து, சாந்து-சந்தனமரைத்தல், இலை நறுக்கிட்டு-இலை கிள்ளல், எண்ணுதல்-எண்ணல், இட்ட-ஏற்படுத்தப்பட்ட, இவ்வைந்தும்-இந்த ஐந்து தொழில்களையும், அறிவான்-அறிந்து செய்ய வல்லவன், இடை ஆய சிட்டன் என்று-இடையாகிய சிட்டன் என்று, எண்ணப்படும்-எண்ணப்படுவான்; (எ -று)

(ப-பொ-ரை.) கருதுங்காற் கருதப்படு மெண்ணும், யாழ் வல்லனாதலும். சந்தனமரைத்தலும், தொழில்பட இலை நறுக்கலும் எண்ணலும், என இவ்வைந்து காரியமும் அறிந்து வல்லவனாவான் இடையாய சிட்டனென் றெண்ணப்படும்.

(க-ரை.) கணித நூல் முதலிய ஐந்தனையும் கற்று வல்லவன் இடையாய சிட்டனென்று சொல்லப்படுவா னென்பதாம்.

நறுக்கிட்டு:முதனிலைத் தொழிற் பெயர். அறிவான்:வினையாலணையும் பெயர். கண்ணல்-நினைத்தல். கண்ணுங்கால், எண்ணுங்கால்:வினையெச்சங்கள். ஏ-எண்ணுப்பொருள். கணிதம், யாழ் சாந்து என்பன அவற்றைச் செய்தலாகிய தொழில்கண்மேனின்றன. (அஎ)

நாணிலன் நாய்நன்கு நள்ளாதான் நாய்பெரியார்ப்
பேணிலன் நாய்பிறர் சேவகன்நாய்—ஏணில்
பொருந்திய பூண்முலையார் சேரிகைத் தில்லான்
பருத்தி பகர்வுழி நாய்.

(ப-ரை.) நாண் இலன்-நாணமில்லாதவன், நாய்-நாய்க்கு நிகராவன், நன்கு-நன்மையாக, நள்ளாதான்-(பிறரோடு) நட்புக் கொள்ளாதவன், நாய்-நாயோடொப்பாவன், பெரியார்-(தாய் தந்தையர் முதலிய) பெரியாரை, பேணிலன்-பாதுகாவாதவன், நாய்-நாயை நிகர்ப்பான், பிறர் சேவகன்-பிறருடைய பணியாளனாயிருந்து வாழ்பவன், நாய்-நாயைப்போல்வன், ஏண் இல்-உயர்வில்லாத, பூண் பொருந்திய-நகைகளையணிந்த, முலையார்-தனங்களையுடைய பரத்தையரது, சேரி-தெருவில், (அவர்களது ஆசையால் திரியும்) கைத்து இல்லான்-கைப்பொருள் இல்லாதவன், பருத்தி பகர்வுழி-பருத்தி விலை கூறுமிடத்து, (போய் நிற்கின்ற) நாய்-நாய்க்கு நிகராவான் ; (எ-று.)

(ப - பொ - ரை.) நாணமில்லாதவனும் நாயோடொக்கும். பிறரோடு நண்பு கொள்ளாதானும் நாயோடொக்கும், பெரியாரைப் பேணாதானும் நாயோடொக்கும், பிறர்க்குச் சேவகனாய்த் திரிவானும் நாயோடொக்கும், மனத்தின்கண் நிலையில்லாத பூணையுடைய முலையார் சேரியின்கட் கைப்பொருளின்றிக் காதலாற் சென்று

திரிவானும் பருத்தி விற்குமிடத்துச் சென்று நிற்கும் நாயோ டொக்கும்.

(க-ரை.) நாணமில்லாதவன் முதலியோர் நாய்க்கு ஒப் பாவார்கள்.

பருத்தி விற்குமிடத்து அங்குக் காத்துக் கிடக்கும் நாய்க்கு ஏதும் உணவுப் பண்டம் கிடையாமை போலப் பொருளுக்குத் தம் உடம்பை விற்கும் பொருட் பெண்டிர் சேரியிற் பொருளிலனாய்த் திரிவானுக்கு ஏதும் அவர் புணர்ப்பு நேராதாகலின், அவனைப் பருத்தி பகர்வுழி நாய் என்றார். பகர்வுழி-பகர்உழி: வகரம் மெய் யீற்று உடம்படு மெய்யாகப் பொருந்தியது. சேரி-ஒரு வகுப்பார் சேர்ந்திருக்கும் இடம். இச்செய்யுள் கடையாய சிட்டரியல்பு கூறு வது. ஏண்-மனநிலையெனினுமாம். (அஅ)

நாணெளிது பெண்மை நகையெளிது நட்டானேல்
ஏணெளிது சேவக னேற்பெரியார்—பேணெளிது
கொம்பு மறைக்கும் இடையா யளியன்மீது
அம்பு பறத்த லரிது.

(ப - ரை.) கொம்பு-வஞ்சிக் கொம்பை. மறைக்கும்-மறைக் கின்ற. இடையாய்-இடையை யுடையவளே!, பெண்மை-(ஒருத்தி) பெண்மைக்குண முடையளாயின். நாண் எளிது-(அவளுக்கு) நாணம் எளிதாகும். நட்டானேல்-ஒருவனோடொருவன் நட்புக் கொள்வானாயின், நகை எளிது-(அவனுக்கு) மகிழ்ந்து நகுதல் எளி தாகும், சேவகனேல்-ஒருவன் சேவகனாயின், ஏண் எளிது-(அவ னுக்கு) வன்மை எளிதாகும், பெரியார்-குணத்தாற் பெரியாராயின், பேண்எளிது-(அவர்க்குப்) பிறரைப் பேணுதல் எளிதாகும். அளியன் மீது-(யாவரிடத்தும்) அருளுடையான்மேல், அம்பு பறத்தல்-பிறர் எய்யும் அம்பு விரைந்து செல்லுதல், அரிது-அரி தாகும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) ஒருத்தி பெண்குணத்தை யுடையாளாயின் அவளுக்கு நாணெளிது.ஒருவனோடொருவன் நட்டானாயின் அவற்கு மகிழ்ந்து நகுதல் எளிது. ஒருவன் சேவகனாயின் அவனுக்கு வலி செய்தல் எளிது, குணத்தாற் பெரியவராயின் அவர்க்குப் பிறரைப்

பேணுதல் எளிது, வஞ்சிக்கொம்பை மறைக்கும் இடையினையுடையாய்! பலர்க்குஞ் சோறிடுவார்மேற் பிறர் அம்பு பறந்து சேறல் அரிது.

(க-ரை.) பெண்டிர்க்கு நாணும், நட்டார்க்குச் சிரிப்பும், சேவகர்க்கு வலிமையும், பெரியார்க்குப் பிறரைப் பேணுதலும் எளிது, ஆனால் அன்புடையார்க்குச் சினந்து தீது செய்தல் அருமையாகும்.

பெண்மைக்குணம் நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்ற நான்கும். எல்லோரிடத்தும் அன்புள்ளவன்மீது சகலரும் நட்புடையவர்களாகவே யிருப்பார்களாதலின், அவன்மேல் எவரும் பகை கொண்டு அம்பைச் செலுத்தமாட்டார்கள். வஞ்சி-ஒருவகைக் கொடி. வஞ்சிக் கொம்பு, மென்மை பற்றி இடைக்கு உவமையாகக் கூறப்படும். நாணி மறையும் என்பது தோன்றக் கொம்பு மறைக்கும் என்றார். நாண், நகை. பேண் என்பன முதனிலைத் தொழிற்பெயர்கள். ஏண்-வலி. பறத்தல்-விரைந்து செல்லுதல் என்னும் பொருட்டு. அளி-யாவர்மீதும் ஒரு தன்மைத்தாய அருளுடைமை. (அக)

இன்சொலான் ஆகுங் கிளைமை இயல்பில்லா
வன்சொல்லின் ஆகும் பகைமைமன்—மென்சொல்லின்
ஒய்வில்லா ஆரருளாம் அவ்வருள் நன்மனத்தான்
வீவில்லா வீடாய் விடும்.

(ப-ரை.) இன் சொலான்-(ஒருவன் உரைக்கும்) இனிய சொற்களால், கிளைமை-உறவு, ஆகும்-(அவனுக்கு) உண்டாகும், இயல்பு இல்லா-நற்குணம் இல்லாத, வன் சொல்லின்-வலிய சொல்லினால், பகைமை - பகைமையானது, ஆகும் - உண்டாகும், மென்சொல்லின் - மெல்லிய சொல்லினால், மன் - பெருமையும், ஒய்வு இல்லா - ஓய்தல் இல்லாத (இடைவிடாத), ஆர்-நிறைந்த, அருள்-இரக்கமும், ஆம் - உண்டாகும், அ அருள் - அவ்விரக்கம் பொருந்திய, நன் மனத்தான்-நல்ல மனத்தினாலே, வீவு இல்லா-கேடில்லாத, வீடு ஆய்விடும்-வீடு பேறு உண்டாய் விடும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) ஒருவன் சொல்லும் உறுதியாகிய சொல்லி னுற் சுற்ற முளதாகும், குணமில்லாத கடுஞ் சொற்களாற் பகைக ளுளவாம், பிறர்க்குச சொல்லு மெல்லிய சொல்லினுல் தளர்வில் லாத அருள் உளதாம், அவ்வருளாவ தொருவன் மன நன்மையால் கேடில்லாத வீடாய் விடும்.

(க-ரை.) இன்சொலாற் கிளைமையும், வன்சொலாற் பகை மையும், மென்சொலாற் பெருமையும் இரக்கமும் அவ்விரக்க மனத் தால் வீடும் ஒருவனுக்கு உண்டாகும்.

மெல்லிய சொற்களையே ஒருவன் பேசிக்கொண்டிருப்பானு யின் அச்சொற்களால் அவனுக்கு எவரிடத்தும் இரக்க மனமுண் டாகும். அதனுல் அவனைப் பலரும் உயர்ந்தவனென்று கொண் டாடுவார்கள். உயிர்க் குறுகண் செய்யாமையாகிய தவநிலை யுடை யவன் முத்தியாகிய வீடும் அடைவன். வீவு, வீடு:தொழிற் பெயர் கள். கிளைமை:பண்புப் பெயர். ஆய்விடும் : விடு-துணிவுப் பொரு ளுணர்த்தும் விகுதி. அருள் பெறல் அரும் பேருதலால், ஆரருள் என்ருர். (கூ0)

தக்க திளையான் தவஞ்செல்வன் ஊண்மறுத்தல்
தக்கது கற்புடை யாள்வனப்புத்—தக்க
தழற்றண்ணென் றோளாள் அறிவில ளாயின்
நிழற்கண் முயிருய் விடும்.

(ப-ரை.) இளையான்-இளையவன், தவம்-(துறந்து) தவஞ் செய்தல், தக்கது - தகுதியுடைத்து. செல்வன் - செல்வமுடை யோன், ஊண் மறுத்தல்-உணவு வெறுத்து விரதங் காத்தல், தக்கது - தகுதியுடைத்து, கற்பு உடையாள் - கற்புடையவளது, வனப்பு-அழகானது, தக்கது-தகுதி யுடைத்து, தண் என்-குளிர்ந் திருக்கும், தோள் ஆள் - தோள்களை யுடையவளாகிய ஒருவ னுடைய மனைவியானவள், அறிவு இலள் ஆயின்-அறிவற்றவ ளாயின், அழல்-நெருப்புப்போன்றும், நிழல்கண்-நிழலினிடத்து, முயிறு ஆய்விடும்-முயிற்றைப்போன்றும் அவனைத் துன்புறுத் துவள் ; (எ-று.)

(ப - பொ - ரை.) இளையான் துறந்து தவஞ் செய்தல் தக்கது. செல்வத்தையுடையான் இல்லறத்தின்கணின்று இடை

யிட்டை யூண் மறுத்து நோன்பு புரிதல் தக்கது, கற்புடையாள் வனப்புத் தக்கது, ஒருவன் மனையாள் அறிவிலளா யொழுகின் நிழ லின்கண் முயிறோடுமுழை யொக்கும்.

(க - ரை.) இளையான் தவமும், செல்வன் நோன்பும், அழ குடையாள் கற்பும் தக்கவை. அன்பும் இன்பும் உணர்தற்குரிய இல்லாள் அறிவிலளாயின் அழலையும் மரநிழற்கண்ணுள்ள செவ் வெறும்பையும் ஒப்பாவள்.

செல்வன் எத்தகைய உயர்ந்த உணவுகளையும் நுகரக் கூடிய வன், அவன் அவற்றை நீக்கி விரதங் கொள்ளுதல் உயர்ந்தது. முயிறு - இலுப்பை மா முதலிய மரங்களிலிருக்கும் ஒருவகைச் செவ்வெறும்பு, "கற்புடையாள் வனப்பு" என்பதை, "வனப் புடையாள் கற்பு" என்று மாற்றுவது, மொழிமாற்றுப் பொருள் கோள். அழல் அணுகவு மொட்டாது அகலவும் ஒட்டாமை போல், அறிவில்லா இல்லக்கிழத்தியை அவள் கணவன் விட்டு நீங்கவுமாட்டாமல் அன்றி அண்டி மகிழவுமாட்டாமல் இடர்ப்படு வானாகலின், அழல் என்றார். முன் மூன்றனோடு 'தண்ணெறித் தோளாள் அறிவிலளாயின் அழல்' என்ப தொன்றும், 'நிழற் கண் முயிறாய் விடும்' என்பதொன்றும் கூட்டி ஐந்தாக்கிக் கொள்க. (கக)

பொய்யால் சுவர்க்கம்வா யானிர யம்பொருள்
மையார் மடந்தையால் வாழ்வினிது—மெய்யன்றால்
மைத்தக நீண்ட மலர்க்கண்ணாய் நீயன்றால்
எத்தவ மானும் படல்.

(ப - ரை.) மைதக - மைதீட்டுதலால் தகுதியுற்று, நீண்ட - காதளவோடிய, கண்ணாய் - கண்களையுடைய பெண்ணே!, பொய் யால் - பொய்ந்நெறி யொழுக்கத்தால், சுவர்க்கம் - மேலுலகமுள தாவதும், வாயால்-மெய்ந்நெறி யொழுக்கத்தால், நிரயம்-நிரயமுள தாவதும், பொருள் - நிலையற்ற செல்வப்பொருளும், இனிது வாழ்வு - இனிதாக வாழ்தலும், மை ஆர் - குற்றம் பொருந்திய, மடந்தையால் - வேசிப் பெண்ணின் சேர்க்கையால் வருவது மெய் அன்று - உண்மையல்ல, எத்தவம் ஆனும் - எந்தத் தவ

மாயினும், படல் - ஒருவனிடத்தே யுண்டாதல், தீது அன்று-தீமை யானதன்று : (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) பொய்ந்நெறி யொழுகினால் அவர்க்குச் சுவர்க்க முளதாம், மெய்ந்நெறியி லொழுகினால் அவர்க்கு நிரய முளதாம், பொருள் தேடுதலினிதாம், குற்றமிக்க மடந்தைய ரோடு கூடி இல்வாழும் இல்வாழ்க்கையினிதா மென்றல் மெய்ம்மையுமன்றால், மைத்தக நீண்ட மலர்க்கண்ணாய் ! யாதேனு மொரு தவம்படுதல் தீதன்று நன்மையேயாம்.

(க - ரை.) பொய்யாற் சுவர்க்கம் பெறுதலும், மெய்யால் நரகமடைதலும், நிலையற்ற செல்வப் பொருளால் இனிது வாழ்த லும், குற்றம் பொருந்திய பெண் சேர்க்கையால் இனிது வாழ்த லும் மெய்யன்று, ஒருவரிடத்தே எந்தத் தவமேனும் உண்டாதல் தீதன்று என்பதாம்.

இச்செய்யுள் கடவுளில்லை யென்னும் வாதிகள் மெய்யென்று சொல்பவற்றைப் பொய்யென்றும், பொய்யென்று சொல்பவற்றை மெய்யென்றும் விளக்கிச் செல்வது. வாய்மை என்பது மை விகுதி குறைந்து வாய் என நின்றது. மையார் என்ற குறிப்பால் மடந்தை பொதுமகளெனக் கொள்ளப்பட்டது. மெய்யன்றால், தீதன்றால் : ஆல் : அசைநிலைகள். ஆயினும் என்பது ஆனும் என நின்றது. மடந்தையால் என்பதிலுள்ள ஆல் உருபும், வாழ் வினிது என்பதும் பொருள் என்பதனோடும் கூட்டிக்கொள்ளப் பட்டன. (கூஉ)

புல்லறத்தி னன்று மனைவாழ்க்கை போற்றுடைத்தே
நல்லறத்தா ரோடு நடக்கலாம்—நல்லறத்தார்க்
கட்டிட்டுண் டாற்றவாழ்ந் தார்களே யிம்மையில்
அட்டிட்டுண் டாற்றவாழ் வார்.

(ப - ரை.) மனை வாழ்க்கை - மனைவியோடு கூடி வாழும் இல்வாழ்க்கை, புல் அறத்தின் நன்று - தழுவும் இல்லறம் துறவற மாகிய இரண்டில், நல்லதாம், போற்றுடைத்தே - நன்கு பாராட்டப்படுமானால், நல்லறத்தாரோடும் நடக்கலாம் - நல்ல துறவறத்தாரோடும் அது வைத்தெண்ணப்படலாம், நல் அறத் தார்க்கு - நல்ல துறவறத்தாருக்கு, அட்டு - சமைத்து, இட்டு -

பகிர்ந்திட்டு, உண்டு - (பிறகு) தாமும் உண்டு, ஆற்ற வாழ்ந்தார்களே - மிகவும் இனிதாக முற்பிறப்பில் வாழ்ந்தவர்களே, இம்மையில் - இப்பிறப்பில், அட்டு இட்டு உண்டு - சமைத்திட்டுண்டு, ஆற்ற வாழ்வார் - மிகுதியாக வாழ்ந்திருப்பவர்; (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) புல்லிய துறவறத்தி னன்று மனைவாழ்க்கை, மனையறத்திற்குச் சொன்னபடியே யொழுகில் துறவறத்தாரோடு நடக்கலாம், ஆதலால் நல்ல துறவறத்தார்க்குத் தாம் ஆக்கியிட்டுத் தாமும் இடப்படாதுண்டவர்கள் இப்பிறப்பின்கண் மிக விட்டுண்டு இல்வாழ்க்கை வாழ்வார்.

(க - ரை.) மக்கள் இல்லறவாழ்வில் நின்று யாவர்க்கும் பயன்படுமாறு வாழ்தல் நன்றாம்.

புல் அறம் - புல்லும் அறம். இல்வாழ்க்கையைச் செவ்வையாக ஆற்றில் அதுவே துறவற லாழ்க்கைக்கு ஒப்பாகும் என்பார், போற்றுடைத்தேதல் நல்லறத்தோடு நடக்கலாம் என்றார். "அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை யாற்றின் புறத்தாற்றின். போஒய்ப் பெறுவ தெவன்," என்னும் திருக்குறளைக் காண்க, முற்பிறப்பில் நல்லில்வாழ்வு பெற்றாரே இப்பிறப்பில் அது பெறும் பேறுடையாரென்பது பின்னிரண்டடிகளின் கருத்து. முத்திக்கு வித்தாதலால் குற்றமற்ற துறவறத்தை 'நல்லறம்' என்றார். (கூ௬)

ஈவது நன்றுதீ தீயாமை நல்லவர்
மேவது நன்றுமே வாதாரோ—டோவாது
கேட்டுத் தலைநிற்க கேடில் உயர்கதிக்கே
ஓட்டுத் தவநிற்கு மூர்ந்து.

(ப - பை.) ஈவது - (பிறர்க்கு வேண்டிய பொருளைக்) கொடுப்பது, நன்று - நன்மையாம், ஈயாமை - கொடாமை, தீது - தீமையாம், நல்லவர் - நல்லோர், மேவாதாரோடு - பொருந்தாதவரோடு, மேவது - பொருந்தியிருப்பது, நன்று - நன்மையாம், ஓவாது - இடையறாமல், கேட்டு - (நன்னெறிக்குக் காரணமாகிய நூற்பொருளைக்) கேட்டு, தலை - (அந்நெறியின்) கண்ணே, நிற்க - நிற்றலைச் செய்க, (நின்றால் அந்நிலை) கேடு இல் - அழிவில்லாத, உயர் கதிக்கு - உயர்ந்த வீட்டுநெறியின்கண்ணே, ஓட்டு -

விரைந்து செல்லுஞ் செலவின்கண், தவ ஊர்ந்து நிற்கும் - மிகுதியாக மேம்பட்டு நிற்கும் ; (எ - று.)

(ப - பொ - ரை.) பிறர்க்கொன்றை ஈவது நன்று; பிறர்க் கீயாமை தீது; மேவாதாரோடு நல்லராயிருப்பார் மேவி யொழுகு வதுவே நன்று; நன்னெறிக்கு வழியாகிய வீட்டு நெறியின் கண்ணே செல்லும் செலவின்கண்ணே நிற்க மேற்கொண்டு.

(க - ரை.) ஈகை நன்று, ஈயாமை தீது, தம்மைச் சேராதவ ரோடும் நல்லவர்கள் ஒருவாறு சேர்ந்தாற்போலிருப்பது நன்று. நல்லன கேட்டு அவற்றுக்குத் தக ஒழுகுதல் அவ்வொழுக்கம் மேன்மேல் உயர்ந்து நற்பேற்றிற்கு மக்களைச் சேர்ப்பியாநிற்கும்.

மேவாதாரால் ஏதுந் தமக்குத் தீங்கு நேராமைப் பொருட்டு நல்லோர், 'மேவது நன்று', எனப்பட்டது. ஒட்டு : முதனிலைத் தொழிற்பெயர். தவ : மிகுதிப்பொருள்தரும் உரிச்சொல். மேவு : முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அது என்னும் முதல் வேற்றுமைச் சொல்லுருபேற்று மேவது என வந்தது. அது சாரியை எனினுமாம். (௯௪)

உண்ணிடத்தும் ஒன்னார் மெலிவிடத்தும் மந்திரங்கொண்
டெண்ணிடத்துஞ் செல்லாமை தான்றலையே—யெண்ணி
உரைப்பூசல் கோறல் உயர்தவமேற் கங்கைக்
கரைப்பூசை போற்றக் கடை.

(ப - ரை.) உண் இடத்தும் - பிறர் உண்ணுமிடத்தும், ஒன்னார் - பகைவர், மெலிவு இடத்தும் - தளர்ந்த விடத்தும், மந்திரம் கொண்டு - மந்திராலோசனையை மேற்கொண்டு, எண் இடத்தும் - ஆலோசிக்குமிடத்தும், செல்லாமை - போகாமையே, தலை - தலையாய ஒழுக்கமாம், எண்ணி - ஆராய்ந்து, உரை - சொல்லுஞ் சொல்லில், பூசல் - மாறுபடுதலும், உயர் தவம் மேல் - உயர்ந்த தவவேடத்தை மேற்கொண்ட காலத்தில், கோறல் - ஒருயிரைக் கொன்றுதின்னலும், போற்ற - ஆராயுமிடத்து, கங்கைக்கரை - கங்கைநதிக்கரையி லுட்கார்ந்திருக்கிற, பூசை - பூனைபோல, கடை - கடையாய ஒழுக்கமாம் ; (எ - று.)

(ப-பொ-ரை.) பிறருண்ணுமிடத்தும் பகைவராயினோர் தளர்ந்தவிடத்தும் பிறர் சூழ்ச்சிகொள்ளுமிடத்துஞ் செல்லாமையும், தாமொருவருக்குத் தலைமையாகிய குணம் ஆராய்ந்து பிறரொடு மாறுபட்டுச் சொல்லுஞ் சொல்லின்றித் தமக்குளதாகப் பாதுகாத்தலைச் செய்தலும், மிக்க வறத்தை மேற்கொண்ட காலத்துப் பிறவுயிரைக் கொன்று தின்கையும், காரணமாய்ந்தாற் றவவேடங் கொண்ட பூசை யொத்தலாகிய கீழ்மையாம்.

(க-ரை.) பிறர் உண்ணுமிடத்திலும், பகைவர்கள் தளர்ச்சியுடைவரா யிருக்குமிடத்திலும், மறை மொழிகள் கூறி ஏதோ ஆழ்ந்து நினைத்துக்கொண்டிருக்கு மிடத்திலும் செல்லலாகாது. ஆன்றோர் அறிவுரைகளுக்கு மாறுபடுதலும், உயிர்க்கொலை புரிதலும், உள்ளொன்று வைத்து மேலே தவக்கோலம் பூண்டிருத்தலுந் தீதாம்.

மந்திரம் ஈண்டு மறைவிற் பேசிக் கொள்ளும் பேச்சு. கங்கைக் கரையாகிய புண்ணிய இடத்தில் அமர்ந்து உயிர்க் கொலைகளைப் புரிந்துவரும் பூனைகளை ஒப்பக்கடையானவர்கள் மேலே தவக்கோலம் பூண்டு மறைவில் தீயன புரிந்தொழுகுவா ரென்பது ஈற்றடிகளிற் கூறப்பட்டது. செல்லாமைதான் என்பதில் தான் அசை. தேற்றப் பொருளில் வந்ததெனினுமாம். "உரைப்பூசல் கோறல் எண்ணி மேல் உயர்தவம் போற்று" எனக் கூட்டுக, பூசல்-போர். "உரைப் பூசல் - உரையோ டெதிர்த்தல், அது சொல்லுக்கு மாறுபட்டு நடத்தலை யுணர்த்திற்று. பூசை - பூனை.

பத்தினி சேவகன் பொத்தில் கடுந்தவசி
பொத்தில் பொருட்டிறத்துச் செவ்வியான்—பொத்தின்றி
வைத்தா ரதுவழக்குஞ் சான்றவர் தஞ்செம்மை
செத்தா லறிக சிறந்து.

(ப-ரை.) பத்தினி - கற்புடையாளும், சேவகன் – சேவகனும், பொத்தில் - குற்றமில்லாத, கடும் தவசி - அரிய தவத்தைச் செய்வோனும், பொத்து இல் - குற்றமில்லாத, பொருள் திறத்து- பொருட்டிறத்தில், செவ்வியான் - செவ்வியனாய்த் தேறப்படுவோனும், பொத்து இன்றி - குற்றமில்லாமல், வைத்தார் அது

வழக்கும் - அரசனாலே முதன்மையாக ஏற்படுத்தப்பட்டவருடைய சால்பும், (ஆகிய இவ்வைவரும்) சான்றவர் - மேலோராவர், செம்மை - (இவருடைய) செம்மைக் குணத்தை, செத்தால் - (இவர்) இறந்துபட்டால், சிறந்து அறிக - மிகுதியாக அறியக் கடவாய்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பத்தினியும், சேவகனும், குற்ற மில்லாத கடுந்தவசியும், பொருட்டிறத்தின்கட் பொத்தின்றிச் செவ்விய னாய்த் தேறப்படுவானும், முதன்மையாக அரசனாலே வைக்கப்பட் டார் பொத்தின்றி வழக்கும் சான்றவனுமென இவ்வைவர் செம் மையும் இவர் செத்தாலறிக மிகவும்.

(க-ரை.) பத்தினி சேவகன் முதலியோருடைய செம்மைக் குணங்கள், அவரிறந்தபின் மிகவும் உலகத்தாரால் அறியப்படும்.

பத்தினி - இது கற்புடை மாதையும், நன்மனையாளையுங் குறிக்கும். கடுந்தவசி யென்றது உணவு நீர் முதலியவற்றை வெறுத்து என்பெழுந் தியங்கும் யாக்கையனாய் நிற்குங் கடுந்தவத் தோனை, செவ்வியான் - செம்மைக்குணங் காட்டுபவன். பொத் தில் பொருளாவது - அடைக்கலமாக வைக்கப்பட்ட பொருளை அடைக்கலம் பெற்றவன் கவரக்கருதி மறைக்கத்தகாத பொருள். "செத்தால் தெரியும் செட்டியார் வாழ்வு." என்ற பழமொழிப் பொருளினை, 'செம்மை செத்தாலறிக,' என்ற அடியிற் குறித்த னர் ஆசிரியர். (கசு)

வழிப்படரல் வாயல் வருந்தாமை வாய்மை
குறிப்படரல் தீச்சொற்களோடு—மொழிப்பட்ட
காய்ந்து விடுதல் களைந்துயக் கற்றவர்
ஆய்ந்து விடுதல் அறம்.

(ப-ரை.) உய்ய - நல்ல வாழ்வை அடையும் பொருட்டு, கற்றவர் – (அதற்குரிய நன்னெறிகளைக்) கற்றுணர்ந்தவர்கள், தீச்சொற்களோடு - தீய சொற்களைக் கூறுதலுடனே, வழிப்படரல் மக்கள் நடக்கும் வழியிற் சென்று பிறர்க்குத் துன்பமாதலும், வாய் அல் வருந்தாமை - பொருந்திய இருட்டிற்கு வருந்தாமையும், வாய்மை - மெய்ம்மையானது, குறிப்பு - தாழ்வுபடுதலில்,

அடரல் - பொருந்துதலும், மொழிப்பட்ட - (பெரியோர்) சொற்க ளிலடங்கிய நீதிகளை, காய்ந்து - சினந்து வெறுத்து, விடுதல் - விடுதலும், (ஆகிய ஐந்தையும்) ஆய்ந்து - ஆராய்ந்துபார்த்து களைந்து விடுதல் - நீக்கிவிடுதல் அறம் - அறமாகும் ;(எ-று.)

(ப-பொ-ரை,) பிறர்வழிச் செலவும், வாய்க்குங் காரியங்களை முயன்று வருந்தாமை, மெய்ம்மையல்ல நெறியின்கட் சேறல், பிறரைப் பழிகூறுஞ் சொற்கள், நல்லாராற் சொல்லப்பட்ட குணங் களைந்து நீக்குதலென இவ்வைந்தையுங் கற்றறிவார் களைந்து நீக்குதலறமாவது.

(க-ரை.) நல்வாழ்வடைய விரும்புகின்றவர்கள் தீச்சொற்கள் கூறுதலும், வழிப்பறிக் கொள்ளை செய்தலும், பிறர் பொருள் கவரலும், மெய்ம்மை தவறுதலும், அறிவுரைகளைக் கடத்தலும் ஆகா.

படர் - துன்பம், படரல் - துன்பமாதல், வழியில் துன்ப மாதலாவது, ஆறலைத்தல், குறிப்பு-தாழ்வுபடுதல், மொழிப்பட்ட- பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர். உய-உய்ய என்பதன் இடைக் குறை. உய்தலாவது பிறவித்துன்ப மொழிந்து வீடெய்தி என்றும் அழியா இன்பெய்திவாழ்தலாம். குழிப்படரல் என்ற பாடத்திற்கு, குழிபடரல் என்று பிரித்துத் தாழ்விற் செல்லுதல் என்று கூற லாம். வழிப்படரல் முதலியவற்றை ஆய்ந்து களைந்து விடுதல் அறம் எனக் கொண்டு கூட்டி முடிக்க. (கள)

பாயிரம்

மல்லிவர் தோண் மாக்காயன் மாணாக்கன் மாநிலத்துப்
பல்லவர் நோய்நீக்கும் பாங்கினால்—கல்லா
மறுபஞ்சந் தீர்மழைக்கை மாக்காரி யாசான்
சிறுபஞ்ச மூலஞ்செய் தான்.

(ப-ரை.) மல் இவர் தோள்-மற்போர் விரும்பும் தோள் வலிமையையுடைய, மாக்காயன் மாணாக்கன் - மாக்காயன் என்பவர் மாணாக்கராகிய. பஞ்சமீ தீர் - வற்கடத்தைத் தீர்க்கின்ற, மழைக்கை-மழையைப்போலும் ஈகையொழுக்கமுடைய, மா-சிறந்த, காரியாசான்-காரியாசான் என்பவர், மாநிலத்து—இப்பேருலகத்தில் பல்லவர் நோய் நீக்கும் பாங்கினால், மக்கள் பலருடைய அறியாமை நோயை நீக்குந் தன்மையால், கல்லா - அறிவு நூல்களை (அவர் கள்) கல்லாத, மறு தீர்-குற்றந் தீரும்படி, சிறுபஞ்ச மூலம் - சிறு பஞ்ச மூலம் என்னும் இந்நூலை, செய்தான் - இயற்றினாரென்க ; (எ - று.)

(க - ரை.) மாக்காயனார் மாணாக்கராகிய காரியாசான் என் னுஞ் சான்றோர் மக்கள் அறியாமையுங் குற்றமும் நீங்கும்படி 'சிறுபஞ்ச மூலம்' என்னும் இந்நூலை இயற்றினார் என்பது.

மாக்காயன் என்ற பெயரால் இவர் சிறந்த உடற்கூறமைந்த வர் என்பது விளங்கும். மழைக்கை என்றதனால் கொடைவள்ளலு மாவர் என்க. தீர் என்பது தீபகமாகப் பஞ்சந்தீர் எனவும். மறுதீர் எனவும் இரண்டிடங்களிலுங் கூட்டப்பட்டது. இவர்தல்-விரும்பு தல். இப்பாயிரச் செய்யுள், ஆக்கியோர்காலத் தறிஞரால் செய் யப்பட்டதாகும்,

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

அருஞ்சொல் அகரவரிசை

எண் - பாட்டு எண்

அடங்க - முழுதும், ௩௧
அடரல் - பொருந்துதல், ௯௭
அட்டான் - சமைத்தவன், ௭௦
அட்டு - சமைத்து, ௯௩
அமிர்து - மரணத்தினின்றுந் தவிர்ப்பது, ௪
அலவலை - அற்பகாரியம், ௫௩
அவாய் - விரும்பி. ௧௯
அவிர்தல் - விளங்குதல், ௪௪
அழல் - நெருப்பு. ௯௧
அளியன் - அருளுடையவன், ௫, ௮௯
அறிமடம் - தான் கூறுவ தறியும் அறிவில்லார் மாட்டு அவரறிய மாட்டாமையைத் தானறிந்தும் அறியாதான் போன்றிருத்தல், ௬
அறை - அறுதல், ௭௩
ஆட்டும் - அசைவிக்கும், ௫௫
ஆதர் - அறிவிலார், ௨௦
ஆர - உண்ண, ௩௪
ஆற்ற - மிகுதியாக, ௧
ஆற்று - செய், ௯
ஆன்ற - மிகவும், ௭௨
இலிங்கி - தவமுடையவள், ௪௨
இல் - குடி, ௨௮, ௯௮
இன்னா - தீது, ௧௪
ஈடு - பெருமை, ௮௪
ஈடுஇல் - கேடில்லாத, ௫௮
ஈர் - இழுக்கின்ற, ௨௪
உகிர் - நகம், ௩௭
உக்க - அழிந்த, ௮௧
உதாரதை - ஈகை, ௧௨
உய்தல் - ஒழிதல், ௩௦
உய்த்து - செலுத்தி, ௩
உய்யான் - பிழைக்கமாட்டான், ௩
உறு - மிகுதி, ௨
உறுதியா - நன்மையுண்டாகுமாறு, ௧
உறை - உணவு, ௯௯
மருந்து. ௭௧
எண்வனப்பு - ஆராய்ச்சிக்கு அழகு, ௯
ஏக்கழுத்தம் - இறுமாப்பு, ௫
ஏண் - வலிமை, ௪௨, ௮௯
உயர்வு ௮௮
ஏத்த - துதிக்க, ௮௨
ஏத்தி - போற்றி, „
ஏர் - அழகு, ௪௫
ஏலாமை - ஏற்றுக்கொள்ளாமை, ௭௧
ஒத்த - பொருந்திய, ௨
ஒருப்படுத்து - நீக்கி, ௩௪
ஒல்லா - பொருந்தாத, ௫
ஒன்னார் - பகைவர், ௬௫
ஓத்து - நூல், ௮௩
ஓய்வு ஓய்தல், ௯௦
ஓர்த்து - அறிந்து ௧௯
ஆராய்ந்து, ௯௭
ஓவாது - இடையறாமல், ௧௪
கடிந்தான் - ஒழித்தவன், ௨௯
கடுமை - கொலைத் தொழில்வன்மை, ௮௦
கடைபோக வாழ்தல்- முடிவுபோக வாழ்தல், ௭௮
கடைப்பிடித்தல் - தெளிவாயறிதல். ௩௮
கட்டு - வரம்பு, ௭௦
கண்ட - செய்த, ௮௯
கண்டல் - தாழைமலர், ௧௪

கண்ணல் - நினைத்தல். அஎ
கண்படல் ? கண்பார்வை செலல், எஅ
கண்பட்டு - கண்ணேடி, ,,
கண்மாறெண்ணுமை - கண்ணோட்டஞ் செய்தல், ருஉ
கதம் - கோபம், கஎ, ருக
கருதும் - நினைக்கும், ருச
கருமை - மனவிருள், உக
கலிக்கண் - கலிகாலத்தில், கூஎ
கழிய - மிக்க, சஎ
கழிமின் - விடுங்கள், உக
கழுமல் - பற்றல், கலத்தல் உஎ
கழை - மூங்கில், ருரு
களர் - சேற்று நிலம். சக
களைந்து நீக்கி, கூஎ
கள்ளாமை - களவு செய்யாமை, கக
கற்பு - கற்றல், ச
கிளர் - விளங்குகின்ற, கூ
கிளை - உறவு, கஙா
கிளைமை - நேயமுடைமை, உரு
கும்பம் - குடம், கூக
குழிப்பு - தாழ்வு, கூஎ
குன்று - மலை, கூரு
கூழ் - மாவினாலாக்கப் படும் உணவு ௯ச
கூற்றம் - எமன், சக
கெழீஇ - தழுவி, ௬அ
கைத்து - பொருள், ருஉ
கைப்பொருள், அஅ
கொடுங்கரி - பொய்ச் சான்று, சO
கொட்கும் - சுழன்று திரிகின்ற, அ
கொல்லல் - கெடுத்தல், சஅ
கொழித்தல் - தெள்ளுதல், ஆராய்தல், ௬க
கோடல் - கொள்ளுதல், கக
கோடாது - நாணுமல், எO
கோடாமொழி - நடுநிலை தவருதசொல், எ
கோடு - கொம்பு, கக
மரக்கிளை, கூகூ
கோதை - மாலை, ருச
கோய் - கள் முகக்கும் கலம், சஎ
கோள் கூட்டம் - கோளின் பொருத்தம், சச
கோறல் - கொல்லுதல். கூரு
சலித்தல் - வெறுத்தல், சஉ
சார்ந்த - தழுவிய. கூரு
சாலாமை-நிரம்பாதிருத்தல் கூச
சால்பு - அமைதி, சஉ
சான்றவன் - அறிவான் நிறைந்த பெரியோன், அ
சிக்கர்- தலைநோயுடையார், எகூ
சிட்டன்-மேலானவன், அகூ
சிதடர் - பித்துடையார், எகூ
சிதல் - கறையான், ,,
சிதவலிப்பு - குறைவுபட்ட பிச்சை, கூச
சிந்தை-ஆராய்ச்சி, ௬௬
சிலம்பி-சிலந்திப்பூச்சி, சச
சினை-கருவாகிய முட்டை, ,,
சீத்து - செதுக்கு கூகூ
சுணங்கு-தேமல், சஅ
சுவர்க்கம்-மேலுலகம். கூஉ
செயிர்நோய்-கோபத்தாலுண்டாகுந் துன்பம், ௬உ
செருக்கு-களிப்பு, ருO
சேரான்-நினையான், ௬
சேரி-தெரு, அஅ
சேவகம்-வீரத்தொழில், சஉ
ஞெண்டு-நண்டு, கக
தகைமை-தன்மை, சரு
தக்கம்-பற்று எஎ
தருக்கம்-அளவைநூல், அக
தவ - மிகுதி, கூச
தாவா - கெடாதிருக்க, உஉ